

FEBRUAR 2024

URADNE OBJAVE 1/2024

POROČEVALEC OBČINE POLZELA • 22. FEBRUAR 2024

Poštnina plačana pri pošti 3313 Polzela

22

Intervju z
mag. Ivanom Florjancem

40

Prešerno s Prešernom in drugimi
umetniki tudi na OŠ Polzela

48

Prva
fotografska
razstava Nine
Miklič

20

Na obisku v
Krajevnem odboru
Založe

47

Na krilih domišljije in
pisanih barv z gasilci v
lepšo prihodnost

44

Bodimo prijazni, kadar je
mogoče. Vselej je mogoče

8

Minister Jože Novak
s sodelavci in
župani na Polzeli

48

Otroška maškarada
v Andražu nad
Polzelo

18

Dnevno spekli tudi
7000 krofov

49

Skoraj tisoč našemljenih na
Polzeli

43

Mednarodno
karateistično
tekmovanje

Poročevalec Občine Polzela
Številka 2, februar 2024
Datum izida: 22. 2. 2024
Letnik 12

Izdajatelj

Občina Polzela
Malteška cesta 28
3313 Polzela

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica:
Jolanda Železnik

Tehnična urednica:
Manuela Mlakar Podgoršek
Programski sodelavci
(po abecedi):

Mihael Frankovič
Manuela Mlakar Podgoršek
Špela Ožir
mag. Bernardka Sopčič
Blaž Turnšek

Kontakt uredništva

Naslov: Malteška cesta 28,
3313 Polzela
Telefon: 03/703 32 00
E-pošta:
urednistvo-polzela@polzela.si

Fotografije

Tone Tavčer, Špela Ožir, Bina
Plaznik, arhiv društev Občine
Polzela, arhiv OŠ Polzela, arhiv
Občine Polzela, splet

Lektoriranje

Lektoris, Lea Felicijan, s. p.

Oblikovanje

DIS, Tina Čas, s. p.

Tisk

Kreativna fabrika, d. o. o.

Naklada

2400 izvodov

Fotografija na naslovnici

Tone Tavčer

Polzelan, poročevalec Občine
Polzela, je vpisan v razvid
medijev pri Ministrstvu za
izobraževanje, znanost, kulturo
in šport Republike Slovenije
pod zaporedno številko 1734.

Glasilo brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Občini
Polzela. Če glasila niste
prejeli na dom, ga prejmete
brezplačno v TIC Polzela ali na
Občini Polzela.

Na voljo je tudi v elektronski
obliki na spletni strani občine
www.polzela.si.

Dragi bralci Polzelana,
vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor vas vabi, da
obogatite vsebino Polzelana
s svojimi prispevki. Prispevke
(besedilo in fotografije) za
naslednjo številko Polzelana
zbiramo na uredništvu Polzelana,
Malteška cesta 28, 3313
Polzela, po elektronski pošti:
urednistvo-polzela@polzela.si,
do 13. 3. 2024. Zraven navedite
avtorja in kontaktno telefonsko
številko. Uredništvo si pridržuje
pravico do lektur, krajšanja
člankov in izbora fotografij po
lastni presoji. Za vsebino in
točnost podatkov odgovarja
avtor prispevka. Uredništvo tudi
presoja in odloča o primernosti
prispevka za objavo.

Naslednja številka izide 21. 3. 2024.

Pozdravljeni, dragi občanke in občani,

najprej bi se rad zahvalil županu, da je pisanje uvodnika v tem letu prepustil tudi nam svetnikom in s tem omogočil, da se še malo bolje spoznamo. Kot svetnik v občinskem svetu zasedam to častno mesto že osmo leto, torej tretji mandat. Osebnostno mi je največji izziv, da to delo opravljam pošteno in nepristransko ter v dobro naše Občine Polzela in vseh nas, ki tukaj sobivamo. Srčno si želim, da se bomo še naprej srečevali na sprehodu, različnih dogodkih in prireditvah. Pomembno je, da ohranimo strpnost do sočloveka in znamo drug drugemu nuditi podporo. Vsi se kdaj znajdemo v okoliščinah, na katere nismo ravno ponosni, in takrat potrebujemo predvsem spodbudne besede ter nesebično in iskreno pomoč.

Januar je poskrbel za zimske radosti, saj nam je namenil kar debelo zimsko odejo in tople sončne žarke. Doživeli smo pravo zimsko idilo. In že smo vstopili v februar, mesec, ko na vrata že trka pomlad, vsi pa jo z nestrpnostjo pričakujemo, saj ta simbolično naznanja nove začetke.

Čeprav ima februar le 28 dni – letos bo zaradi prestopnega leta sicer za dan daljši –, je to mesec, ki je zelo kulturno, zgodovinsko in etnološko bogat. Prvi februarški dnevi so bili katoliško obarvani, saj v Katoliški cerkvi 2. februarja praznujemo Jezusovo darovanje v templju oziroma svečnico. Slovenci 8. februarja praznujemo najpomembnejši dan kulture v letu v spomin na največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, ki je napisal prvo slovensko balado in prvi slovenski ep. Najmlajši pa februar še posebno nestrpnost pričakujejo zaradi pustovanja. Le kdo ne mara tega slovenskega ljudskega običaja, ki preganja zimo in kliče pomlad?

Pust je vsako leto na različne datume, saj je odvisen od velike noči – pustni torek namreč nastopi 47 dni pred njo. Letos bo velika noč 31. marca, torej smo se v maškare našemili 13. februarja, pustna sobota in nedelja pa sta bili 10. in 11. februarja. Vsako leto si za pust nadenemo različne maske, od tradicionalnih do sodobnih. Veliko je tudi tematskih pustnih kostumov za vso družino, najmlajši pa se na ta dan najraje prelevijo v kakšen lik iz risanega ali animiranega filma. S pustom so povezani različni običaji, pustni plesi, sprevodi pustnih mask, skratka pustne zabave in bogato obložena miza, na kateri nikakor ne smejo manjkati pustni krofi.

Zaradi marketinga je v zadnjih desetletjih veliko bolj izpostavljeno valentinovo ali praznik svetega Valentina, ki goduje 14. februarja. Že v daljni zgodovini so Angleži ta dan praznovali kot dan, ko se ptički ženijo. Ljubimci so si izmenjevali pisemca in se imenovali za Valentine. Naslednji pomemben dan v tem mesecu je seveda 21. februar, mednarodni dan maternega jezika, ki ga je razglasil Unesco leta 1999. In ta praznik ima zame še posebno noto. »Najlepše sanje se sanjajo v materinem jeziku in najgloblje seže misel, napisana v jeziku, ki ga je človek zajemal z dihom otroštva.« (Milan Petek - Levokov)

Zima se počasi posklavlja, prihaja pomlad. Čas, ko bodo travniki ponovno zasijali v mavričnih barvah in ptički čivkali novo pesem. To je čas novih začetkov, svežih idej in prebujenja. In želim vam, da vas pridih pomladi spremlja skozi vse leto.

Aleš Trbežnik

Bodimo prijazni, kadar je mogoče. Vselej je mogoče

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika je bila v Kulturnem domu na Polzeli osrednja proslava Občine Polzela. Kulturni program, ki ga je pripravila Lidija Praprotnik, tudi avtorica scene, je navdušil navzoče.

Slavnostni govornik Jože Kužnik, župan Občine Polzela, je izrazil veliko hvaležnost vsem, ki ustvarjajo kulturni utrip občine. Dejal je: »Znamo ohranjati spoštovanje do naše kulturne identitete, spodbujamo raznolikost ter gradimo mostove med generacijami. Vsak prispevek, pa naj bo še tako majhen, ima pomembno vlogo. Zahvaljujem se vsem, ki dodajate plast za plastjo v kopico kulture, ki krepi moč in ugled naše občine. Hvala za vašo predanost, sodelovanje in ljubezen do kulture. Pomembni in nepogrešljivi ste vsi, od društev do javnih zavodov. Še posebej sem hvaležen članom kulturnih in seveda tudi drugih društev v naši občini za vse delo, ki ga vlagate v skupno dobrobit. Včasih vas žene trma, včasih kaj drugega. Kar koli vas žene, vas odločno žene naprej. Ne obstanete, ne ohromite, ne otrpnete v coni udobja. Ni vedno lahko, je pa vredno. Hvaležni za kulturno doto, ki ste jo prejeli od svojih prednikov, jo negujete za vse, ki prihajajo za vami. Tudi njim ni bilo vedno lahko, je pa bilo vredno. In kar je še posebej pomembno: znate povezati različne generacije. Prenašate znanje, prenašate običaje, prenašate dediščino in prepričanje, da kultura mora biti. Delujete po načelu "eden drugemu ogenj dajmo". Zato se tudi sam uvrščam med tiste, ki so prepričani, da bo kultura vselej preživela. Ne bo vedno lahko, bo pa vredno.

Naša kultura je naše bogastvo, je naša moč in naš ugled. Je naše ogledalo. Le skupaj smo lahko graditelji kulturne dediščine, ki nas oblikuje, odlikuje in povezuje skozi čas. Društva, kot so naša, iz nič naredijo vse. Ne štejejo in delijo denarja, ker ga skoraj ni. A so kljub temu zelo bogata. Lahko se bahajo z neomejeno srčnostjo, ki se razpenja med člani društev in seže do vseh, ki tej srčnosti pustijo odprta vrata. Člani društev ničesar ne pričakujete za opravljeno delo, za ure vaj, za nastope ... Pomembno vam je, kaj daste, in ne, kaj dobite. Vse je tako samoumevno in preprosto. Jasno vam je, da »vsega, kar šteje, ne moremo šteti, in ne šteje vse, kar lahko štejemo« (Albert Einstein). Pogosto se sprašujem, kje je meja, prek katere omenjeno ne deluje več.

Ob tej slovesni priložnosti, ko združujemo misli v čast slovenskega kulturnega praznika, izražam ponos do vseh, ki tako ali drugače negujete in ustvarjate kulturo v najrazličnejših odtenkih. Veže nas bogata zapuščina. Poleg preteklosti in sedanjosti pa se oziramo tudi v prihodnost. Mlade generacije, ki so most med preteklostjo in prihodnostjo, spodbujamo k oblikovanju novih poglavij naše kulturne zgodbe. Šola, knjižnica in druge ustanove so plodna tla za rast umetniškega izraza med mladimi. Mladi so gonilo sprememb, zato jim dajemo priložnost. Njihovo navdušenje lahko oblikuje nova obzorja naše kulture.«

Slavnostni govornik župan Jože Kužnik je izrazil hvaležnost za kulturni utrip.

Po himni je sledil dramski prizor, ki sta ga odigrala Andrejka Lesjak in Igor Pungartnik, člana dramske sekcije KUD Polzela. Pod režijo se je podpisal Matjaž Jeršič, ki je poskrbel tudi za zvok na proslavi. Leto 2023 je bilo Tavčarjevo leto, v katerem smo zaznamovali sto let njegove smrti, zato je bil dramski prizor iz filma Cvetje v jeseni, ki je bil posnet leta 1973. In zato so tudi člani likovne sekcije KUD Polzela ustvarili likovna dela s tematiko Ivana Tavčarja ter jih razstavili v predverju Kulturnega doma.

Žlahtnost sta proslavi dodali odlični glasbenici, violinistka Sara Jezernik Špec in harfistka Naja Mohorič. Kvintet Lastovka je med nas ponesel slovensko pesem in nas popeljal do trenutka sovesnosti, ko naj bi bil podeljen Prešernov cekin. Prejemnika Ivana Florjanca žal ni bilo z nami, ker je bil službeno v Rimu, a smo mu vseeno namenili pozornost.

Prešernov cekin za izjemen prispevek k ugledu Občine Polzela na kulturnem področju, zlasti glasbenem šolstvu, mu bo izročen 22. junija letos na proslavi ob dnevu državnosti v Andražu nad Polzelo. V obrazložitvi med drugim piše: »Mag. Ivan Florjanc je s svojim delovanjem na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani poskrbel za celovito prenovu in postavitev učnih načrtov. Izjemno dejaven je bil tudi na področju javnega glasbenega izobraževanja v telesih Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, prav tako je v mandatu svojega prodekanovanja na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani vodil prenos vseh študijskih programov. Poleg skladateljevanja je predaval na simpozijih, objavljал monografije in znanstvene članke, prav tako je bil mentor stu-

▲ Doživeto odigran prizor iz filma *Cvetje v jeseni*: Andrejka Lesjak in Igor Pungartnik

▲ S slovensko pesmijo nas je razveselil Kvintet Lastovka.

▲ Violinistka Sara Jezernik Špec

▲ Samo in Dušan Pungartnik - presenečenje za Lučko Počkaj, slovensko filmsko in gledališko igralko (drugo z desne)

dentom doma in v tujini. Ob pedagoškem delu so pomembni tudi njegov skladateljski opus, raziskovalno delo in delo v številnih strokovnih žirijah in komisijah, od akademije do Evrope. Poudariti je treba tudi njegovo vlogo v nacionalnih strokovnih telesih za glasbeno šolstvo. Sam zase pravi, da je kozmopolitski rodoljub, ki že od leta 1965 potuje po svetu in si na svoj način trudi zapolniti praznino naroda, ki je nastala zaradi zanemarjene tradicije. Je eden izmed redkih poklicnih glasbenikov, ki se zavzema za ohranjanje slovenskega ljudskega elementa, ki vse bolj izginja. S to skrbjo ustvarja bogato in dragoceno dediščino, ki z njegovim podpisom ponese tudi ime Občine Polzela širom po Sloveniji in onkraj njenih meja, saj povsod ponosno pove, da je Polzelan in da se mora za svoje slovenstvo zahvaliti predvsem Polzeli.«

Življenje je zelo nepredvidljivo. Pogosto pride nepričakovano ali pa se pričakovano izmuzne, oddalji, razblini, izgubi ... V vabilu na proslavo smo najavljali slovensko filmsko in gledališko igralko Mileno Zupančič. Nujen nepričakovan operativni poseg je preprečil naše druženje z njo. Prišla pa je Lučka Počkaj, prav tako slovenska gledališka in filmska igralka, ki je z nami delila svoje razmišljanje o slovenskem jeziku, slovenski kulturi, odgrnila je tudi delček tančice svojega življenja. Rodila se je v Trstu, kjer je tudi odrasčala. V Slovenskem stalnem gledališču v Trstu je odigrala nekaj vlog že med študijem na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Do leta

2003 je bila tam zaposlena, nato se je zaposlila v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju, kjer je s svojo neposrednostjo in sredozemskim temperamentom dopolnila ter obogatila repertoar celjskega gledališča. Po mnenju kritike se vpisuje med pomembnejša imena slovenske odrske umetnosti. Vloge zna odigrati natančno, subtilno, silovito in občuteno. S sugestivno interpretacijo zna menjavati občutenja tesnobe, groze, ranljivosti, upanja in nemoči.

Izjemno presenečenje večera sta bila Dušan in Samo Pungartnik, ki sta gostji in vsem nam odlično zapela in zaigrala Kreslinovo O, Vrba. Jolanda Železnik, ki sem program povezovala, sem proslavo sklenila s Prešernovimi verzi:

"Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbratli,
ker dobro v srcu mislimo;
dókaj dni
naj živí
vsak, kar nas dobrih je ljudi!"

Srečno slovenski kulturi in vsem nam.

Jolanda Železnik

10. redna seja občinskega sveta Občine Polzela

Občinski svet Občine Polzela je na deseti redni seji, ki je bila v torek, 13. februarja 2024, obravnaval devet točk dnevnega reda.

Po uvodni potrditvi dnevnega reda in zapisnika devete redne seje je Barbara Šuster, predstavnica iniciative, občinske svetnike seznaila s poročilom delovne skupine za izvajanje protipoplavnih aktivnosti in Civilne iniciative Ločica - Breg. Razprave s strani svetnikov ni bilo.

V drugi točki dnevnega reda je občinski svet po skrajšanem postopku sprejel predlagano spremembo in dopolnitev odloka o ustanovitvi in izdajanju občinskega glasila Občine Polzela, ki urejajo oglaševanje in organizacijo izdajanja glasila. To pomeni, da višino cene za opravljanje posameznih tehničnih, strokovnih ali organizacijskih opravil, povezanih z izdajanjem glasila, in višino avtorskih honorarjev zunanjim avtorjem prispevkov določi občinski svet Občine Polzela. Oglaševalske vsebine, ki so tržne oziroma netržne narave, pa določi uredništvo na predlog glavnega in odgovornega urednika.

V nadaljevanju sta bila, prav tako po skrajšanem postopku, sprejeta odloka o spremembah in dopolnitvah Javnega zavoda UPI Ljudska univerza Žalec in Javnega zavoda Zdravstveni dom Jožeta Potrate Žalec. V začetku februarja 2022 je začel veljati pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije. Ta pravilnik v 24. členu občinam nalaga, da uskladijo akte o ustanovitvi javnih zavodov z novim 119.a-členom Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, ki pravi, da mora akt o ustanovitvi posrednega uporabnika državnega proračuna, ki je javni zavod in poleg javne službe opravlja tudi prodajo blaga in storitev na trgu, vsebovati določbo, da javni zavod prodajo blaga in storitev na trgu lahko izvaja le, če bo z izvajanjem te zagotovil najmanj pokritje vseh, s to dejavnostjo povezanih odhodkov. Drugi odstavek 1. člena tega pravilnika pa določa, da se določbe tega pravilnika smiselno uporabljajo tudi za občine.

Statut Občine Polzela določa, da občinski svet ustanovi stalna ali občasna delovna telesa, poslovnik občinskega sveta Občine Polzela pa določi, da je stalno delovno telo občinskega sveta tudi statutarno-pravna komisija, ki šteje pet članov. Zaradi preklica soglasja kandidata h kandidaturi za imenovanje članov v statutarno-pravno komisijo je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja na podlagi 56. člena poslovnika občinskega sveta občinskemu svetu predlagala novega kandidata za člana, in sicer Nika Cevzarja. Za predsednico statutarno-pravne komisije je bila predlagana dozdajšnja namestnica predsednika Darja Ferlež, za namestnika predsednice je bil predlagan Dušan Pungartnik. Svetniki so predlog potrdili.

V nadaljevanju je bil sprejet proračun za leto 2024, ki začne veljati 22. februarja 2024 in predstavlja temelje za izvedbo načrtovanih projektov.

V Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2024 in 2025 je za leto 2024 določena povprečnina v višini 725 evrov, iz česar izhaja izračun dohodnine, ki pripada Občini Polzela, v znesku 4.402.820 evrov. Ocenjeni znesek je bil podlaga za načrtovanje proračuna 2024. Občina Polzela v predlogu proračuna za leto 2024 načrtuje prihodke v višini 9.566.078 evrov in odhodke v višini 11.545.617 evrov. Zadolževanje je predvideno v višini 300.000 evrov, in sicer za financiranje projekta prizidka k Osnovni šoli Polzela. Načrtovano odplačilo dolga znaša 548.000 evrov, proračunski primanjkljaj pa se bo kril s prenosom sredstev iz leta 2023.

Na drugih področjih bomo zagotavljali kontinuirano financiranje vsega, kar zagotavlja občanom prijazno občino. Želje so žal vedno večje od možnosti proračuna, prepričani pa smo, da so prioritete pravilno postavljene. Tako je tudi tokrat. Načrti so razvojno naravnani in zajemajo vsa področja, kot tudi vsa naselja naše občine, glede na objektivne potrebe.

Kot zadnjo točko je občinski svet obravnaval Letni program športa za leto 2024, s katerim bo Občina Polzela prek javnega razpisa financirala programe športnih društev v Občini Polzela za tekoče leto, ter ga soglasno sprejel.

Mija Čulk

Objavljeni so javni razpisi Občine Polzela za leto 2024

Občina Polzela objavlja javne razpise, na podlagi katerih sofinancira vrsto pomembnih dejavnosti in projektov. V tej številki Polzelana si v prilogi Uradne objave lahko preberete besedila naslednjih javnih razpisov, vso razpisno dokumentacijo pa boste našli na spletni strani Občine Polzela v zavihku Aktualni razpisi in objave.

1. Javni razpis za sofinanciranje sterilizacije in kastracije lastniških mačk v letu 2024
2. Javni razpis za sofinanciranje programov na področju kulture, turizma ter drugih društev in organizacij v letu 2024
3. Javni razpis za sofinanciranje pokroviteljstva za leto 2024
4. Javni razpis za sofinanciranje programov športa v letu 2024

Mija Čulk

Poziv Direkcije RS za vode lastnikom priobalnih zemljišč ob vodotokih 2. reda

Direkcija RS za vode obvešča vse lastnike priobalnih zemljišč ob vodotokih 2. reda (v Občini Polzela so to vsi vodotoki, razen reke Savinje), da so po določilih Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02 in spremembe) dolžni sami zagotavljati odstranjevanje odvečne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavja (odpadlega listja in drugih plavajočih predmetov), odpadkov in drugih opuščenih in odvrženih predmetov ter snovi z vodnih in priobalnih zemljišč.

Pogoji, pod katerimi lahko čiščenje priobalnega (in vodnega) zemljišča izvede priobalni lastnik oz. drug uporabnik zemljišča, so objavljeni na spletni strani Občine Polzela med aktualnimi novicami.

Hkrati obveščajo, da je z namenom zmanjševanja erozijske in poplavne ogroženosti prebivalcev, objektov, premoženja in zemljišč prepovedano odlaganje vejevja, lesne mase oziroma kakršno koli deponiranje lesa na vodnem in priobalnem zemljišču.

Prav tako je v skladu s ciljem varstva in urejanja voda in zmanjševanja posledic škodljivega delovanja voda prepovedano na vodnem in priobalnem zemljišču postavljanje kakršnih koli ovir, vzdolžnih ali prečnih ograj, deponiranje bal sena in drugih pridelkov, gradbenega materiala in gradbenih odpadkov, tudi v smislu začasnih deponij.

Petra Siter

Boštjan Šefic z vladno službo na Polzeli

Sodelavci vladne službe za obnovo po poplavih in plazovih z vodjo službe Boštjanom Šeficom so v sredo, 14. februarja 2024, na Polzeli nadaljevali individualne pogovore z lastniki objektov, predvidenih za morebitno odstranitev. Kot je Šefic povedal v izjavi za medije, so osim lastnikom predstavili, kako je bil pripravljen seznam objektov za selitev. Dejal je, da so občanom pojasnili tudi postopek, kako bodo prišli do končne odločitve glede morebitnih preselitev na podlagi strokovnih mnenj.

Šefic je izpostavil, da je narejena strokovna ocena za prvih osem objektov, ki so na seznamu za odstranitev. Seznam je zdaj v fazi preverjanja pri svetu za obnovo, ki še ni podal svojih stališč. Ko bo svet povedal svoje mnenje, bo seznam šel v

razgrnitev. Do takrat ne bo znano, kje stojijo ti objekti. Župan Jože Kužnik je za Slovensko tiskovno agencijo (STA) povedal, da so mnenja občanov glede morebitnih preselitev deljena. Nekaj občanov se s preselitvijo strinja, drugi so bolj zadržani. »Poznam primer, ko si je občan pri znancih in prijateljih izposodil 50.000 evrov, da je saniral hišo, poškodovano v poplavi, zato se zdaj z odločitvijo o preselitvi ne strinja,« je dejal Kužnik. Poudaril je, da ima občina na voljo novogradnje za lastnike, ki se bodo morda morali preseliti. Dodal je tudi, da občina pripravlja projektno dokumentacijo za izvedbo protipoplavnih ukrepov, zato se sprašuje, zakaj bi bilo treba ljudi sploh seliti. Ocenil je, da so pomisleki občanov o preselitvah smiselni.

Tone Tavčer

Boštjan Šefic z vladno službo na Polzeli

Minister Jože Novak s sodelavci in župani na Polzeli

Ob porečjih rek se nadaljujejo delovna srečanja z županji in župani slovenskih občin. V petek, 16. februarja 2024, se je minister Jože Novak s sodelavci Ministrstva za naravne vire in prostor Republike Slovenije ter Direkcije Republike Slovenije za vode mudil na porečju Savinje. Cilj delovnih obiskov je bil pregled izvedenih del v okviru izrednih ukrepov in vzdrževalnih del v javno korist ter oblikovanje predloga načrta sanacijskih in investicijskih del na vodotokih v letih 2024 in 2025.

Minister Novak je s sodelavci z ministrstva in direkcije za vode ter ob prisotnosti koncesionarjev preveril stanje na terenu, popoldne pa se je na Polzeli v gradu Komenda sestel z županji in župani občin v tem delu reke Savinje: Solčava, Luče, Ljubno ob Savinji, Rečica ob Savinji, Nazarje, Gornji Grad, Mozirje, Braslovče, Polzela, Prebold in Šmartno ob Paki. Na tem, v poplavih prizadetem območju je bilo v okviru izrednih ukrepov zaključenih 177 delovišč in s tem delo na okoli 110 kilometrih vodotokov. Čiščenje Savinje so župani ob Savinji pozdravili. Še vedno pa ne vedo, kako bo država umirila strugo, ki bo gotovo pogostejša kot na vsakih 500 let povzročala podobna razdejanja.

Na srečanju so bila predstavljena že izvedena vzdrževalna dela in izredni ukrepi v letu 2023, bistven del delovnega obiska pa je bila predstavitev predloga programa del javne službe za leto 2024 in predlog sanacij in investicij v letih 2024 in 2025. Komunikacijo z občinami so okrepili in želijo, da te aktivno sodelujejo pri oblikovanju končnega programa tudi s svojimi predlogi. V skladu s sanacijskim programom bodo ureditve potekale predvidoma od dveh do petih let. Tudi v izvajanje sanacij in investicij bodo občine aktivno vključene.

Minister Novak je ob robu srečanja povedal: »Letni program vzdrževalnih del se pripravlja v sodelovanju z občinami. Želimo ga sprejeti v mesecu marcu. Po tridesetih letih smo začeli izvajati tudi nove investicije v vodotoke. Hidrološka študija bo narejena za vso dolino, pri čemer bo upoštevana odpornost na podnebne spremembe, s tem pa bo poplavna ogroženost bistveno manjša. Za nekatere ukrepe, ki bodo najpotrebnejši in učinkoviti predvsem v zgornjem delu porečja, pa smo se dogovorili, da se zanje začne pripravljati dokumentacija z zadrževalniki plavja in kamenja, tako da materiala ne bo odnašalo v dolino.«

Tone Tavčer

Minister Jože Novak na ogledu ob Savinji

Gostitelj srečanja v gradu Komenda je bil Jože Kužnik, župan Občine Polzela.

Za boljšo poplavno varnost

Na podvinsko-žalski strugi v sklopu vzdrževalnih del poteka urejanje dela struge nad mostom glavne ceste oziroma na območju objektov Podvin pri Polzeli 1 na levi brežini Struge ter Pod lipami 2 na desni brežini.

Brežine bodo očistili in utrdili s kamnito oblogo. Lokalno bo struga tudi razširjena, da se izboljša njena pretočnost. V času del bo pretok zmanjšan. Dolžina omenjenih vzdrževalnih del je na levi brežini 53 metrov, na desni brežini pa 44 metrov. Izvajalec je Nivo eko, d. o. o., naročnik del pa je Direkcija Republike Slovenije za vode, Sektor območja Savinje.

Tone Tavčer

Dela na podvinsko-žalski strugi

Obiskale so nas maškare

Tako kot vsako leto so tudi letos zaposlene na Občini Polzela obiskale prijazne maškare iz našega vrtca. S seboj so prinesle veliko veselja in dobre volje. Bile so zelo lepe in pisane.

Ker pa maškare pomagajo odganjati zimo in pripomorejo, da pride čim prej topla pomlad in lahko spet vse zaživi in zacveti, so maškare zbranim zapele pesmico. V znak hvaležnosti so ob odhodu prejele manjšo pozornost.

Maškare, hvala in nasvidenje drugo leto.

Mija Čulk

Z letošnjega obiska maškar iz Vrtca Polzela

JAVNI RAZPIS

Zbiranje predlogov za podelitev priznanj Zveze športnih društev Polzela za leto 2023

Na podlagi 6. člena Pravilnika o priznanjih Zveze športnih društev Polzela z dne 31. 1. 2020 Zveza športnih društev Polzela objavlja

JAVNI RAZPIS

za zbiranje predlogov za podelitev priznanj Zveze športnih društev Polzela za leto 2023

Priznanja zveze so: priznanja za športne dosežke, priznanja za pomemben prispevek pri razvoju športa v Občini Polzela in jubilejna priznanja. Za športne dosežke se podelijo: zlata plaketa zveze, srebrna plaketa zveze, bronasta plaketa zveze in priznanje zveze. Za pomemben prispevek pri razvoju športa v Občini Polzela se podeli zlata plaketa zveze. Za jubileje se podelijo: zlati znak zveze, srebrni znak zveze in bronasti znak zveze.

Priznanje se podeli posameznikom, ekipam in društvom ali drugim organizacijam za dosežene športne uspehe, dolgotrajno delo na področju športa in izjemne prispevke k razvoju in popularizaciji športa v Občini Polzela. Za posamezno priznanje lahko kandidate predlagajo športna društva ali druge organizacije, organi, zveze, javni zavodi s področja vzgoje in

izobraževanja, organi Občine Polzela ter posamezniki. Predlog za podelitev priznanja se pošlje na predpisanem obrazcu z zahtevanimi podatki na Zvezo športnih društev Polzela, na e-naslov: kapitlerivan@gmail.com ali po klasični pošti na naslov: Zveza športnih društev Polzela, Malteška cesta 28, 3313 Polzela, do 23. februarja 2024. Nepopolne vloge in vloge z manjkajočimi podatki bodo zavrnjene.

Celotno besedilo javnega razpisa, obrazec Predlog za podelitev priznanja Zveze športnih društev Polzela in Pravilnik o priznanjih Zveze športnih društev so dostopni na spletni strani Občine Polzela.

*Za Zvezo športnih društev Polzela
Ivi Kapitler, predsednik*

PODELITEV ŠPORTNIH PRIZNANJ

OBČINE POLZELA
ZA LETO 2023

Sreda, 27. 3. 2024,
ob 19. uri

Grad Komenda
Poročna dvorana

Gost: RAYMOND DEBEVEC
Vstop prost

ZVEZA
ŠPORTNIH DRUŠTEV
POLZELA

Defibrilator (AED) – avtomatski eksterni (zunanji) defibrilator

AED-ji (avtomatski zunanji defibrilatorji) v prvi vrsti niso namenjeni reševalcem in strokovnemu medicinskemu osebju, temveč laikom, ki se poprej še nikoli niso srečali z zastojem srca in se jim v tej situaciji močno poviša srčni utrip, drhtijo in tresejo se jim roke, so močno živčni itd. O življenju in smrti pa odločajo sekunde.

Običajno ljudje narobe mislijo, da so pred zastojem srca varni, saj naj bi se zgodil le starejšim in srčnim bolnikom, kar pa nikakor ne drži. Zastoji srca se namreč dogajajo tudi najstnikom, otrokom, dojenčkom, športnikom, zdravim ljudem, ki nimajo niti povišanega holesterola v krvi, kaj šele, da bi bili srčni bolniki oziroma imeli težave z ožiljem. Torej se lahko zgodi komur koli izmed nas.

V primeru zastoja srca, ko naši možgani ostanejo brez kisika, imamo **le približno tri minute časa** za reakcijo, po treh minutah namreč začnejo možganske celice odmirati in začne prihajati do trajnih posledic/okvar na možganih. Ker je prizadeti v tej situaciji nezavesten, si ne more sam pomagati oziroma poklicati na pomoč, temveč je odvisen od ljudi, ki so takrat (morda) v njegovi bližini.

Pri nas vsako leto umre približno 2500 ljudi zaradi zastoja srca. Edina rešitev v primeru zastoja srca je **defibrilacija**. To je postopek, s katerim s pomočjo defibrilatorja skozi srce poženemo električni sunek, s katerim povrnemo delovanje srca v pravilni sinusni ritem, pri čemer je ključnega pomena čimprejšnje sproženje šoka. Vsako minuto namreč možnost preživetja pade za okoli 10 %, v povprečju po 10 minutah nastopi smrt. Od tretje minute dalje začne prihajati do hude okvare možganov itd. Pravočasna defibrilacija lahko v večini primerov reši življenje in prizadetemu omogoči, da jo odnese brez trajnih posledic (okvar/poškodb možganov, invalidnost itd.).

Kadar gre za reševanje človeškega življenja, se za vrhunsko napravo ob srčnem zastoju izkaže defibrilator, že eno samo rešeno življenje pa je za vsakega izmed nas resnično pogumno in veliko dejanje.

Defibrilator je naprava, ki je namenjena laikom in je kot taka izjemno preprosta za uporabo. Tudi če se nikoli niste zares srečali s primerom zastoja srca, boste defibrilator znali uporabljati, saj je zasnovan za takojšnjo uporabo: ima zgolj dva gumba in glasovno vodenje v slovenščini. Gre za vrhunsko napravo, ki je pomagala rešiti že veliko življenj, skupaj s svojimi lastnostmi pa vam oživljanje precej olajša.

Cena te naprave zagotovo nikoli ni in ne more biti primerljiva s človeškim življenjem, a če pomislite, da lahko ena sama naprava reši življenje vam ali kateremu izmed vaših najbližjih, potem se zagotovo strinjate, da je ta aparat preprosto neprecenljiv in nepogrešljiv. Ker se zavedamo, za kako pomembno napravo gre, se zavzemamo, da bi bil defibrilator na voljo v vsaki slovenski skupnosti. Skupaj z vami nam to morda celo uspe.

V primeru zastoja srca mora biti AED preprost za uporabo in popolnoma prilagojen laičnemu uporabniku, ki se še nikoli ni znašel v predmetni situaciji in je pripravljen nekomu rešiti življenje. Nova generacija AED-jev je v prvi vrsti oblikovana tako, da se izogiba obvezni uporabi torbice (ima ročaj za prenašanje), pokrovom za odpiranje (jih nima, elektrode so takoj dostopne) in naknadnemu priklopljanju elektrod (elektrode so predpriklopljene in takoj pripravljene za uporabo). Glede na dejstvo, da pri oživljanju vsaka sekunda šteje, to v večini primerov pomeni razliko med življenjem in smrtjo.

Igor Pungartnik

Lokacije avtomatskih zunanjih defibrilatorjev (AED) v Občini Polzela:

- ZDRAVSTVENI DOM POLZELA
- GASILSKI DOM POLZELA
- STAVBA NOGOMETNEGA KLUBA POLZELA
- GASILSKI DOM LOČICA OB SAVINJI
- DOM KRAJANOV ANDRAŽ NAD POLZELO
- GORA OLJKA
- ZALOŽE, KMETIJA TURNŠEK BLAŽ
- DOBRIČ, PETER HELBEL
- STANOVANJSKI OBJEKT, LASTNIK BORIS TERGLAV, POD LIPAMI 5

➤ Zdravstveni dom Polzela

Posvet o prometni varnosti na Brdu pri Kranju

V Kongresnem centru Brdo je v sredo, 24. januarja 2024, potekal posvet občinskih svetov za preventivo in vzgojo (SPV) v cestnem prometu. Posvet je organizirala Agencija Republike Slovenije za varnost prometa (AVP).

Po uvodnem nagovoru direktorice AVP Simone Felser so sledile predstavitve različnih vsebin, ki so pomembne pri delovanju SPV, kakor tudi konkretno pri delu in uresničevanju programov, katerih bistvo je povečanje prometne varnosti.

Tudi letos je bil program AVP zelo pester. Akcije, ki jih vozniki že zelo dobro poznamo, je predstavila Dragica Sternad Pražnikar, vodja sektorja za preventivo in vzgojo v cestnem prometu AVP. Na posvet je AVP povabila tudi posebnega gosta in predavatelja Wulfa Hoffmanna, člana nemške Organizacije za varnost v cestnem prometu (DVW), ki je predstavil izobraževalne projekte o varnosti v cestnem prometu v Nemčiji. Pred podelitvijo svečanih listin so nastopili najmlajši iz Vrtca Kranj - enota Mojca, ki so zapeli vsem dobro poznano pesem o Pasavčku, ki pravi »Red je vedno pas pripet«.

▲ "Pasavček" otroke spodbuja, da med vožnjo pravilno sedijo in se pripnejo z varnostnim pasom.

Na tokratnem posvetu je bilo podeljenih devet svečanih listin AVP. Prejeli so jih tako posamezniki kakor tudi društva, organizacije in šole.

Ob tej priložnosti je predstavnikom občinskih SPV direktorica predstavila Resolucijo o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za obdobje 2023-2030.

Natalija Cajner

Razdeljevanje bonov oškodovanim v poplavah

Občane, ki so utrpeli škodo zaradi poplav 4. avgusta 2024, pozivamo, da če še niso prevzeli vrednostnega bona trgovine Jager, naj to storijo v času uradnih ur v sprejemni pisarni Občine Polzela.

Ne glede na status in obseg škode bodo vsi oškodovanci, ki so podali državno vlogo, prejeli vrednostni bon trgovine Jager v znesku 100 evrov.

Sredstva se dodelijo za poplavljen stanovanjski objekt, ne glede na število lastnikov poškodovanega objekta. Razlog izbire trgovine je v tem, da lahko oškodovanci uporabijo vrednostni bon tako za nakup gradbenega materiala, kot tudi za nakup osnovnih življenjskih potrebščin.

Verjamemo, da se je vsakdo izmed nas po svojih močeh potrdil za najboljše. Vsem, ki so v tem času ponudili pomoč oškodovanim občanom, se še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Mija Čulk

Vaša knjižnica vas pričakuje

Prva dva meseca novega leta sta vedno čas za statistike in pregled poslovanja v preteklem letu. V Medobčinski splošni knjižnici Žalec ugotavljamo, da je za nami zelo uspešno leto. Veliko smo delali in zato tudi veliko naredili.

Smo ena izmed najbolj razvejanih knjižnic v Sloveniji, saj imamo kar de-

set enot v vseh šestih občinah Spodnje Savinjske doline. Ena izmed njih je Občinska knjižnica Polzela, kjer smo lani zbirko knjižničnega gradiva dopolnili kar za 1299 enot. Zdaj lahko na Polzeli izbirate že med več kot 24.000 knjigami, kar Občinsko knjižnico Polzela uvršča v drugo najobsežnejšo. Več gradiva ima le še knjižnica v Žalcu.

V letu 2023 smo na Polzeli pridobili 78 novih članov. Aktivnih članov je zdaj že 958, kar je 15 % vseh prebivalcev. V primerjavi z letom prej je močno naraslo število izposoj in obiskov. V polzelski knjižnici je bilo 43 dogodkov, ki se jih je udeležilo 1045 obiskovalcev.

Ob tej priložnosti pa še čas odprtosti in povabilo, da nas obiščete. Pričakujemo vas ob ponedeljkih in sredo od 12. do 19. ure ter ob četrtek in petkih od 8. do 15. ure ter ob sobotah od 8. do 12. ure. Najpogosteje sta z vami Irena in Renata, včasih pa tudi kdo drug.

Vem, da je za mnoge pot do knjižnice naporna, morda celo nepremagljiva, ker ni dvigala. Kolikor je v naši moči, se trudimo, da bi bilo. To je vaša želja, vaša potreba in naša prošnja ter velik izziv, za katerega upam, da mu bomo s skupnimi močmi v bližnji prihodnosti le kos.

Lepo vas pozdravljam in vam želim vse dobro.

Jolanda Železnik

Kratek pregled dela Upravne enote Žalec v letu 2023

Delo Upravne enote Žalec v letu 2023 je bilo nadvse zahtevno in polno izzivov, povezanih tudi z demografskimi spremembami, migracijami, vremenskimi katastrofami, oskrbo z energijo in geopolitičnimi tveganji. Prilagajali smo se trenutnim razmeram in okoliščinam, kar je zahtevalo nenehno odzivanje na spremembe znotraj kolektiva.

Zaradi vojne v Ukrajini se še vedno ukvarjamo tudi z nalogami in postopki, povezanimi s to tragedijo. Marca lani smo 50 pribežnikom s tega vojnega območja podaljšali status osebe za začasno zaščito razseljenih oseb za leto dni. Zaradi avgustovskih poplav so bili državljani, ki so bili prizadeti, oproščeni plačila nekaterih upravnih taks in stroškov tiskovin za 21 javnih listin. Težko

je napovedati, kdaj bomo prejeli prve vloge za izdajo gradbenih in uporabnih dovoljenj za gradnjo nadomestnih hiš v Občini Braslovče zaradi poplav. Poleg rednih in izrednih nalog smo upravne enote pristojne za potrjevanje podpor volivcev k posameznim kandidaturam in tehnično podporo pri izvedbi volitev in referendumov. V preteklem letu smo kar v 15 zadevah zbirali podporo volivcev za vložitev predlogov za začetek sprememb različnih zakonov in Ustave RS, poleg tega smo zbirali tudi podpise v podporo zahtevi za razpis referendumu Občine Polzela. V letu 2024 nas čakajo volitve v Evropski parlament, ki jih moramo prav tako načrtovati in izvesti ob rednem delu, ter najverjetneje tudi ob napovedanem referendumu o drugem bloku krške nuklearke.

V nekaterih upravnih postopkih, predvsem na področju tujcev, se je zaradi velikega obsega dela neizogibno podaljšal čas reševanja posameznih zadev. Obremenjenost javnih uslužbencev se je zaradi tega znatno povečala, pri čemer so na to vplivali tudi dejavniki, kot so upokojevanje, absentizem in fluktuacija zaposlenih. Čeprav smo na področju tujcev v soglasju s pristojnim ministrstvom zaposlili dodatnega javnega uslužbenca, je kadrovski deficit še vedno med najvišjimi organizacijskimi in postopkovnimi tveganji. Na podlagi sklepov ministrstva za javno upravo o prerazporeditvi delovnega pripada med upravnimi enotami smo v reševanje prejeli še zadeve s področja tujcev od Upravne enote Ljubljana in Upravne enote Maribor, skupno 115 zadev. Zara-

di prej navedenih dejstev je bila včasih bolj, včasih manj upravičeno slaba volja pri kakšni stranki, vendar se okoliščinam, ki so do tega privedle, žal tudi v prihodnje ne bo mogoče izogniti.

V primerjavi z letom 2022 je obseg zadev statistično sicer padel. Podatki kažejo, da smo v različnih zadevah rešili kar 30.031 upravnih postopkov, kar je več kot 7000 zadev manj kot leto poprej. Razlika je objektivno nastala zaradi občutno manjšega števila zamenjav osebnih dokumentov v primerjavi z letom 2022, ki je bilo v tej kategoriji upravnih postopkov tako rekoč prelomno. V statistične podatke zajemamo tudi delo na Krajevnem uradu Vransko, ki posluje enkrat na teden, in sicer ob torkih v prostorih Občine Vransko.

V skladu z veljavnim gradbenim zakonom smo lani izdali 596 rednih gradbenih in uporabnih dovoljenj. Zaradi možnosti legalizacije nelegalnih ali neskladnih objektov, znanih tudi kot črne gradnje, nam je v tem obdobju uspelo legalizirati še 114 objektov. Glede na pričakovano število vlog za legalizacijo tudi v tekočem letu vlagateljem toplo priporočamo, da si pred oddajo vloge pridobijo ustrezno gradivo in po potrebi poiščejo strokovno pomoč. To bo pripomoglo k učinkovitejši obravnavi njihovih vlog in zagotovitvi skladnosti s predpisi.

Na področju vojne zakonodaje smo v letu 2023 največ odločali o veteranskih dodatkih (169 zadev) in zdravstvenem varstvu vojnih veteranov (43 zadev). V tem kontekstu vabimo vse vojne veterane, da nam pravočasno sporočijo morebitne spremembe, ki bi lahko vplivale na uresničevanje njihovih pravic, npr. spremembo transakcijskega računa, spremembo v dohodkih zase in za družinske člane.

Pri izenačevanju možnosti invalidov je država od leta 2014 sprejela več različnih ukrepov, ki osebam s posebnimi potrebami omogočajo večjo kakovost življenja in samostojnost. S tem se preprečuje in odpravlja tveganje diskriminacije invalidov. Na razpolago imajo več pravic, ki jih lahko uveljavljajo na upravni enoti, na primer uveljavljanje tehničnega pripomočka, prilagoditev vozila, pridobitev psa pomočnika in pridobitev EU-kartice ugodnosti za invalide. V letu

2023 smo tako odobrili nakup 23 tehničnih pripomočkov in prilagoditev vozil ter izdali 129 EU-kartic ugodnosti za invalide, saj se je s spremembo pravilnika v letu 2018 povečal nabor pripomočkov.

Ena izmed pristojnosti upravnih enot je tudi izdaja vrednotnice za osebno dopolnilno delo, ki je pogoj za legalno opravljanje osebnega dopolnilnega dela. V letu 2023 smo izdali 218 tovrstnih vrednotnic.

Odločanje o upravnih notranjih zadevah državljanstva, društev, orožja, eksplozivov, javnih prireditve, tujcev, osebnega imena, osebnih listin, matičnih zadev, prometa itd. je predmet najpogostejših in najraznovrstnejših postopkov. Število teh zadev je v preteklem letu preseglo 27.450 zadev. Iz leta v leto se izjemno povečuje število vlog tujcev, lani smo prejeli krepko čez 3100 vlog (v letu 2022 smo prejeli 2788 vlog). V to področje spada tudi prijava prebivališča s postopki ugotavljanja stalnega in začasnega naslova bivanja. Veliko število tovrstnih postopkov (213 predpostopkov in 88 postopkov) je posledica nastalih gospodarskih razmer, osebnih in finančnih stisk ter neplačevanja dolgov.

V letu 2024 spet pričakujemo zamenjavo večjega števila osebnih dokumentov, saj poteče veljavnost 3116 osebnim izkaznicam in 1091 potnim listinam, imetniki katerih imajo stalno prebivališče na območju Upravne enote Žalec. Strankam, ki jim osebni dokumenti potečejo v naslednjem obdobju, svetujemo, da pravočasno dajo vlogo za zamenjavo, še posebej, če načrtujejo potovanje v tujino. Čeprav se od marca 2022 izdajajo elektronske osebne izkaznice z biometričnimi podatki, lahko državljani Slovenije uporabljajo obstoječe osebne izkaznice do poteka njihove veljavnosti. To velja tudi za osebne izkaznice s trajno veljavnostjo po dopolnjenem 70. letu starosti.

Vse voznike motornih vozil obveščamo, da stara rožnata vozniška dovoljenja še vedno veljajo. Rok za njihovo menjavo se je podaljšal za obdobje 10 let, in sicer s predvidenega roka 19. 1. 2023 na 19. 1. 2033. Vsekakor je priporočljivo, da so vozniki pozorni na potek veljavnosti vozniškega dovoljenja.

Zajeten del naših nalog, poleg številnih postopkov z različnimi upravnimi akti, odločbami in sklepi, so različna upravna dejanja in opravila, npr. različna potrdila iz uradnih evidenc, katerih število znaša 37.461 zadev. Zraven pa je - to je treba posebej poudariti - tudi za državo nadvse spodbudno in razveseljivo število poročnih obredov, v prejšnjem letu smo jih imeli kar 183.

Glede drugih upravnih nalog posebej izpostavljamo naše delo na področju prometa s kmetijskimi zemljišči in gozdovi ter kmetijami, kamor spada tudi urejanje grafičnih enot rabe kmetijskih gospodarstev oziroma t. i. GERK-ov. Teh smo v letu 2023 zarisali 1136. Letos bo na upravni enoti potekalo preverjanje in ureditev GERK-ov za kmetijska gospodarstva (v zvezi z oddajo zbirnih vlog za subvencije) od konca marca do sredine julija. Zaradi velikega števila nosilcev kmetijskih gospodarstev, ki jih moramo preveriti, si prizadevamo, da se z naročanjem strank čim bolj izognemo čakalnim vrstam. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da nam to tudi z razumevanjem naših strank uspeva.

Naj omenim še novost, in sicer naj bi v tem letu postopoma na vseh upravnih enotah zaživela aplikacija eSamonaročanje, katere namen je učinkovitejša obravnava strank. Aplikacijo že izvajajo na petih upravnih enotah (Ljubljana, Celje, Novo mesto, Litija in Logatec).

Za konec ponovno izpostavljam, da je k dobrim rezultatom in kakovostnemu odnosu do naših strank v preteklem letu prispevalo tudi uspešno sodelovanje z vsemi državnimi organi, organi lokalne samouprave in javnimi ustanovami, predvsem na področju okolja in prostora, upravnih notranjih zadev in policije, centra za socialno delo, zavoda za zaposlovanje, geodetske uprave, organov pravosodja, sodišč in državnega odvetaštva. V zvezi s tem se želim ponovno zahvaliti vsem njim za korektno sodelovanje. Prav tako se želim posebej zahvaliti mojim sodelavkam in sodelavcem za njihovo predanost delu, ki ga opravljajo na Upravni enoti Žalec.

Simona Stanter

Policijska kronika – januar 2024

3. 1. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju poškodovanja tuje stvari na Polzeli, in sicer je neznani storilec pristopil na dvorišče oškodovanca in z ostrim predmetom porisal dve vozili ter mu s tem povzročil materialno škodo. V zvezi z opisanim kaznivim dejanjem policisti še zbiramo informacije, o kaznivem dejanju pa bomo napisali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo (ODT) v Celju.

9. 1. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o tatvini cisterne iz skladišča podjetja na Polzeli, in sicer je neznani storilec vstopil v skladišče ter odtujil cisterno. Policisti bomo po zbranih obvestilih napisali kazensko ovadbo na ODT Celje.

16. 1. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o vladu v brunarico na območju Andraža nad Polzelo, in sicer je neznani storilec oškodovancu odtujil pijačo in razne strojčke. Policisti bomo po zbranih obvestilih napisali kazensko ovadbo na ODT Celje.

29. 1. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju poškodovanja tuje stvari, in sicer je neznani storilec pristopil do parkirane vozila oškodovanca na parkirišču trgovskega centra in z ostrim predmetom porisal njegovo vozilo ter mu s tem povzročil materialno škodo. V zvezi z opisanim kaznivim dejanjem policisti še zbiramo informacije in bomo o tem napisali kazensko ovadbo na ODT Celje.

V mesecu januarju smo bili policisti PP Žalec obveščeni tudi o dveh kršitvah javnega reda in miru na Polzeli in v Dobriču. V prvem primeru je bilo kršitelju zaradi glasne glasbe izrečeno opozorilo, v drugem pa je kršitelj prejel plačilni nalog zaradi kršitve določil Zakona o varstvu javnega reda in miru.

Policisti PP Žalec smo v mesecu januarju na območju Občine Polzela obravnavali še napad psa, lastniku psa pa je bil zaradi kršitve Zakona o zaščiti živali izdan plačilni nalog.

V mesecu januarju smo policisti PP Žalec na območju Občine Polzela obravnavali tudi osem prometnih nesreč. V večini primerov je šlo za prometne nesreče z materialno škodo na parkiriščih

(parkirana vozila), za nesreče na glavni cesti Polzela-Andraž in enkrat z udeležbo divje živali.

Policisti PP Žalec smo v mesecu januarju na območju Občine Polzela kontrolirali tudi voznika osebnega avtomobila, ki je v cestnem prometu vozil pod vplivom drog, zato je bil zoper njega podan obdolžilni predlog na Okrajno sodišče v Celju.

Dругih varnostno problematičnih dogodkov, povezanih s kaznivimi dejanji ali prekrški po javnem redu in miru, na območju Občine Polzela policisti PP Žalec v mesecu januarju nismo obravnavali.

Policisti v zadnjem obdobju opažamo porast spletnih goljufij predvsem pri trgovanju s kriptovalutami in drugimi spletnimi prevarami.

V zadnjem času so zelo pogoste spletne goljufije oziroma prevare v zvezi z investicijskimi vlaganji (običajno v kriptovalute). Pri teh spletnih goljufijah priporočajo vlaganje v določene sheme. Zelo pogoste spletne goljufije so tudi t. i. BEC (Business Email Compromise) goljufije. Za njih je značilno, da storilci prestrežejo korespondenco poslovnih subjektov. V sklopu obstoječega ali novega poslovnega razmerja nato spremenijo fakturo, in sicer tako, da spremenijo številko bančnega računa. S tem poslovne subjekte zmedejo, da nakažejo sredstva na račune goljufov. Mislijo pa seveda, da so plačilo izvedli svojemu poslovnemu partnerju.

Izjemno pogoste spletne goljufije so tudi goljufije z nikoli dostavljenimi izdelki. V takšnih primerih uporabniki na nepreverjenih spletnih straneh naročijo poceni izdelke, a jih nikoli ne dobijo. Pogoste so tudi romantične oziroma ljubezenske spletne goljufije. Goljufi v takšnih primerih običajno vzpostavijo stik z osamljenimi starejšimi ženskami. Z njimi se pogovarjajo prek različnih aplikacij, nato pa začnejo prositi za denarna nakazila. Pogoste so tudi t. i. nigerijske prevare. Goljufi se predstavljajo kot direktorji, bankirji, dobitniki lota ipd. Uporabnikom obljublja priložnosti za pridobitev veliko denarja in vabijo k nazadovanju sredstev. Spletne goljufije, ki jih je še treba izpostaviti, so npr. ponujanje lažnih ugodnih kreditov, lažna tehnična pomoč in phishing (kjer gre v glavnem za dostop do podatkov do elektronskih bank).

Policisti svetujemo:

- bodite previdni pri vzpostavljanju stikov na raznih družbenih omrežjih in posredovanju osebnih, bančnih podatkov osebam, ki jih ne poznate,
- še posebno bodite previdni, ko take osebe iz različnih razlogov prosijo/zahtevajo denarna sredstva,
- na prejeta sumljivo e-pošto ali telefonske klice ne odgovarjajte,
- nikoli nikomur ne dovolite oddaljenega dostopa do svojega računalnika,
- bodite pozorni pri spletnih nakupih, uporabljajte le priznana spletna prodajna mesta,
- v primeru oškodovanja to v čim krajšem času prijavite na najbližji policijski enoti ter obvestite svojo banko.

Jakob Udrih

Razpis INOVATOR LETA SSD 2023

IŠČE SE:
tehnične,
socialno
družbene,
procesne in
druge inovacije.

SLOGAN
Neumnih
inovacij NI!
Neumno bi bilo,
če jih ne bi
iskali!

PRIZNANJA IN
NAGRADE
Najboljšim
5
inovacijam.

DENARNE
NAGRADE
V višini
povprečne
managerske
plače.

DOSEŽKI
205
inovatorjev
in 125
inovacij!

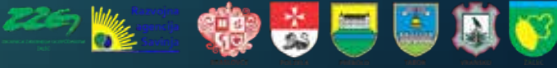
ROK ZA PRIJAVO
08. 04. 2024

Več info

www.ra-savinja.si

12 let sodelovanja vseh šestih občin Spodnje Savinjske doline.

Vseh šest občin Spodnje Savinjske doline z razpisom Inovator leta Spodnje Savinjske doline že 12. leto zapored spodbuja lokalne inovatorje in podjetja k iskanju novih inovacij. Inovativnosti namreč ne predstavljajo zgolj novi izdelki, postopki ali storitve, temveč je dovolj, da se izboljša določen produkt, način njegove proizvodnje ali pa, da se že poznan produkt predstavi novemu trgu na drugačen, inovativen način.

Razpis Inovator leta SSD je med tovrstnimi spodbudami v slovenskem prostoru že sam po sebi nekakšna inovacija, saj se nagrade podeljujejo v denarni obliki in so po vrednosti primerljive povprečni slovenski menedžerski plači.

Inovatorji torej vabljeni k prijavi po načelu, da
»NOBENA INOVACIJA NI NEUMNA, NEUMNO PA BI BILO NE ISKATI NOVIH INOVACIJ«.

**OBMOČNO RAZVOJNO PARTNERSTVO
»SPODNJE SAVINJSKE DOLINE«**

Občina Braslovče, Občina Polzela, Občina Prebold, Občina Tabor, Občina Vransko, Občina Žalec

objavlja razpis za podelitev nagrad in priznanj
INOVATOR LETA SSD 2023
v kategorijah:
patenti, izboljšave izdelkov, izboljšave tehnoloških postopkov.

Za nagrado in priznanje lahko kandidirajo fizične osebe – avtorji inovacij s stalnim bivališčem na območju občin **Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor, Vransko in Žalec**, ali fizične osebe – avtorji inovacij, ki so svojo inovacijo razvili in implementirali na območju teh občin ter s svojo inovacijo še niso kandidirali na razpisu "Inovator leta SSD".

Prijave na razpis sprejema do 8. aprila 2024
Razvojna agencija Savinja, Ul. heroja Staneta 3, 3310 Žalec.

Celotno besedilo razpisa je dosegljivo na spletni strani Razvojne agencije Savinja, www.ra-savinja.si. Vse dodatne informacije pa tudi po tel. št.: 03 713 68 62 ali po e-pošti: dejan.jazbinsek@ra-savinja.si.

4.
FEBRUAR

OB SVETOVNEM DNEVU BOJA PROTI RAKU

Svetovni dan boja proti raku zaznamujemo vsako leto 4. februarja. Strokovnjaki so tudi letos ob tej priložnosti pozvali k udeleževanju v preventivnih programih. Preverili smo, kako je statistika na tem področju (ne)naklonjena občanom naše občine.

Po podatkih Registra raka Republike Slovenije, ki deluje na Onkološkem inštitutu Ljubljana, v Sloveniji vsako leto v povprečju za rakom zboli več kot 16.000 ljudi. Med nami tako živi že več kot 124.000 ljudi, ki so jim zdravniki kadar koli v življenju postavili diagnozo rak. Koordinatorica Državnega programa obvladovanja raka Sonja Tomšič meni, da je onkološka zdravstvena oskrba bolnikom z rakom v Sloveniji zelo široko dostopna, saj jo v celoti zajema obvezno zdravstveno zavarovanje.

Povišanje preživetja bolnikov

V zadnjih desetih letih jim je v Sloveniji uspelo nadpovprečno povišati preživetje bolnikov z rakom glede na evropsko povprečje, in sicer za več kot 10 odstotnih točk. Petletno čisto preživetje odraslih slovenskih bolnikov s katero koli vrsto raka, ki so zboleli v obdobju od leta 2016 do 2020, je bilo po zadnjih podatkih registra

raka 58-odstotno, bolnic pa 62-odstotno. Na preživetje še vedno zelo vpliva stadij bolezni ob diagnozi. Izjemno pomembno je, da raka odkrijemo v čim zgodnejših fazah, kar lahko pomeni večje možnosti za preživetje in hkrati manj obsežno zdravljenje ter boljšo kakovost življenja.

Umrljivost nad državnim in regijskim povprečjem

Glede na uradne podatke NIJZ je zelo spodbudno, da je bilo v obdobju med letoma 2015 in 2019 na območju naše občine odkritih manj novih primerov raka kot na ravni regije in države. Preračunano na 100.000 prebivalcev jih je bilo pri nas 465. Na ravni regije 504 in na ravni države 569. Na žalost pa se to ne odraža v umrljivosti. Na tem področju je naša občina tako nad regijskim kot državnim povprečjem. V obdobju med letoma 2017 in 2021 je preračunano na

100.000 prebivalcev umrl 201 občan. Na ravni regije je bila ta bolezen usodna za 146 ljudi in na ravni države za 151 ljudi.

Kaj pa presejalni programi?

Občani Polzele se v primerjavi s povprečjem savinjske statistične regije in države nadpovprečno odzivajo na vse tri presejalne programe. Na program Svit se jih je na območju Občine Polzela odzvalo 69,6 odstotka. Na ravni savinjske regije ta odstotek znaša 63 odstotkov in na ravni države 63,4 odstotka. V programu Zora sodeluje 78,3 odstotka vseh zajetih občanov, na ravni savinjske regije ta odstotek znaša 74,2 odstotka in na ravni države 71,7 odstotka. Največ se jih odzove na program Dora. Odzivnost v naši občini je 80,3-odstotna, na ravni regije 80-odstotna in na ravni države 78-odstotna.

Špela Ožir

Dnevno spekli tudi 7000 KROFOV

DA JE FEBRUAR V PEKARNI Roter vse prej kot običajen mesec, vsako leto poskrbi pust. Zaposleni so tudi letos zavihali rokave že dobre tri tedne pred pustnim torkom. Dnevno so namreč spekli 1000 krofov. Vrhunec sta bila zagotovo petek in ponedeljek pred pustom, ko je v njihovi pekarni vsak dan nastalo kar med 6000 in 7000 krofov.

Pripravljajo jih po dolgoletnem receptu. Pri tem še, kot je pojasnil Damjan Roter Grlica, vztrajajo pri tradicionalni pripravi. To pomeni, da ne uporabljajo predpripravljenih zmesi, temveč sestavine dodajajo, kot to počnejo doma gospodinje, torej vsako posebej. Z nadevi sledijo sodobnim smernicam. Ob tradicionalnih krofih z marelično in jabolčno marmelado na njihovih policah najdemo še takšne z vaniljevim, lešnikovim in borovničevim nadevom. V pustnem času ali tudi sicer po naročilu pečejo krofe brez jajc in mleka. Prodajajo jih v poslovalnicah v Šentrupertu in na Polzeli. Vrsto let ostajajo zvesti prodaji svojih izdelkov s kombijem naokrog po Savinjski dolini, vse tja do Celja. Pekovske in slaščičarske dobrote vozijo redno tudi na Dolenjsko.

➤ Pustno
vzdušje v
poslovalnici
na Polzeli

➤ Za štiri peke, med njimi je tudi Marko Roter Grlica, se delavnik začne ob 20. uri in konča ob 4. zjutraj.

➤ Krofe pripravljajo po dolgoletnem receptu.

➤ V petek in ponedeljek pred pustom je v njihovi pekarni vsak dan nastalo kar med 6000 in 7000 krofov.

PO PUSTU ŠE VALENTINOVO

V Pekarni Roter je zaposlenih 19 ljudi. Ob pekih in slaščičarjih so to še trgovci in vozniki. Marsikje zaradi predpripravljenih sestavin opuščajo tradicionalni nočni delavnik pekov. Pri Rotarjevih ta ostaja stalnica. Za štiri peke, med njimi je tudi Marko Roter Grlica, se delavnik začne ob 20. uri in konča ob 4. zjutraj. Takrat nastopita šoferja in pozneje še trgovci in trgovke. Čeprav je nekaj let že upokojen, rad na pomoč priskoči tudi Vanek Roter, ki je obrt leta 1983 prevzel od svojega očeta. Od leta 2021 jo nadaljuje sin Marko. V delo je uvedel nekaj novosti, s katerimi sledijo spremenjenim prehranjevalnim navadam ljudi, ki ne jedo kruha več ob vsaki jedi, kot so to počeli nekoč. Rotarjevi se zato bolj kot na količino izdelkov osredotočajo na njihovo raznovrstnost in kakovost.

Med drugim imajo v ponudbi sladoled in širši nabor peciva. Zadnjemu več pozornosti namenijo v času valentinovega, ki smo ga letos zaznamovali dan po pustu. Potem sledi nekaj zatišja, a ne za dolgo. Povečan obseg dela imajo v času pred veliko nočjo, ko je na prvem mestu potica. Med prvo-majskimi prazniki je zaradi piknikov največ povpraševanja po kruhu.

▲ Z nadevi so zvesti sodobnim smernicam.

STOLETNA DRUŽINSKA TRADICIJA

Začetki te znane pekarnice iz Šentruperta segajo v čas po prvi svetovni vojni. Vanekov ded Miroslav Roter starejši se je za peka izučil v pekarni Mlakar v Celju. Svojo prvo delavnico, v kateri je celo sam izdelal prvo štajersko peč, ki je bila zelo podobna kmečki peči, le večja, je postavil na Gomilskem.

Dejavnost je nehal seliti leta 1923, ko je zgradil pekarno v Šentrupertu ob regionalni cesti Maribor–Ljubljana, kjer je sedež podjetja še danes. Obrt je nato leta 1962 prevzel Vanekov oče Miroslav. Njegovo vodenje na žalost ni trajalo dolgo. Zaradi zgodnje smrti je moral pekarno čez noč leta 1983 prevzeti Vanek, ko je bil star komaj 18 let. Zadnja tri leta dejavnost nadaljuje njegov sin Marko.

Špela Ožir

Turistično društvo Občine Polzela letos praznuje 25 let obstoja.

Z organizacijo različnih dogodkov (čistilne akcije, kmečka tržnica, otroška maškarada, Čarabučijada itd.) se ves čas trudimo za lepše in prijaznejše bivanje v naši občini.

V jubilejnem letu načrtujemo več dogodkov, med drugim v čast naši obletnici tudi posaditev 25 dreves v sklopu vseevropskega projekta *Map my tree*.

Ob tej priložnosti vabimo vse občanke in občane, ki bi se nam želeli pridružiti v našem društvu, da nam pišete na e-naslov: matjazevi@siol.net.

v Krajevnem odboru ZALOŽE

NI NAJVEČJI, JE PA ZAGOTOVO KRAJEVNI ODBOR ZALOŽE EDEN IZMED AKTIVNEJŠIH. ZASELKI POSAMIČNIH KMETIJ SO RAZTRESENI PO VSEM ZALOŠKEM GRIČEVJU Z VZPETINAMI 400 METROV NADMORSKE VIŠINE. V 150 HIŠAH ŽIVI PRIBLIŽNO 450 LJUDI. PRILOŽNOSTI ZA DRUŽENJE JIM NE MANJKA. MED LETOM ORGANIZIRAJO VEČ RAZLIČNIH SREČANJ IN PRIREDITEV, S KATERIMI TKEJO MEDSEBOJNE VEZI. ZA TO IMA VELIKO ZASLUG PREDSEDNIK KRAJEVNEGA ODBORA SERGEJ ZABUKOVNIK, KI TO FUNKCIJO OPRAVLJA OD LETA 2010, MEDTEM KO JE ČLAN ODBORA OD LETA 2002. »NAJPOMEMBNEJE JE, DA VES TA ČAS VSI ČLANI ODBORA DELUJEMO POVEZANO IN ENOTNO. OB VEČJIH DOGODKIH NAM NA POMOČ PRISKOČIJO NAŠE ŽENE,« PRAVI.

▲ Sergej na sprehodu po domačih Založah

▲ Napihljiva žoga je prava atrakcija in je v topli polovici leta namenjena tudi obiskovalcem.

Eden izmed takšnih dogodkov je zagotovo srečanje krajanov, ki ima v Založah zelo dolgo tradicijo. Zanimivo, da Založani niti niso bili prvi, ki so takšno srečanje organizirali. Kot pravi Zabukovnik, so se pri tem zgledovali po sosedih iz zaselkov Sevčnik, Podsevčnik in Jajče. A tisto srečanje v Jajčah je bilo prvo in zadnje, v Založah je postalo vsakoletna stalnica. Letošnje poletje, če smo povsem natančni, prvo nedeljo v septembru, bodo organizirali že 17. dogodek. »Tradicijo je začel Martin Vasle. Zdaj jo nadaljujemo mi. Člani odbora ob takšnih dogodkih združimo moči. Poskrbimo za golaž, čevapčiče in pijačo. Otroci so najbolj navdušeni nad srečelovom in sladoledom. Tako krepimo našo medsebojno povezanost, zaradi česar je vzdušje v kraju zagotovo lepše,« pravi Zabukovnik. Da ne manjka smeha, vsako leto v goste povabijo kakšnega komika. Na desetem srečanju je to bil celo vsem dobro poznani Matjaž Javšnik.

Krajani Založ so zelo povezani.

PONOSNI NA RIBNIK TAJHT

A omenjeno še zdaleč ni edino srečanje. Člani krajevnega odbora vsako zadnjo nedeljo v marcu organizirajo izlet po Sloveniji, na katerem naredijo načrt dela za tekoče leto. Vanj so zagotovo vključene vaške igre ob in na ribniku Tajht, ki še kako prijačo zadnjo soboto v juliju, ko sonce neusmiljeno kaže svojo moč. Idejo zanje je dal Tomaž Cvikl, ki je skupaj z Občino Polzela uredil ribnik. Pozneje je krajevni odbor dokončal še okolico v zavirljiv naravni romantični skrivni kotiček v Založah. Krajani se pomerijo v petih različnih igrah, vse so povezane z vodo. To so pred tem skrbno analizirali. Ugotovili so, da je za kopanje neoporečna.

Načrtov glede ribnika Tajht in okolice jim ne manjka. Želijo si, da bi jim letos s pomočjo občine uspelo urediti še odboj-karsko igrišče na mivki. Že zdaj je prostor več kot primeren za sprehod v neokrnjeni naravi. Od junija do septembra ob nedeljah člani odbora v brunarici skrbijo za gostinsko ponudbo in izposojajo napihljivo žogo za kotaljenje po ribniku.

Založani se tradicionalno ob ribniku srečajo tudi za prvi maj, ko daleč naokrog diši po golažu in čevapčičih. Kulinaricnim užitek se predajajo tudi novembra, ko tradicionalno organizirajo martinovanje na lovskem domu. Še posebno se potrudijo, ko pridejo v sodelovanju s Turističnim društvom Polzela na vrsto za organizacijo osrednjega občinskega martinovanja. »Vedno smo veseli, če lahko povabimo gospoda župnika ob blagoslovu nove pridobitve za naš kraj, ki jo vedno podpre naš župan,« še dodaja Zabukovnik.

PRVIČ OMENJENE V 15. STOLETJU

Graščina Novi Klošter z Ribnikom Tajht sta zagotovo osrednji oziroma najbolj znani točki v Založah. Te so bile prvič omenjene v 15. stoletju in se raztezajo v jugovzhodnem delu Ložniškega gričevja. Zaselki posamičnih kmetij so raztreseni po vsem Zaloškem gričevju z vzpetinami 400 metrov nadmorske višine. Založe delimo na Preloge, ki so med Sevnikom in Brodškovi hribom, Novi Klošter, Zaklošter ter Spodnje in Zgornje Založe. Nastanek Založ je povezan z izgradnjo nekdanjega samostana in graščine Novi Klošter iz leta 1452. Vzporedno s tem so nastali tudi trije ribniki, ki so bili del nekdanjega parka. V prvem primeru gre danes za močvirje, drugega so Založani ob pomoči občine uredili v prijetno turistično točko, tretji pa pripada graščini in je trenutno prazen.

Špela Ožir

Srečanje Založanov na lovskem domu

Mag. Ivan

Florjanc

... prejemnik
Prešernovega
cekina

Mag. Ivan Florjanc je letošnji prejemnik Prešernovega cekina. Na osrednji proslavi Občine Polzela ob slovenskem kulturnem prazniku naj bi mu ga izročil Jože Kužnik, župan Občine Polzela. Ker pa je bil nagrajenec službeno v tujini, ga ni bilo z nami. Prešernov cekin mu bo tako izročen 22. junija 2024 na proslavi ob dnevu državnosti, ki bo v Andražu nad Polzelo. Rekel je, da takrat zagotovo pride. Če le ne pride kaj vmes ...

Spoznala sem ga kot duhovitega sogovornika. Med dopisovanjem z njim sem začutila, da ima velik smisel za humor. Ko sem ga povabila k intervjuju, je bil v dvomih, ali bo znal odgovoriti, saj je navajen spraševati, kar počne že več desetletij. Prepričana sem, da boste z mano delili mnenje, da mu je šlo odlično, za čisto desetko.

Ta intervju je nastajal natanko tri tedne. A je bilo vredno počakati, kajti to ni le predstavitev mag. Ivana Florjanca, ampak izjemno pomemben zapis časa, ki pripoveduje o ljudeh, krajih, priimkih, navadah in še o čem, česar zlasti mlajše generacije ne poznajo, pri starejših pa bodo ti stavki prebudili prijeten spomin na Polzelo, kot je bila nekoč.

Na osrednji proslavi Občine Polzela ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je bila na predvečer praznika, je bilo razglašeno, da ste letošnji prejemnik Prešernovega cekina, ki ga Občina Polzela podeljuje za izjemne dosežke na kulturnem področju. Ker ste službeno v tujini, vas na slovesnosti ni bilo, zagotovo pa ste bili z nami v mislih. Kakšni občutki so se naselili v vas ob novici, da ste vi letošnji nagrajenec?

Res je. V katerem koli kraju na zemlji, kamor me je ponekdo življenje, sem vedno imel živ občutek, da stojim na točki krožnice kroga, katerega središče je Polzela. Vse do malo več kot deset let nazaj sem še volil doma na Polzeli; brat Lojzi me je vedno skrbno opozarjal na uradne pošte, ki so prihajale na naslov stalnega bivališča. Naša rojakinja Neža Maurer je nekje zapisala točno to: »Kjer koli človek hodi po svetu, v duhu vedno meri razdaljo oddaljenosti od točke, kjer se je rodil

in preživel otroštvo.« Očitno so neki močnejši prenos misli na področju človeških povezav, katerih narava še vedno uhaja našemu razumu in tehnologiji ...

To priznanje sem – za razliko od drugih – začutil kot nepričakovano in prijazno darilo. Samo priznanje pa jemljem kot dodaten člen v verigi, ki me kot sokrajana še trdneje veže na rojstni kraj, predvsem pa kot zavezo, da dokončam precej nedokončanih načrtov v »hladilniku« časa, ki so na raznih področjih morali doslej stopiti na stran. Sem v penziji, ne pa še v pokoju, se rad pošalim. Ravno v tednu te podelitve sem popeljal skupino študentov Sakralnega oddelka Akademije za glasbo na strokovno ekskurzijo v deželo korenin sodobnega humanizma (Siena, Pienza, Rim), da poglobimo uvide, ki jih predavam med letom – še vedno »fušam« s kar zajetno količino pedagoške obveze. Študente čutim, kot da so vnuki.

25. februar je vaš rojstni dan, zato vam iskreno voščim in vam želim vse najboljše in vse najlepše. Polzela je kraj vaše- ga rojstva in otroštva. Kaj vam je dala?

O, hvala. Vendar imam ob vašem voščilu zanimivo težavo. Za svoj točni rojstni dan namreč ne vem čisto zagotovo. Oče, ki me je tako prijavil na krajevnem uradu, je po dobrem letu in pol umrl. Z mamo pa – čeprav sva bila v ta dogodek oba vsak na svoj način neposredno vpletena – se nikakor nisva zmogla zediniti, kateri dan bi naj bil, četudi je odšla v večnost ob vstopu v 105. leto življenja. Trdila je namreč, da sem se rodil 24. in ne 25. februarja, češ »Saj vem, bil je god sv. Matija, ki led pobija, če ga ni, ga pa nr'dí«. Ker pa stvari rad pretuhtam, da jim pridem do konca, sem začel brskati. Odkril sem zanimivo stvar. Npr. letos je prestopno leto in god sv. Matija pade na 24. februar. Ni pa bilo vedno tako. Ob ureditvi gregorijanskega koledarja v renesansi (leta 1582, v času papeževanja Gregorija XIII.) pa vse do Drugega vatikanskega koncila (1962–65) je bil ta god premakljiv, za en dan. God sv. Matija je na prestopna leta »prestopil« s 24. na 25. februar. To je bil namreč drugi »dvakrat (!) šesti dan do marčevskih kalend« že v starorimskem koledarju. Pri Rimljanih se je novo leto začelo z marcem. Februar, ki je bil zadnji in najkrajši mesec rimskega koledarskega leta, je v prazgodovini Rima štel le 24 dni. Že samo ime pove njegov pomen: februar namreč pomeni »očiščevalen« (lat. februarius). Pozneje, ob ureditvi koledarja Julija Cezarja (zato »julijanski«) leta 46 pr. Kr., pa so dodali rednemu letu še štiri dni, ki jih je prejel ravno februar kot zadnji mesec (od tu 28 dni). Obenem so uvedli tudi prestopna leta, kot so danes. »Prestopni dan« pa ni bil, tako kot danes, prištet na koncu kot »29. dan«, marveč so ta dan »vrivali« med 23. in 24. februar, ki je bil še vedno pojmovan kot zadnji dan v letu, v krščanski dobi pa je prejel godovnika sv. Matija. Po julijanskem koledarju so šteli dneve prestopnega leta zato takole: ... 23., 24., 24. februar, katerim je Julij Cezar dodal še dneve od 25. do 28. Prav tako je ta cesar nekaterim mesecem skozi leto dodal še po en, tj. 31. dan (npr. januarja, marca, maja itn. kot danes). Iz prastarega rimskega leta s 355 dnevi je tako nastalo julijansko

leto s 365 dnevi. Letni časi so se lahko ujemali s sončevim in ne luninim letom. Tako, kot je dejansko v naravi. Kljub temu se je v tisoč šeststo letih od Julija Cezarja nabrala razlika za celih deset dni, kar je uredila šele reforma papeža Gregorija XIII., ko je leta 1582 ukazal neposreden preskok s četrтка, 4. oktobra tistega leta, naravnost na petek, 15. oktobra, ter tako še natančneje izpopolnil civilno-sončevo leto, kar bo veljalo naslednjih 4000 let. Pravoslavni verniki, ki sledijo še vedno julijanskemu koledarju, bodo letos praznovali veliko noč šele na njihov 5. maj (oz. naš gregorijanski 20. april), tj. celih dvajset sončevih dni za nami. Ker pa leto mojega rojstva (1950) ni bilo prestopno, tudi god sv. Matija ni bil zamaknjen na 25. februar, ostajam v dvomu, kaj je imela mama v mislih. Lahko samo sklepam, da je imel oče bolj prav, mama pa je bila – zelo verjetno – pod vtisom izjemnega štiriletnega premika godu s 24. na 25. februar, ki so ga župniki pri oznanilih v cerkvi vsakič še prav posebej podčrtali. Tako kot bi moralo biti letos, če bi se ta premik še dogajal. To »skrivnost« sem odkril v knjižnici v Benetkah (Biblioteca Marciana) v starem tridentinskem rokopisu misala, ko sem preverjal nek notni zapis za moje raziskave. Vemo, da stare bogoslužne knjige vsebujejo zelo natančen opis koledarskega leta z vsemi – tudi astronomskimi – podatki. To odkritje mi je omogočalo, da sem lahko praznoval kdaj oba dneva ali pa tudi nobenega, kar se Savinjanu še najbolj šika (smeh).

Odgovor na vprašanje, kaj mi je dala Polzela, pa je vezan na otroštvo. Ožji kraj Polzela je bil takrat precej drugačen. Jedro vasi so sestavljale predvsem večje skupine domačij med polji, npr. na črti okoli Komende v smeri Šeneka, ali ob cerkvi in šoli, na Rojah ipd. Pojavljale pa so se že novogradnje ob železniški postaji, na gmajni proti tovarni Garant ali okoli silosa, kjer smo imeli njivo tik ob železnici. Še danes voham tisti vonj, ko sta se para in mazila kolesja lokomotive mešala: noben ženski parfem do danes ni prekosil tega vonja. »Blagor ljudem na vlaku, ki se peljejo daleč v svet, ker bodo lahko spoznali toliko lepih reči!«, je ob delu na tisti njivi rojilo v moji mali otroški glavi.

Čeprav smo si kdaj pa kdaj vzeli nekaj časa in smo po poku na »holcplacu« zaigrali nogomet na »varni razdalji« od oči odraslih, pa je bilo delo na polju, vinogradu, hmelju ali kar doma v štali na prvem mestu. Čas za učenje in šolske naloge je bil odmerjen po večerji, ali v noč. Te delovne navade so mi v življenju vse do danes zelo prav prišle (študij v tujini ni nikoli poceni ...). Rodil sem se (doma, ne v »bolnici«) na Rojah pod Vimperkom. Tako se je moje življenje odvijalo predvsem tam – med Rojaji, Vimperkom in Slatinami vse tja do skrivnostno privlačne jame Tajne. Vsi so me poznali le kot »Rojšekovega Ivija«. Za Ivana Florjanca takrat noben Polzelan ni vedel. Pa tudi nasploh smo se razpoznavali le po starih hišnih imenih (npr. Kuvāči, Sivšeki, M'ci, Kurtn'ki, Hamūti, Ūrgleži, Medīni, Gu-sījeki ...), ki mi še sedaj zvenijo v ušesih. Poimenovanja hiš po priimkih pa so dobivali predvsem poznejše gradnje (Naberšnik, Rajter, Štefančič ...).

Leta mojega otroštva so sovpadala s časom takoj po drugi svetovni vojni, kar me je že kot otroka močno zaznamovalo ... Hujših ran preteklosti generacija starejših ni nikoli javno omenjala. Vse hudo so nosili s sabo v grob, je bilo splošno načelo. Sem pa vlekel na ušesa vsako malenkost v namigih starejših, npr. ob nedeljah v naši kuhinji, kjer so igrali štirje sosede karte »šnops«: očim, Kūvaču Janez, Kūrtku stric in Šusterju Gustl. Kaj vse je moja otroška duša tam izvedela ... Poleg mnogih spominov iz tistih let izstopa tisti, ko sem v mešanem zboru na roki altistske, Artnikove gospe z Brega, videl vtetovirano številko, ki so ji jo vžgali kot ujetnici v nemškem koncentracijskem lagerju. Časi so bili resni, vendar mi glede vzdušja v vasi ni ostalo v spominu ničesar mrkega, težkega, tesnobnega. Stari so znali biti zelo žilavi. Otipljivo sem občutil podjetno energijo v Polzelanih tistega časa. Pri številnih gradnjah s(m)o si ljudje zelo radi pomagali, kar je močno preglasilo stiske, ki jih je povzročala zlasti kmetom povojna Jugoslavija, npr. režim hudih obveznih oddaj ali režimski zaseg zemljišč kmetom (»zdaj je pa zemlja vredna kot eno jajce!« še danes slišim, kako je mama zavzdihnila ob nekem pogovoru v letih 1960, ki sem mu iz varne razdalje kot mulc radovedno prisluškoval).

V takem vzdušju ni bilo težko nam otrokom postavljati si trdnih temeljev za življenje; predvsem vse tisto, kar človek potrebuje, da se lahko poda na katero koli pot v življenju, da z občutkom notranje moči in brez strahu stori korake v svet premišljeno, in ko so stvari dovolj jasne, odločno. Zaletavosti že od tedaj ne maram, enako kot cincavost. Oboje je nevarno in škodljivo. Neke vrste odgovornost in spoštovanje premišljenih odločitev se je pričakovalo že od nas otrok. Vse to v današnji vzgoji zelo zelo pogrešam, tudi pri študentih. Zelo me skrbi primanjkljaj iskrivo bistre nagajivosti pri današnjih otrocih, ki ga nadomešča ravnodušje, brezvoljnost ali nezanimanje. Kaj se je dogajalo v šoli, je mama izvedela šele na stara leta. »Jaz sem pa mislila, kako ste bili pridni,« je zabrunjala, ko smo ji kot odrasli opisali kako potegavščino iz časov osnovne šole. Učenje za šolo je bilo moja osebna stvar, pravzaprav neki nadstandard v prostem času, mimo vsakdanjih dolžnosti ali drugih konkretnih opravil na naši mali kmetiji. Bili so časi, ko je veljal stavek: »Če se ne boš učil, boš pa moral delat!« Učenje je bilo pač nekaj, kar je spadalo bolj na področje osebnega razvedrila kot dela. Delo na polju je bilo nekaj stvarno oprijemljivega. Vse to je bogat nahrbtnik, ki sem ga zlasti v tujini vse bolj in bolj cenil ...

Res bogato prtljago za na pot v življenje mi je dala Polzela.

Kakšni so spomini na vaše otroštvo in odraščanje na Polzeli?

Kar nekaj sem že pravkar odgovoril. Lahko samo dodam, da je bilo moje otroštvo res zelo srečno. Ob dejstvu, da sva z bratom izgubila očeta-roditelja skoraj takoj po rojstvu, bi se trditev lahko zdela kot zelo čudna. Mama, več let samohranilka, je ob skrbi za preživetje (davki, obvezna oddaja, večji dolgovi po očetu, izplačevanje dedičev po očetu in višanje davka) morala odigrati obe starševski vlogi, tudi očetovsko. Zelo uspešno. Še danes pomnim štiri jedrnate in nevsiljivo, a odločno izgovorjene stavke. Npr., ko sem kot malček s prstom kazal na kakšno meni čudno početje koga drugega, sosedom ali vrstnikom, sem vsakič v razmislek prejel tale paket: »(1) Tih' bod'!, (2) Opazuj!, (3) S svojo glavo misli!« in pa zadnji, za »amen«, (4) »Pa glej, da ne boš ti tak'!«. Ko mi je kot starka blizu sto let kdaj (po mamino) poočitala, naj v kakem stališču le popustim, saj bi na družbeni lestvici tako bolje shajal, sem ji odvrnil: »Mama, saj si me že pri treh letih učila, da naj s svojo glavo mislim! Ta glava je sedaj veliko bolj zrela. Ali tisto ne velja več?!« ... Sledil je njen zadovoljno hudomušni nasmešek ... Ne pomnim niti klofut, mislim, da jih tudi brat Lojzi ne pomni in tudi sestra Majda ... ju bom vprašal. Tudi pozneje, s strani očima, ne, ko se je mama v drugo poročila, predvsem v oporo in varnost družine pred kakim pohlepom iz zasede na samohranilko. Očim je nama z bratom rad izrezal fračo, lok ali celo »puško« iz bezgovine. Lahko rečem, da sem prejel kot otrok vse potrebno za rast v samostojno osebnost, za vse življenje. Niti sekunde si ne želim v času nazaj ... tako bogastvo je več vredno kot vsaka mladostna moč telesa.

Otroštvo je potekalo seveda brez televizije, saj je bila šele v povojih, če pomislimo na dejstvo, da je TV Dnevnik v slovenščini začel svoje redne oddaje šele leta 1968 (leto pozneje sem že služil vojaški rok v Srbiji). Ker ni bilo zunanjih dražljajev iz medmrežja, kot danes, smo se posvetili opazovanju svoje okolice, narave, in to v živo, ali pa se sproti dogovarjali in si izmišljali, kaj se bomo igrali – brez »trenerjev«! Spominjam se še danes enega od zelo napetih otroških doživetij, ko sem spomlad (aprila ali v začetku maja je moralo biti) s svinčnikom zarisal črtico na štango tik nad vršičkom mladega hmelja in nato uro ali več leže opazoval, kdaj bo rast prestopila zarisano črtico (prostor časa na traku večnosti in osebno doživljanje količine tega prostora sta dve zelo različni reči, bi rekel stari Seneka). Kaj pomeni pogovor »rasteš kot hmelj«, sem tako sam doživel. Živa narava je bila raziskovalna spodbuda in prostor za potešitev radovednosti. Bil je svet, kjer smo se lahko veliko svobodneje gibali, kot je to dovoljeno otrokom danes. Kaj je »dolga čas«, še danes ne vem.

Peljati kravo na pašo (imeli smo samo eno, dokler se mama ni drugič poročila) že kot majhen otrok je bilo samoumevno in vzgojno v »omikanju« svoje osebnosti za vse življenje; danes bi me verjetno socialna služba taki mami odvzela (smeš). Ali pa obiski pri sosedu, kovaču Janezu, kamor sem se zelo rad zatekel. Ker ni trpel brezdelja, je takoj položil na delovno mizo železen model z luknjami za kovanje žebeljev, dal v desno roko kladivce, v levo pa mala klešča, nato pa pokazal, kako se iz košček železne žice segreje v žarečem oglju in nato naredi ročno kovani žebliček. (Povejte to danes ravnateljem, učiteljem tehničnega pouka ali onim na MIZŠ-ju). Ko sem naslednji dan to opravil dovolj dobro, sem se lahko lotil za eno luknjo večjega žeblja, in tako naprej ... Bila je to vzgoja v samozavešni in ustvarjalnosti, ki se je tako ob delu samodejno sprožala v srcu in pameti, ne da bi to takrat vedel, le občutil sem neko notranjo moč in veselje do »skladateljskega« dela.

Danes takega otroštva ne bi zamenjal z nikomer, ne na vasi in še manj v blokovskih naseljih mest. Neizmerna svoboda je počivala v teh gestah starejših: darovi zaupanja, da sem zmožen in zmorem biti tudi v malem odgovoren, ustvarjal ... Vse to je krepilo rast občutka osebne moči in samostojnosti. Lahko bi še našteval, npr. igranje nogometa doma pred hišo zvečer po celem dnevu dela na polju, v vinogradu, hmeljišču ipd. Ali treniranje telička na paši, da bi postal spreten, kot so bile tiste živali v potujočem cirkusu, ki sva jih z Lojzjem videla pred Kulturnim domom na Polzeli. Ta trening je bil seveda neuspešen, saj naju je celo brcnil in zaključil njemu nadležno vajo. Nauk pa je bil za vse življenje zelo koristen: iz narave hrasta ne bom nikoli zobal češenj, tudi če se na smrt mcerim ...

Takih in podobnih doživetij človek nikoli ne pozabi, saj so vraščena v vsako celico srca in duše ... tudi zato ostane človek povsod »Polzelan«, tudi na najbolj zakotnem planetu vesolja ...

Že kot najstnik ste odšli v svet. Obiskovali ste salezijansko klasično gimnazijo na Reki in pozneje v Želimljah. Leta 1981 ste diplomirali na Teološki fakulteti v Ljubljani, leta 1983 na Papeškem inštitutu za cerkveno glasbo v Rimu, na isti ustanovi ste leta 1987 diplomirali iz kompozicije, čez dve leti ste tam še magistrirali iz kompozicije in glasbene teorije. V vas sta torej tleli dve iskri: eno je zanetilo zanimanje za teologijo, drugo zanimanje za glasbo. Kdaj ste začutili, kaj bo vaš poklic?

Glasba, ki mi je več zadnjih desetletij rezala kruh, in še sedaj kot penzionistu, je res bila ena prvih skritih želja že v zgodnjem otroštvu. Ko sem slišal iz njive, kjer smo delali na polju, zvoke klavirja, ko sta nanj vadila brat in sestra Gerdlička pri sosedih tik čez strugo, sem si zaželel, da bi hodil tudi jaz v uk gospodu Rizmalu v kulturni dom, pa sem slišal odgovor: »A nimaš drugega dela dovolj?« To je ostal morda edini malo trpek spomin na otroštvo, pa tudi kot hrepeneje odprtega tipa. Očim je imel sicer »frajtonerico« in je rad ob nedeljah kdaj zaigral (npr. »krajchaklmarš«, ki ga je igrala godba na pihala, ko so ga kot mobiliziranca peljali na rusko fronto). Tudi sam sem se je nekaj učil, vendar ne ravno navdušeno. Vsaj klavirsko harmoniko bi si rad kupil. Glasba je bila tedaj, ne kot danes, predvsem področje razvedrila, samo kvečjemu za soboto zvečer ali nedeljo. Če bi se oglasila harmonika čez teden, bi bilo sramotno: »Kaj bodo pa drugi rekli, da nimamo dela!«

Močno je vplival name cerkveni zbor v cerkvi, zlasti jutranje maše ob prvih nedeljah, ko je zapel moški zbor. Ali pa orgle, one stare Ebnerjeve na Gori Oljki, ki jih še danes slišim v ušesih (žal jih niso obnovili), kako je organist Jože Kač nanje igral ali spremljal zbor. Organista Jožeta Kača sem pozneje za kratek čas nasledil, ko je nenadoma umrl (1972), potrebovali pa so zborovodjo za slovesnosti novih maš in birm leta 1973. Njegov lik mi je živo ostal v spominu tudi, ko je po jutranji nedeljski maši prebiral »občinska oznanila« na kamnu pod korom (danes ga ni več) kmetom, ki so ga v krogu pozorno poslušali. Bil je zelo spoštovan mož. Krepko v leta proti 1960 je ostal – poleg službe ograničista – tudi kot občinski uradnik (mamo je celo rešil nekega čudno nepoštenega višanja davkov v času, ko je bila samohranilka), ki ga tudi redki polzelski »revolucionarji« niso upali odsloviti iz te državne službe, saj je (govorilo se je med ljudmi) med vojno marsikaterega

mladeniča na Polzeli anagrafsko »pomladil« in ga tako rešil nasilne mobilizacije v nemško vojsko. Že kot otrok sem to občudoval, saj sem vedel, da bi lahko to plačal z življenjem, če bi ga pri tem Nemci odkrili. Tudi ta Kačev človeški lik je igral pomembno vlogo pri mojem spoštovanju glasbe. Doživljal sem njeno vlogo, kot nekaj, kar je tudi v človeški skupnosti (enako v župnijski in krajevni!) prisotna kot nekaj zelo dragocenega, lepega in dobrega, kar ljudi kraja povezuje z neko nežno in čeprav nevidno, vseeno zelo močno vezjo.

Tako sem prvo priložnost v življenju, bilo je na Reki, kamor sem 15-leten kratkohlaničnik šel v klasično gimnazijo, takoj izkoristil, da sem se – kot samouk – začel učiti igre na harmoniji. Kaže, da kar uspešno, saj me je prof. France Oražem (učitelj latinščine in grščine in zelo dober glasbenik) že maja 1967 posadil za orgle, da sem pri majskih večernicah lahko spremljal sošolce, ko so peli himno Zdrava morska zvezda. Tako sem prvič tudi javno zdrsnil v glasbo, ne da bi sam opazil ...

Odločitev za klasično gimnazijo in nato teološki študij se je dogajala na prej omenjenih krilih »parfuma parne lokomotive« iz njive na Gmajni, vendar je bila kompleksnejša. Nobena od intelektualnih avtoritet na Polzeli (zdravnik Vovšek, ostareli župnik Pirc in niti ravnatelj Gerželj ali učitelji) niso sprožali navdiha v smeri nekega ideala bodočega poklica, ki bi me kot najstnika privlačil. Če na kratko rečem občutenje tistih otroških let: vedel sem, da me »uka žeja« vleče v svet, da je bil doma prostor le za enega »dediča«, in brat je bil v marsičem precej spretnejši od mene pri konkretnem delu. Vzeti potovalko in aktovko ter oditi v svet sicer čustveno ni bila lahka odločitev, je pa bila nujna, če sem hotel v življenju postati samostojen, odrasel. Poznejše odločitve, to vem danes bolj jasno, so zaznamovale tudi rane, ki jih je pustilo nasilje druge svetovne vojne v mojih rojaki, najprej doma na Polzeli, pozneje tudi širše po Sloveniji, vključno z Ljubljano. Bolj intuitivno kot zavestno sem čutil globoko v sebi neke vrste dolžnost, da dejavno osmisli svoje življenje tam, kjer bom lahko najbolj blažilno deloval pri celjenju brazgotin, ki jih je nemočnim rojakom zada(ja)la okupacija skupaj z (zlo) rabo odpora okupatorju za tajno izpeljavo revolucije, med in zlasti po vojni. (Tu opuščam bolj podroben opis duševnih ran sledov takih zlorab, ki so jih nosili tudi moji bližnji sosedje ... o tem morda kdaj pozneje, morda?).

Tako sem glasbo in nego duha – kot rečeno bolj intuitivno kot zavestno – občutil kot najbolj primerno polje, kjer se tisti svojevrsten ukaz srca in vesti lahko najustrezneje udejanja. Bolj kot v uradno ideologizirani šoli (zaznati ga je bilo le pri peščici učiteljev), kjer se je čutil prikrit sistemski pritisk na nas otroke, sem zaslutil veliko več svobodnega dihanja v krščanskem okolju družine (zlasti mama je bila razumno pobožna) in rojakov. Osvežitev na tem področju je bila sprememba, ko je na Polzelo prišel župnikovat Adolf Volasko, doma iz Dobjega. Imponiralo je na nas mlade njegovo svobodno zadržanje in razmišljanje, ki si ga je kot član odporniškega gibanja privoščil, predvsem spontano človeško, nikoli pa politično.

Oboje, poglobljanje v glasbo ter v človekov um in srce, je bilo in ostajalo močna gonilna sila pri osebнем učenju, ali pa pri načrtovanju življenja sam pri sebi ali pa družno s tistimi, ki smo podobno tuhtali (npr. v skupini z Jožetom Ramovšem in Imretom Jerebicem, pozneje in še konkretnije pa tudi s sociologom in duhovnikom dr. Jožetom Bajzekom) področja smiselnega dela, kjer bi lahko zastavili svoje mlade moči, intuicijo in načrte ...

Nastajala so npr. srečanja mladih v Stični (tudi udarniško delo prenove nekaj prostorov v samostanu je bilo potrebno), ali zasnova in zagon Uskovniških tednov na Pokljuki ipd. Tudi leto dni kaplanovanja na Rakovniku, kjer sem z mladimi iz župnije takoj navezal stik z Mladinsko organizacijo tistega kraja – s predsednikom Nikotom Arneričem in še kom smo do danes ostali prijatelji – je potekalo v brazdi življenja enake narave. Z njimi smo družno in sproščeno sodelovali, ne meneč se za tedanji slovenski »berlinski zid«. Celo nekaj kolegov glasbenikov imam sedaj na Akademiji, ki so izšli iz tistega okolja, kjer mi je po enem letu ravno takšno delo prislužilo »brco« v tujino, saj je bil strah pri mnogih v tedanji Jugoslaviji na obeh straneh »berlinskega zidu« še vedno prevelik, pa čeprav zavestno nisem želel nikoli delovati v dnevni politiki.

Moje vodilo je bilo podobno tistemu, ki ga je najgloblje izrazil moj učitelj filozofije dr. Janez Janžekovič: »Sodba človeštva je soglasna: največ, kar more kdo doseči, hkrati pa edino, kar je vsakdo dolžan doseči, je, da postane dober človek. Tako sodita veren in neveren človek.« Tudi zato danes od politikov – katere koli stranke – pričakujem predvsem pošteno in nesebično predanost za delo za skupno dobro Polisa, kot bi rekli stari Grki, tj. Slovenije, kot domovine in države. Glasba pa je v našem humanističnem izročilu Zahoda tista nevidna, vendar kot beton močna vez, ki združuje vse: naravo, veselje, domovino in človeško družbo nekega kraja, pokrajine, naroda. Tako je mislil že Pitagora, še prej Heraklit in pozneje Platon, Boetij, celoten srednji in novi vek, vse do praga 18. stoletja, kjer so se sprožile revolucije ... žal veliko bolj krvave od onih pokolov v srednjem veku – do dandanes.

Znotraj takega ukaza vesti in neke vrste čuta dolžnosti sem izbiral korake v življenju, na osebni in občestveni ravni. Do dandanes. Kakršne koli revolucionarne ideje zavračam. Hodim raje po poteh nenasilnih korakov, ki jim je še najbližja krščanska razsežnost, ki polaga v srce vsakega človeka ljubeč, nežen, sočuten in dejaven odnos do vsakogar, ki se rodi v domovini ali kjer koli na zemlji. Tudi tu mi je filozof dr. Janžekovič ostal učitelj in vzor: »Bog nima nezaželenih otrok. Vse, kar nas je, nas je izrečno hotel imeti. Vse nas ima rad, vsem želi najboljše, vse je ustvaril za srečo, vsi so moji bratje in sestre.«

Malo sem bil dolg. Upam, da sem razumljivo odgovoril.

Ste nadarjenost za glasbo podedovali?

Verjetno, predvsem posluš in nezaveden notranji čut zanjo. Morda bi to bil mamin oče (čeprav ona ni imela najboljšega posluha), ki je že davno pred mojim rojstvom umrl. Bil je pevec, kot sem izvedel, celo »romarski vojvoda« – to je bila posebna neformalna a vodilna družbena vloga človeka, ki je moral poznati veliko količino vsakovrstnih pesmi, na številnih porokah vodil tudi tedanji običaj poročne slavnosti. Novi čas je to čisto izbrisal. Tudi oče-roditelj je baje bil pevec, basist. Vendar o njem ne vem veliko. Ker sta tudi njemu kmalu umrla oba starša, je moral on preživljati in vzgajati mlajšega brata in sestre. Njegov brat Vanč, ki je padel na ruski fronti ne-

kje v današnji Ukrajini, je baje obiskoval tudi orglarsko šolo v Celju. Vsaj veliko njegovih knjig se je ohranilo v kovčku na podstrešju. Njegovo ime je vplivalo za odločitev mojega imena, je pa sovpadalo z imenom maminega očeta. Očim je odigral predvsem vlogo tistega, ki je prinesel v družino občutek zavnosti in zagotavljal minimalno blagostanje za preživetje nas vseh. Njegov pozitivni odnos do godčevstva je verjetno tudi pustil sledove. Vplivalo je vsaj na nego posluha v času odrasčanja, če že glasbeno izobraževanje ni bilo možno. Kdo točno pa mi je podaril posluš od prednikov, pa bi težko vedel. Veliko je bilo potrebno postoriti na študijskem področju. Zasebni študij klavirja, več let in dobro leto in pol pri Janezu Osredkarju na orglarski šoli, je dalo nekaj osnov, vendar daleč premalo, kot sem si v svojih predstavah zamišljal. Zato sem ob omenjeni »brci« izbral Inštitut v Rimu, ker ni priznaval nobene pred diplome: vse je bilo potrebno pokazati in izkazati, npr. tudi pri večernih klavirskih izpitih, nekateri pa so trajali po ves ali celo poldrugi dan. Magistrski izpit krajši oratorij za soliste, zbor in orkester (à 2) pa sem moral zložiti v štirinajstih dneh na z roko in črnilom zapisani partituri. Čeprav sem že vodil zборе, orgla, igral različna glasbila v godbi na pihala in celo nekaj tudi komponiral, sem v sebi nosil jasno zavest: vem, da nič ne vem, vem pa, da bi rad bolj poglobljeno vedel, kolikor je le mogoče glasbeno izročilo Slovencev in celoten razvoj evropskega glasbenega izročila, od antike do danes. To je srž želja in poti, ostalo je zunanja kronika kurikulumu.

Leta 1998 ste začeli poučevati na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, od leta 2006 kot izredni in nato redni profesor, in sicer glasbeni stavek, kompozicijske tehnike, vokalno in orgelsko kompozicijo, semiologijo polifonije, pa tudi glasbeno literaturo (na starem programu). V letih po 1990 ste bili nekaj časa tudi znanstveni sodelavec Muzikološkega inštituta Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU (docent). V letih med 1993 in 2003 ste predavali tudi v Rimu (Pontificio Istituto di Musica Sacra), od leta 2000 kot redni profesor, za kompozicijske in glasbeno-teoretične predmete. Poleg skladateljevanja, predavate na simpozijih, objavljate monografije in znanstvene članke, sodelujete v mnogih komisijah in

strokovnih žirijah. Tudi vaša mentorska vloga je izrazita. Kar pester je vaš dan, kajne, čeprav ste že upokojeni?

Kot glasbenik sem po duši najprej komponist, čeprav so me delovne zadolžitve v tujini in doma vedno prikrajšale za skladanje krvavo prepotrebne večje kose miru. Učiteljsko delo na Akademiji sem in še vedno čutim kot nekaj svojevrsten podaljšek starševstva: študentom sem zato (podobno kot starši) dolžan dati vse, kar potrebujejo za rast na poti do vsak svojega cilja, zase pa ne smem zahtevati nič. Študentje bodo moj vložek dela, časa, predanosti pri poučevanju, razumevanje ob premagovanju težav težjih vsebin snovi ipd. »poplačali« ne meni, marveč svojim varovancem, ko bodo oni postali učitelji. Pač tako kot starši: otrokom morajo(!) dati vse, kar potrebujejo za rast duha, osebnosti in telesa, pripeljati jih morajo do točke, ko otroci postanejo samostojni; starševstvo je le takrat dobro izpeljano, ko svojo vlogo pripelje do točke, ko postane nepotrebno, nekoristno. Otroci bodo ta vložek povrnili ne njim, marveč v ravni vrsti: pri svojih otrocih. Tak je pač zakon recipročnosti na področjih, kjer je v igri starševska vloga. Za dosego tega pa uporabljam t. i. Sokratovo majevitično metodo, kar se sliši zelo učeno. Vendar gre za metodo, pot učenja, ki ga je prejel od svoje matere: Sokratova mati je bila babica. Zato je trdil, da on nič ne uči, marveč – podobno kot babica pri porodu – le pomaga pri rojevanju tistega, kar nosi vsak človek globoko v sebi. Ta pot ni najbolj prijetna, saj temelji na celi verigi »vprašanj-odgovorov-vprašanj« in tako v neskončnost. Vendar je pa najbolj učinkovita, čeprav prikladna le pri pouku malih skupin ali individualnem pouku.

Moram reči, da mi je v izjemno zadoščenje, ko srečavam nekdanje študente – doma in po svetu –, in začutim, da gre za neke vrste »vnuke«. Še vedno rad »fušam« z urami polne zaposlitve na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Poseben privilegij je tako »fušanje« ... (smeh).

S čim si še zapolnite dan?

Z delom tega, kar znam. Kariere, denarja ali česar koli podobnega nisem nikoli imel v ospredju mojih predstav. Tudi ko sem bil na študiju v tujini brez denarja, sem ga imel vedno dovolj za preživetje. Poplača me osebni užitek pri delu, zlasti kadar ga lahko opravljam s kosom časa, ki ga določena naloga zahteva, da je dobro opravljena. Še študentom rad ponavljam, da vsaka stvar potrebuje svoj kos časa, z malo šaljivim izrekom: »Devet žensk nikoli ne spravi skupaj enega otroka v enem mesecu...« »Pa saj to ni nobena šala!« odvrnejo.

Nihče sicer ni primoran, da bi delal zastonj. Bilo bi dobro, če bi tudi iz pedagoškega in drugih del in zadolžitev na področju humanistike, kamor spada tudi naš poklic, odpravili določene pojave oblik izkoriščanja. Vendar se pa vsakdo lahko sam in samostojno odloči, da določenega dela ne bo opravljal, ali se odloči, da ga bo opravljal zastonj, ker to utemeljeno javljata notranje oko ali glas. Svet živi in kolikor toliko deluje predvsem na tem in takem delu. Nimam težav delati tudi zastonj, seveda po pameti (smeh...), nikoli pa ne delam zaman. Na to razlikovanje je včasih koga treba opozoriti ... te moderne čase ... Za nobeno dodatno delo nisem zahteval od študentov dodatnega plačila.

Tako potekajo dnevi sedaj podobno kot prej, vendar z eno veliko spremembo: kakšno potovanje ali srečanje s prijatelji, domačimi ipd. je sedaj lahko za spoznanje bolj pogosto, ali pa buditelja večinoma lahko ostaja tiho, mobitel je nekje zataknjen, računalnik ugasnjen počiva, sestankovanja so izpuh-

tela, delo na mizi pa s hvaležnim pogledom v miru uživa vso potrebno pozornost ...

Skratka. Sem v penziji, ne pa še v pokoju ...

Nekoč ste rekli: »Zato je na neki način glasba, ki jo skladam, ogledalo moje duše, istočasno pa se soočam z dušo, kjer bivam.« Kako naj to razumemo? In kako sploh poteka skladanje? Je to proces ali trenutni navdih?

Ne spomnim se, kdaj sem to rekel. Odkar pomnim, pa vsako glasbo res dojemam kot zrcaljenje tistega, ki jo je ustvaril, pa naj bo to zapleteno delo skladateljev v katerem koli času zgodovine ali pa delo neznanega ljudskega pevca, ki je zložil preprosto ljudsko pesem tako, da se je v njej prepoznalo veliko število ljudi neke pokrajine, naroda ali tudi kontinenta (npr. pesmi Latinske Amerike ipd.). Že v naši domovini ne glede na okrnjene državne meje lahko govorimo tudi skozi prizmo glasbe o prekmurski, koroški, belokranjski, beneški ali rezjanski duši... Ljudske pesmi, ki so jih na Polzeli peli npr. naši Preložani ali pa M'cevi fantje, ko so zapeli kar tako iz notranjega vzgiba, tudi ob delu, so mi podarili namig za uvid daleč v našo preteklost, vse tja do Karantanije, kar sem ubesedil v eni od razprav o fantovskem petju.

Ni pa le glasba. Vsaka stvar, vsak človekov izdelek je na neki način izraz, ogledalo človeka, ki je nekaj naredil. V katerem koli poklicu. Poglejte Iva Boscarola in njegov Pipistrel ... Ali ne »odzvanja« iz njegovih letal in celega podjetja njegova duša? Glasbenik se pač giblje na področjih, kjer so stvari duha, mišljenja, čustvovanja uvidov ipd. prosojno neulovljive. Zato je to področje na videz bolj skrivnostno, težje ga je dojemati. Če znamo gledati s srcem, kot je nekoč rekel »Mali Princ«, pa lahko zaznamo vzgibe duše tudi slikarstvu, na lepo urejenem polju kmeta, v arhitekturi ... skratka povsod. Pretekli teden sem vodil študente v Sieno, Pienzo, Rim, kjer sem jim odkrival dušo t. i. »idealnega mesta« (it. città ideale) italijanskih humanistov v renesansi ... Ali pa npr. Dolničarjeva baročna ali sodobna Plečnikova Ljubljana 20. stoletja podobno diha, saj so jo oboji zasnovali z enakim odnosom kot npr. arhitekt Alberti Piccolominijevo Pienzo. Danes na to in podobne razsežnosti pozabljamo ...

Beseda »skladanje« izvira iz rokodelskega sveta. Podobno tudi pesniško zvoneča beseda »harmonija«. Ta beseda antično grškega izvora pa je nastala v ladjedelniškem okolju, kjer so morali sestaviti ladjo zelo podobno, kot je mamin brat Jeršetov stric Lojz iz nešteto različnih delov postavljati kozolce ... Tak spomin je ta beseda ohranila do danes. Pogoj za »harmonijo« je zato skladanje neenakih delov, ki se morajo med sabo ujemati v skladno celoto, tako kot veselje ali človekovo telo, makro in mikrokozmos. Zelo podobno je tudi glasbeno skladanje, kjer je na delu usklajevanje glasbenih misli, včasih celo mukotrpno, dokler se ne najde določen izraz ... Lep primer je lahko Beethovnov rokopis, poln popravkov zaradi piljenja glasbene misli, da je končno zazvenela tema bornih štirih not njegove pete Simfonije. Mislim, da je bil Gustav Mahler tisti, ki je postopek skladanja izrazil takole: prva dva takta sta od ljubega Boga (navdih), preostalo pa je delo ... To delo pa poteka v tišini in samoti ... pri skladanju glasbe ne ustvarjamo, prej ona nas, marveč jo najprej poslušamo ... Beseda »opus«, ki je še en pojmovni sadež humanizma in renesanse, ki označuje zaključeno glasbeno delo, prav to lepo izrazi. Namiguje na božje stvariteljsko šesterodnevje iz prve Mojzesove knjige, kako je Stvarnik postopoma zgradil kozmos in svet, na koncu pa še mikrokozmos – človeka ... Humanisti so celo govorili o neslišni

glasbi vesolja (makrokozmosa) in harmonični skladnosti človeka kot neslišni glasbi mikrokozmosa. Tako je tudi pri skladanju. Gre za oboje: najprej nejasen navdih, ki mu sledijo dnevi rasti vedno bolj jasno izdelanega umetniškega lika v podobi zvokov, to pomeni zbranega dela v duši, srcu, ušesih, glavi in šele nato na papirju ... seveda vse z roko zapisano.

Je vaše skladateljsko delo namenjeno vnaprej znanim izvajalcem?

Do sedaj sem večino del napisal po naročilu. Včasih sem imel čisto proste roke, včasih pa so postavili zasedbo glasbil ali človeških glasov. Rad se pa vedno ob naročilih prilagodim zmožnostim izvajalcev. Le redki vedo, da je npr. sam Johann Sebastian Bach skladal z omejitvijo na izvajalske zmožnosti gojencev gimnazije pri Tomaževi cerkvi v Leipzigu. V prebiranju partitur se to lahko zelo jasno vidi. Dobrega skladatelja izvajalske omejitve ne motijo. Kot je Plečnik lepo izrazil, da prostor ni ovira za arhitekta, velja tudi za skladatelja, saj je njegov prostor glasbenega dogajanja znotraj zastavljenega prostora. Lepota male ali velike cerkve ni v veličini arhitekturnega prostora, marveč je v skladnosti notranjih delov. Sikstinska kapela je zelo majhen prostor, pa vendar že stoletja ostaja vzor vrhunske umetnine. Osebnost sem pa vse življenje čakal, da bi si lahko privoščil potreben kos časa tudi za kakšno delo, ki ga že dolgo nosim v sebi ... »Pospravljam mizo«, da se bom lahko končno tudi temu posvetil ... Več raje ne povem ... Še za dojenčka je bolje, da se ga pokaže šele po porodu ...

Velik pomen na širši kulturni prostor pripisujete sakralnemu zborovskemu petju. Zakaj?

Razlikovanje med sakralnim in profanim, kamor meri vaše vprašanje, je precej nov pojav v zgodovini celotne zahodne civilizacije, odsev sekularizma, in vsebuje precej problematičnih prvin. Pojavilo se je v nemškem prostoru meščanske družbe v 19. stoletju, kar na neki način še vedno živimo. Iti na koncert npr. v Cankarjev dom je za meščanski sloj pomenilo skoraj enako obvezo kot za vernike iti v nedeljo k slovesni peti maši. Npr. Haydnova in Mozartova dela ne poznajo neke stroge razmejitve med sakralno in profano glasbo. Barok in renesansa pa praktično sploh ne. Poglejte npr. Gallusove motete ali madrigale, ali pa Haydnov oratorij Stvarjenje (Die Schöpfung) v primerjavi z oratorijem Letni časi (Die Jahreszeiten). Razlike sakralno/profano v enem ali drugem delu sploh ne opazimo. Razlika se pa res pojavi, če skladamo za bogoslužje, kjer naj sodeluje tudi občestvo vernih v cerkvi. V ospredje stopi torej namembnost. Duša glasbe pa ostane enako navzoča tudi tukaj. Če gremo na področje razlikovanj, se spuščamo na družboslovna področja, kjer stopijo v igro različni kriteriji od uporabnih, bolj ali manj tržnih pa vse do ideoloških. Pogrešam danes globino uvidov, kar na vseh področjih. Ne povzročajo krize v naši kulturi Zahoda begunci ali migranti. Povzročajo jo »šibka misel«, ki se je razbohotila vse do vladajočih slojev in celo v samo kulturo.

Prebrala sem, da sami zase pravite, da ste kozmopolitski rodoljub, ki že od leta 1965 potuje po svetu in si na svoj način trudi zapolniti praznino naroda, ki je nastala zaradi zanemarjene tradicije. Ali slovenski ljudski elementi res vse bolj izginjajo?

Izraz »kozmozopolitski rodoljub« se mi je izkristaliziral v letih romanj po tujini, kjer sem bil – čeprav tujec – včasih od nekaterih lepše sprejet kot v domovini in obratno. Ta izkušnja

in opazovanja družbenih dogajanj ob razpadanju Jugoslavije so bili sprožilci, da se mi je vedno bolj luščila razlika med rodoljubjem in nacionalizmom. »Rodoljub« je človek, ki ljubi svoj rod, svoj narod. »Nacionalist« pa ne ljubi svojega naroda, marveč ga zlorablja v svoje takšne ali drugačne namene. Zato sem enakih misli z »rodoljubom« katerega koli naroda, če je res to, saj naju družijo enako ali vsaj podobno čustvo ljubezni. In ta ljubezen je univerzalna, lastna vsem narodom. Pri vojakih sem zlahka prijateljaval npr. z Đemajlom Hasanom, pastirjem na Šarplanini kot potomcem nekdanjih turških narodov, ali pa z Mađarom Šmirkaz Ištvanom, ki je bil moj pomočnik kot mitraljezca. Da pa je tako prijateljavanje lahko bilo celo sumljivo (»pa kako može da bude ovaj Slovenac prijatelj s ovima?«), mi je dalo misliti o resničnih vsebinah tedanjih parol o »bratstvu in jedinstvu«.

Kar se tiče ohranjanja tradicije iz preteklosti, gre za zelo širok pojem, ki je z rodoljubjem povezan na poseben način. Vsak narod je živ organizem, ki se na traku časa spreminja. Nobenega naroda še tako krvava nasilja od zunaj niso uničila. Poglejte Jude, Armence, tudi Ukrajince trenutno... Zorko Simčič je izrekel pomenljivo resnico nekako takole: narod umre samo, če sam noče več živeti. Da smo Slovenci zelo trdoživ narod, ni treba posebej dokazovati. Zato me spreminjanje odnosa do tradicij, kot smo ga poznali v pretežno kmečkem okolju, ki je dajalo pečat tistemu, čemur rečemo »slovenstvo«, ne prese- neča. Ob pogledu iz širšega zornega kota, npr. od Karantanije pa do danes, so stvari lahko celo pomirjujoče. Tradicija je živ organizem, ki se razvija, nekaj ohranja, nekaj pa spreminja. V skladu s svojo notranjo močjo uma in duše, lahko narod vse, kar je bilo v preteklosti dobrega konzervira na podoben način, kot dela narava rastlin, živali in tudi ljudi v svojem »telesnem« evolucionem razvoju. Narava ne pozna prekocuških revolucij. Je zelo modra: kar se je izkazalo dobro, koristno, lepo, v službi zdravja in rasti za prihodnje rodove, ohranja, konzervira. Ali ne »konzerviramo« stročjega fižola, kumaric, lisičk in drugih dobrot za zimo, ko te ne rastejo? Tudi konzerviran, spremenjen fižol ali kumarice postanejo v zimskem času odlična hrana. S tradicijo je podobno, le da je tu potrebno več duhovnega napora in širokega miselnega obzorja. Skrbi me predvsem napor pri razločevanju zrnja od luščin.

Kaj bi morali narediti oziroma kdo, da ne bi?

Vsi nasilni poizkusi ustvarjanja »novega človeka« so se v zgodovini človeštva izjalovili. Podobno so se izjalovila tudi nasilna dejanja ohranjanja »starega reda«. Nasilje letanja za »modnimi« pojavi ideologij ali tržnih globalnih tokov danes je enako grobo in neučinkovito početje, kot je tisto, ki bi želelo nasilno zavrteti zgodovino nazaj. Osupnilo me je prijetno, ko sem opazil, kako je mama celo v letih od svojega 90. pa do 104. leta spreminjala mišljenje. Nimam recepta za družbo kot celoto. Sam živim iz izročila družine, ki me je spočela, rodila in podarila obilje vsebin za pot skozi življenje, kot sem omenjal. Vsekakor bi še vedno dal na prvo mesto starše (kot lika očeta in mame), kar se je v vsej zgodovini izkazalo kot uspešno. Takoj zatem so učitelji, duhovniki, vzgojitelji, pa tudi volivci in izvoljeni kandidati za demokratične službe v državi, saj ni vseeno kakšni zakoni se sprejemajo. Pomembni so vsi, ki spremljajo člane naše domovine pri odraščanju, od zibelke do zrelosti. To odgovorno delo ni lahko. Zlasti po pandemiji, ko se že kažejo določene razpoke epohalnih sprememb, pojav, ki je v zgodovini vedno spremljal popandemijska dogajanja,

o čemer utemeljeno piše naš spoštovani sokrajan dr. Alojz Ihan. Več znakov kaže, da smo na veliki prelomnici, ki je podobna oni med srednjim vekom in renesanso. Bomo zmogli pogled v dragocenosti preteklih obdobjih podobno pogumno in delavno, kot so to storili humanisti 15. in 16. stoletja? Od nas je odvisno.

Mnogo priznanj in nagrad ste že prejeli. Eno vidnejših leta 2022, in sicer nagrado za izjemne dosežke na področju glasbenega šolstva, ki jo podeljuje Republika Slovenija. Velik pečat ste pustili pri vodenju dveh državnih komisij, ki sta celovito prenovili glasbeno šolstvo. Kaj vam pomeni biti opažen?

Predvsem je prevladal občutek radosti, da so te preнове uspele vsem nam, in to kot ekipam, ki so štele tudi do sto članov. Zasnovano, koordinacijo dela in redakcijo izdelkov sem res moral ves čas zelo budno spremljati.

Rad pa priznam, da se je ob podelitvah vsakič nekam samodejno sprožila misel, ki je za las enaka tisti, ki jo je z mano podelila dr. Andreja Barle Lakota (izjemno delavna oseba na MIZŠ-ju in z globokim (v)pogledom v zgradbo slovenskega izobraževalnega področja kot celote). Na mojo čestitko – bilo je ob priliki nekega priznanja, kar je v primerjavi z udarci (tudi zelo nizkimi) prejemale v občutno manjši meri – mi je s hudo-mušno ironijo odvrnila takole: »Veš, Ivan, kugla in priznanje trofita vedno napačnega.« Podobno me je prešinil spomin na odziv mojega profesorja filozofije na teologiji, dr. Janeza Janžekoviča – zame vzor modreca, na čestitko, ki smo mu jo izrekli v predavalnici ob dveh zelo visokih priznanjih, eno iz takratnega (še »Titovega«) Beograda in drugo iz Vatikana. Takrat je bil mož točno mojih sedanjih let, vedno resen, a se je najprej gromko zasmel, nato pa se z njemu lastno ironijo takole zahvalil: »Se vidi, da sem že star in nobenim več nevaren.« Bil je neizprosno resnicoljuben človek, kakršnih nam danes zelo manjka, doma in po svetu ...

V končni izdelek so vsakič vtakani vsi sodelujoči. Zato je izrek o »kugli in priznanju« zelo na mestu (smeh) ... Opaženosti niti ne opazim, bolj občutek radosti uspele izvedbe dela. Pri delu tako uživam, da imam včasih vtis, da bi moral vrniti plačo, saj me je občutek radosti ob uspelem delu že poplačal.

In ko sva že pri javnih glasbenih šolah: zakaj so tako zelo pomembne?

Slovenski »vzporedni izobraževalni sistem« je dragocena posebnost Slovenije. Večina držav Evrope tega nima. Pri nas pa gre za izjemno »kristalno vazo«, ki ima širok in razvejan spekter dobrih vzgojnih učinkov zlasti v času po prenovi ministra Gabra, ko je šola postala samo izobraževalna ustanova, izpadla pa je vzgojna razsežnost. Posledice so danes na dlani, čeprav jih večina ne želi videti. Glasbeno šolanje pa nudi niz dobrega: pridobivanje delovnih navad, redna nega osebne discipline, dnevno utrjevanje vztrajnosti pri premagovanju težav ipd. Res so vse to reči, ki tiste, ki obiskujejo ta izobraževalni sistem dodatno bremenijo, pa tudi dodatno obogatijo. Mislim predvsem na tisto, kar nam kažejo sodobne raziskave po svetu, kako učenje glasbe v odraščanju razvija t. i. več-

stranske inteligence, saj bistri odraščajoče na več različnih področjih, od čisto razumsko-matematičnih pa vse do neulovljivega področja čustev, ki je še vedno zavito v temo (vidim, da večina prenoviteljev tega ne vidi). Že več kot desetletje se govori o čustveni inteligenci (npr. kaj zablokira otroka pred tablo – razum ali čustva, da ne zmore odgovoriti na vprašanje tudi v primeru, ko se je snov dobro naučil?) Poleg likovnega pouka edino še glasba neguje vsaj malo to področje, čeprav sam vidim tudi prostor za izboljšave v glasbenem izobraževalnem sistemu.

Pomembnost glasbenega izobraževanja se da celo raziskovalno izmeriti kot dolgoročen prispevek v bruto produkt neke države. Samo kot ponazorilo za to, v katero smer meri ta trditev. Direktor Zavoda sv. Stanislava je že pred desetletjem in pol postal pozoren na pojav, da je med dijaki, ki so člani zborov na gimnaziji, izstopajoče veliko število zlatih maturantov v primerjavi z drugimi, pa čeprav ravno ti »izgubljajo« veliko časa za vaje. Podoben podatek potrjujejo resne raziskave tudi drugod po svetu.

Mag. Ivan Florjanc, iskrene čestitke ob prejemu Prešernovega cekina. Ker ste bili v času proslave v Rimu, vam bo izročen na proslavi ob dnevu državnosti. Se v Rim pogosto vračate?

Sedaj, ko so službene dolžnosti preteklih let odložene, mobilni in računalnik z maili miruje, bo tudi za to več časa. Ker sem pretekli teden bil zavzet s študenti, nisem srečal vseh ex-kolegov iz časa rimskega službovanja kot profesor. Pa tudi odlično knjižnico imajo na mojem Inštitutu, kjer še danes poznam vsako polico knjig. »Slanine za mačka« je torej precej.

Kaj pa na Polzelo?

Zdaj celo precej pogosteje. Ljubljanski župan nekaj začel šariti na območju, kjer sem si kupil stanovanje. Morda me bo prisil v še kakšen premik v življenju. Tega sem že tako vajen.

Jolanda Železnik

➤ Pol leta po poplavah

Pol leta je minilo od katastrofalne ujme. Kakšno je stanje danes? Lastniki prizadetih objektov so večinoma že začeli obnavljati stavbe, pristojne službe imajo na vodotokih odprtih kar 233 delovišč. Pokukali smo v poslovno cono v Ločici ob Savinji.

Najprej smo se ustavili v podjetju DJ plus, ki se ukvarja s prodajo hrane in pripomočkov za živali ter je v Poslovni coni Ločica prisotno od leta 2015. Koordinatorica Jana Gmajner je pojasnila, da so glavnino že sanirali in trenutno delujejo na 80 odstotkih zmogljivosti pred poplavo. »Do zdaj smo decembra od države prejeli 10 odstotkov obljubljene pomoči. Na preostali del še čakamo. Glede na nekatere informacije naj bi to bilo letos spomladi, morda marca. Konkretno pa še ni nič znanega.«

Ob tem dodaja, da jim je zdaj najbolj od vsega pomembno zagotavljanje poplavne varnosti. Zanima jo, kaj ima država v načrtih na tem področju. Meni, da bi morala zdaj vse moči upreti prav na to področje. »Pred vsakim močnejšim dežjem smo na trnih in s strahom gledamo v Savinjo, kako visoka bo, ali bo prestopila brežino. Še posebno nas je bilo strah 27. oktobra, ko je bila res visoka,« je še dodala.

Od države še ni prejel ničesar

Predsednik Združenja šoferjev in avtomekanikov Savinjske doline Milan Pečnik je nad pomočjo države zelo razočaran. »Čeprav smo v imenu združenja poslali vlogi na dve ministrstvi, prišli so celo popisat škodo, nam država ni namenila še niti evra pomoči. Stavbo smo renovirali z lastnimi sredstvi. Stalo nas je 70.000 evrov. Na srečo smo imeli zavarovano. Od zavarovalnice smo prejeli 11.000 evrov.«

Postavili so sicer že šotor. Poligon pa trenutno še ni v uporabi. V načrtu imajo postavitve ograje, ki jih bo po Pečnikovih ocenah stala približno 55.000 evrov.

Svojstven izziv je predstavljajo odvažanje mulja. Za pomoč pri tem je Pečnik zelo hvaležen občini, ki jim je priskočila na pomoč. Nekaj mulja je sicer še na poligonu, a bo kmalu poskrbljeno tudi zanj.

Špela Ožir

➤ Del poslovne cone v Ločici ob Savinji pol leta po poplavi

➤ Pametne vasi (Smart Villages)

Uporaba inovativnih rešitev in digitalne tehnologije prodira tudi na podeželje in v svetu se vse bolj uveljavljajo tako imenovana pametna mesta ter tudi pametne vasi. V sklopu Evropske unije obstaja skupni projekt, ki spodbuja razvoj mest in vasi v tej smeri.

Termin »pametna vas« je definiran kot podeželska skupnost, ki za izboljšanje gospodarskih, socialnih ali okoljskih izzivov uporablja inovativne rešitve ob vse večji uporabi digitalne tehnologije. Pametno vas (v nadaljevanju PV) lahko opišemo kot zmožnost, da uporabljamo vire in proizvajamo dobrine, ki zadovoljijo naše potrebe, ne da bi pri tem ogrozili vire za prihajajoče generacije. Osnovni namen je seveda ohranitev aktivnega, mladim in starejšim generacijam prijaznega podeželja.

V nadaljevanju navajamo nekaj glavnih značilnosti PV.

PV tvorijo predvsem ljudje, ki prevzamejo pobudo in mobilizirajo lokalne potenciale za reševanje izzivov na podeželju. PV se povezujejo z drugimi skupnostmi in akterji na podeželskih in mestnih območjih, digitalne tehnologije pa postajajo vse pomembnejše orodje, a ne edino, za ohranjanje in razvoj podeželja v prihodnje.

Za PV je značilna **dobra digitalna povezanost**, z močno **digitalno infrastrukturo**, ki omogoča hitro internetno povezavo in dostop do informacij ter storitev prek različnih naprav.

PV imajo učinkovite mehanizme upravljanja (digitalne platforme), ki temeljijo na digitalizaciji in avtomatizaciji procesov. To vključuje elektronsko upravljanje odpadkov, e-upravo, elektronsko vodenje evidenc in podobno.

PV so osredotočene na **trajnostni razvoj**, vključno z učinkovito rabo energije, uporabo obnovljivih virov energije, zmanjšanjem emisij ogljikovega dioksida ter spodbujanjem okolju prijaznih načinov prevoza, ekološko osveščenostjo, krožnim gospodarstvom (odpadki, varovanje voda in tal).

PV **spodbujajo alternativne načine prevoza**, kot so javni prevoz, kolesarjenje in hoja. Poleg tega lahko vključujejo tudi avtomatizirane sisteme za upravljanje prometa in parkiranja (vključevanje različnih načinov prevoza v integrirano vozlišče).

PV **spodbujajo sodelovanje prebivalcev**, lokalnih podjetij, nevladnih organizacij in oblasti pri oblikovanju in izvajanju projektov. Vključenost skupnosti je ključnega pomena za uspeh pametnih vasi.

PV uporabljajo **inovativne tehnologije** za proizvodnjo, distribucijo in porabo energije. To lahko vključuje mikrogrid sisteme, sončne panele, vetrne turbine ter sisteme za pametno upravljanje porabe energije ob povezovanju vasi v energetske zadrage in inteligentna omrežja za zbiranje in distribucijo.

PV spodbujajo inovacije in kreativnost pri reševanju lokalnih izzivov. To vključuje razvoj novih tehnoloških rešitev, aplikacij in storitev, prilagojenih potrebam posamezne skupnosti. Spodbujajo lokalno gospodarstvo z ustvarjanjem novih delovnih mest in poslovnih priložnosti.

Zelo pomembno je **področje varovanja podatkov in zasebnosti**. Pametne vasi morajo zagotoviti varovanje osebnih podatkov in zasebnosti prebivalcev ter vzpostaviti ustrezne varnostne mehanizme za zaščito infrastrukture in podatkovnih sistemov.

Prednosti PV: izboljšana kakovost življenja, ekonomska rast, trajnostni razvoj, povečana povezljivost, vključevanje mladih itd.

Slabosti PV: velik finančni izziv za lokalno skupnost, obstajajo pomisleki glede zasebnosti in varnosti osebnih podatkov prebivalcev, vrzel v digitalnem znanju v nekaterih podeželskih skupnostih, strah pred izgubo kulturne identitete in tradicije ob uvajanju novih tehnologij itd.

Premagovanje teh slabosti zahteva celosten pristop, ki vključuje tako tehnične kot tudi socialne in politične vidike. Pomembno je, da se lokalni prebivalci vključijo v proces odločanja ter da se njihove potrebe in skrbi upoštevajo pri načrtovanju in izvajanju pametnih rešitev.

Pametne vasi niso rešitev za vse podeželske skupnosti, vendar imajo potencial za izboljšanje življenjskega standarda in gospodarskega razvoja v mnogih podeželskih območjih, če bodo ustrezno načrtovane in izvedene.

Vir: Finance, Wikipedija

Mihael Frankovič

Mali oglasi

V Založah oddam opremljeno sobo s kuhinjo, spalnico s tremi ležišči, kopalnico.

Za določen čas od marca 2024 dalje. Ogrevanje na trda goriva. Pokličite na tel. št.: 031 392 010.

Magus GB (diskretno, brez posredovanja):

vedeževanje, osebno svetovanje, poslovno svetovanje. 090 64 63. Cena minute klica je 1,99 EUR (Telekom Slovenije). Druge cene določajo drugi operaterji.

MASAŽE (klasična, terapevtska, športna, ročna limfna), maderoterapija, sprostitveni tretmaji, pedikura, permanentno lakiranje in gel nohti. Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

PEDIKURA – medicinska ali estetska.

Tudi na domu!

Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

ZAGOTOVITE SI BREZPLAČEN OGLED!

Že razmišljate o sezoni košnje?
Zagotovite si brezplačen ogled ter strokovno svetovanje na terenu. Skupaj bomo našli najprimernejši model Husqvarna Automower robotske kosilnice ter se dogovorili za montažo.
Naj robotska kosilnica opravi delo namesto vas!

DUSETI
03 700 11 70 www.duseti.si

ODPIRANJE na prvi pogled

Hörmann Slovenija d.o.o.

Petrovče ☎ +386 (0)3 71 20 600
PE Ljubljana ☎ +386 (0)1 24 45 680
PE Maribor ☎ +386 (0)2 48 00 141

www.hormann.si | info@hormann.si

toplotno izolirano
varno
moderno

#ljubimovrata

Oglasa nista lektorirana.

KRONOTERM 1976

TOPLOTNE ČRPALKE

HIŠNI SEJEM

Posebna
sejemsko
akcija

DOBRODOŠLI PRI NAS

TRNAVA 5E, GOMILSKO

OD 6. DO 10. MARCA

Obiščite nas na hišnem sejmu, kjer vas čaka kavica, strokovno svetovanje in super darilo!

Oglas ni lektoriran.

KOLINE in spomini nanje

KOLINE SO BILE PRAZNIK SKUPNOSTI, SKUPNIH OPRAVIL, DRUŽENJA IN DOBRE HRANE, OBDAROVANJA. O TEM PRIPOVEDUJE TUDI TALE PRIPOVED ŠTEFANIJE TURNŠEK, KI PRAVZAPRAV NI ZGODBA, PAČ PA ŽLAHTEN SPOMIN NA TO, KAKO BOGATA IN LEPA JE ŠEGA KOLIN IN KAKO SO POTEKALE V NJENEM OTROŠTVU. MARSIKAJ OD TEGA SE JE ŠE OHRANILO, KAJ PA TUDI IZGUBILO. AVTORIČINI SPOMINI PA SO TU, VAM V PRIJETNO BRANJE, ZABAVO IN PREBUJANJE SPOMINOV NA STARE ŠEGE IN NAVADE.

ČAS KOLIN

Koline so bile vesel dogodek in obenem domači praznik med kmečkim prebivalstvom. Ko je nastopil hladni zimski čas in se je končalo delo na polju, so se začele koline. Zanje so se velikokrat odločili, ker je začelo primanjkovati krme za prašiče, kostanjev in repe.

Gospodinja je vse leto pridno redila prašiča, da se je potem lahko pohvalila, koliko prstov slanine je imel njen pujssek. Pred prazniki, ko je zunaj zapadel prvi sneg, se je gospodar odločil, da mora imeti predbožične koline, saj drugače ne bo kaj jesti za praznike. Gospodar si je že mesec dni prej naprosil mesarja in pomočnike. V gozdu je nabral smole in natrgal špale, ki jih je obelil in posušil.

Na dan kolin je gospodar že rano zjutraj ob prvem svitu čakal nanje. Nemirno je hodil sem ter tja, ker se je bal, da je mesar pozabil. Vodo je imel že pripravljeno, ni pa še zakuril, saj bi porabil preveč drv. Domači pes je lajal, ker je vedel, da se bo nekaj zgodilo.

Nekoč so bile koline najlepši praznik v letu. Najteže so jih čakali otroci, saj so se ta dan lahko najedli mesa. V tistih časih niso jedli mesa vsak dan, temveč le za večje praznike in težja kmečka dela. Dan pred kolinami je gospodinja spekla kruh, potico in skuhala ajdovo in ovseno kašo za klobase – kašnice. Če so dodali k tej masi kri, so nastale krvavice.

Zgodaj zjutraj so se zbrali vaški pomočniki in mesar. Gospodar jim je postregel z žganjem, gospodinja pa s čajem. Že zjutraj so kakšno zapeli in kaj spili, da jih je gospodinja težko spravila iz hiše. Potem so le šli v hlev in zaklali prašiča. Ves dan so imeli

vsi dovolj dela. Velikokrat se je tudi zgodilo, da jim je prašič po neprevidnosti ušel in so ga morali loviti. Gospodinja je v skledo polovila kri, ki se je potem uporabila za krvavice, nekaj krvi je spekla za malico.

Nato so prašiča potegnili iz hleva in ga dali na štant, ki je bil izdelan prav posebej za odiranje svinjske kože. Imel ga je večji gospodar v vasi, sosedje pa so si ga izposodili pri njem. Če je bila zima zelo hladna, so žival odnesli v hišo in nadaljevali delo v edini sobici. Pri odiranju kože so morali paziti, saj je bila v tistih časih veliko vredna. Gospodinja si je zanjo lahko kupila sol, sladkor, začimbe in kakšen lonec. Otroci, ki jih po navadi ni bilo malo, so ta dogodek gledali z velikimi očmi.

In že je mesar poklical otroke, naj pridejo po prvo klobaso (kakec od svinje). Seveda ni manjkalo dobre volje, saj je gospodar ves dan stregel s pijačo.

Ko je mesar odrl kožo, so poklicali enega izmed otrok in mesar mu je naročil, naj prinese palico, da bodo obesili zajca. Seveda je otrok prinesel palico, a so se mu vsi odrasli smejali, saj so mislili na svinjski kos mesa.

Nato je gospodar naredil križ čez slanino, šele potem je začel mesar razkosavati meso.

Za kosilo jim je gospodinja sprazila jetra, skuhala krompir in kislo zelje ali kislo repo. Nato so nadaljevali delo. Eni so šli k toplemu izviru prat čreva.

Prav pošteno jih je zeblo v roke! Drugi so harali, s smolo so premazali kosmate dele – prašičevo glavo, tace in rep – ter jih polili z vročo vodo. Gospodinja je nato spekla še možgane, ki pa jih je dobil tisti, ki jih je najbolj potreboval.

Otroke so seveda pošiljali k sosedovim po muštro (mero) za klobase, od tam so se vračali z vinom, ki so ga možje spili.

Med tem časom je gospodinja sprazila črevrno salo s čebulom, pripravila kašo in riž in začeli so delati krvavice. Pri tem delu so bili po navadi vsi umazani do ušes, marsikatero so ušpičili in se podkrepili z vinčkom. Otroci so koline nesli sosedom. Sosed je koline sprejel in nazaj poslal kruh in sol, kar so domači dali prašičem, da bi se dobro redili naprej.

Nato je mesar nasolil meso, temu so rekli razsola. Končni izdelek pa so bile mesne klobase. Prvo izdelano je gospodinja skuhalo za pokušino. Gospodinja je obarila kašnate klobase in jih dala hladit, zraven pa seveda pripravljala večerjo. Pri delu ji je pomagala domača hči, sosed ali sorodnica.

Začela se je večerja, na katero so bili povabljeni vsi sorodniki in sosedje. Najprej so pojedli kislo juho, podmet so naredili iz koruzne moke, obvezna je bila sladka juha z domačimi rezanci. Ponekod so imeli navado, da so spekli še debelo kokoš. Spekli so še rebra in pečenko v mreži, rekli so ji mrežna pečenka. Še prej je postavila gospodinja na mizo hrtišove kosti, obličnat krompir, kislo zelje. Da se je ta dobra jed v želodcih malo posedla, so plesali, peli in zganjali različne šale. Druga rihta je bila pečeno meso, razne solate, obvezno tudi hren. Tre-tja dobrota so bile dobro pečene krvavice in kislo zelje.

Za mizo so se lahko posedli tudi otroci. Bilo je zelo veselo: pilo, jedlo in plesalo se je do jutra, saj je bil povabljen tudi vaški muzikant. Tisti, ki niso bili povabljeni in so bili lačni, so prišli v maškare. Najprej so vprašali, ali je tudi zanje kakšna kost, naredili so kakšno šalo, zaplesali, nato pa posedli za mizo in se najedli. Proti jutru so gostje odšli domov. Gospodinja je za vsakega pripravila nekaj malega, mesar pa je dobil velik kos mesa in klobase. Pri marsikateri hiši so v tistem času pojedli celega prašiča, ostalo je le salo, klobase v dimniku in svinjska glava, ki so jo nato skuhalo ob pustu. Klobase so dobili prevoznik, kosci in orač.

Drugi dan je imela gospodinja še veliko dela. Vse je bilo krvavo in mastno. Slanino so nato pripravili za tunko. Meso iz razsola so po desetih dnevih spekli ali skuhalo ter ga lepo zložili v tunko ter zalili z mastjo ali zaseko.

Na podstrešju so imeli slanijak ali mesejak – shrambo za prekajeno meso, to je lesena omara, v katero so obešali meso in klobase, da so se v njej sušile. Mesjak je bil narejen tako, da vanj niso prišle miši, mrčes ali drugi škodljivci.

Ob kolinah se je zgodilo čez dan več norčij. Mesar je nape-ljal v svinjski rep kos žice, ga dal gospodnji, da ga je skuhalo za večerjo. Ko so ga ob večerji razrezali, ni zmanjkalo hudomušnega zbadanja na račun zreje prašiča. Včasih je mesar odrezal kakšen zasmehljiv kos mesa prašiču, ga zavil v papir in čez nekaj dni ga je našel v svojem žepu nekdo, ki je dobil od mesarja zasluženo plačilo za svoje vedenje.

Ob kolinah pa je bilo kljub obilici dela veliko priložnosti za šale in veseljačenje. V nekaterih krajih je bila navada »nositi kolomerek«. To pomeni, da je nekdo, po navadi sosed, v obliki pesmi napisal in opisal vsakega člana, sodelujočega pri koli-

nah, kako se drži, in mu namenil nekaj verzov. Če pa je bil več risanja, je vse skupaj tudi lepo narisal.

Napisano je privezal na veliko klobas, to je bila v resnici stara nogavica, natlačena s plevami ali slamo, ter »zašpalena s koljavo«, špilo. Vse to je nastavljal na vrata ali vrgel v hišo, ko so sedli k večerji. Malo je poropotal, da so takoj vedeli, da je nekdo prinesel kolomere, mere za šaljivo klobaso. Niso ga smeli ujeti pri delu, kajti to bi bila velika sramota. Med večerjo so prebiral, kaj je za koga pisalo, in se do solz nasmejali, najboljšje je bilo, če so bile zraven še risbe.

V današnjih časih je pravih kmečkih kolin malo, saj imamo hladilnike in skrinje, v katerih imamo meso za sproti in si svežega lahko privoščimo kadar koli. S sodobnimi napravami pa izginja-jo šege in navade naših prednikov, predvsem vaška druženja in veselje.

Lepo je slišati takšno pripoved, ko vidiš človeka, ki se s solzami v očeh spominja lepih časov svojega otroštva. Sam bi te spomine poslušal vsak dan, saj v njih spoznaš veselje in pristnost ljudi, ki je bila na precej višji ravni, kot je danes.

Blaž Turnšek

Obisk pri Konradu Brunšku

V torek, 23. januarja 2024, sva se z novinarjem Francem Wakounigom odpravila na domačijo Jelovšek v Andražu nad Polzelo. Gospodar Konrad Brunšek, ki zelo dobro pozna Koroško, me je že večkrat vabil na ogled kmetije in bila sem radovedna zaradi sadjarstva, saj sva se že pogovarjala o tehniki cepljenja sadnih dreves. Seveda ob prihodu na domačijo še nisem pričakovala, kakšen kulturni in sadjarški zaklad bova s Francem odkrila.

Doživela sva prisrčen sprejem in v sončni kuhinji je žena Ivica kar hitro poskrbela za okrepčilo. Konrad nama je nato predstavil svoje strokovno in dokumentacijsko delo na področju sadjarstva. Odkrila sva, da ima zbranih več kot 130 starih in novih vrst jabolk, hrušk in češenj, nasajenih pri domačiji v skrbno in strokovno negovanem sadovnjaku. Pri negi tega zaklada mu pomaga vsa družina. Konradove spretnosti so nama v nekaj trenutkih pokazale, kako se na različne načine pevcijo sadna drevesa. Ohranjanje starih sadnih vrst in poskusi cepljenja z različnimi sadnimi vrstami so Konradova strast.

Po odličnem kosilu smo si ogledali še sadovnjak in domači muzej, kjer ima vsako orodje svoj prostor ter je priča nekdanjega kmečkega dela, strokovnega in poklicnega znanja, iznajdljivosti naših prednikov, kar le še redkokdo ve in pozna.

Pozneje se nam je pridružil še polzelski župan Jože Kužnik, s katerim smo nazdravili in živahno razpravljali o različnih tematikah. Obisk na domačiji Jelovšek mi bo ostal še dolgo v spominu, saj sem za vsakim vogalom izvedela nekaj novega in zanimivega. Predvsem pa izstopa vtis urejene in harmonične podobe domačije. Iskrena zahvala za lep dan in gostoljubje, počutila sva se zares odlično.

Marinka Mader Tschertou

Stara in nova imena mesecev

V preteklosti so se pri nas uporabljala stara imena za mesece, ki so povezana z dogajanjem na poljih, travnikih, v sadovnjakih, vinogradih in gozdovih.

Danes za poimenovanja mesecev uporabljamo latinizirana imena. Rimljani so mesece poimenovali kar po svojih bogovih, cesarjih in številih.

Tokrat vam predstavljamo mesec FEBRUAR.

Staro ime

SVEČAN

Slovensko ime povezujemo z besedo sveča, ki je lahko iz voska ali ledu. Za obe je v temnem in mrzlem zimskem mesecu pravi čas.

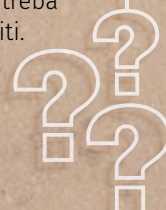
Novejša ime

FEBRUAR

Ime je dobil po rimskem prazniku očiščenja »febre«. Rimljani so po starem koledarju leto začeli s 1. marcem in pred prihodom novega leta se je bilo treba obredno očistiti.

Pregovor za februar

Če sever konec svečana brije, nam dobre letine up zasije.

Z mesecem februarjem smo zaokrožili celoletno rubriko o starih in novih imenih mesecev. Namen rubrike je bil, da se seznanimo s starimi imeni mesecev, kajti le redki med nami jih znajo naštet. So pa narodi, ki v prvi vrsti uporabljajo stara imena mesecev, na primer Hrvaška.

Naj vas še enkrat spomnimo na najpogostejše uporabljena stara imena mesecev: 1. PROSINEC, 2. SVEČAN, 3. SUŠEC, 4. MALI TRAVEN, 5. VELIKI TRAVEN, 6. ROŽNIK, 7. MALI SRPAN, 8. VELIKI SRPAN, 9. KIMAVEC, 10. VINOTOK, 11. LISTOPAD, 12. GRUDEN.

Vir: splet

Mihael Frankovič

KMETIJSKA ZADRUGA POLZELA

DRVA NA PALETI

210,00€

VELIKA IZBIRA

SEMENSKEGA KROMPIRJA

VELIKA IZBIRA MALIH SEMENSKIH

VREČIC, ŽE NA ZALOGI!

Kupujte ceneje, zaupajte le najboljšim

GOD – GODOVNI DAN

Nekoč so ljudje praznovali godovne dneve, in ne rojstnih dni, danes pa je ravno obratno. Marsikdo niti ne ve, kdaj goduje, kajti njegovo ime ni zapisano na koledarju ali pa se je god svetnika, čigar ime nosi, premaknil na drug dan, kot je bil prej.

Za vsakega človeka je ime zelo pomembno. Običajno so starši tisti, ki otroka poimenujejo in s tem določijo, kako ga bodo oni in vsi drugi klicali vse življenje. Prav zaradi tega že pred rojstvom skrbno iščejo ime, ki bi jim bilo najbolj všeč in bi bilo nekaj posebnega ter ne bi bilo preveč pogosto. Pri tem si lahko pomagajo z imeni svetnikov oz. svetnic in njihovimi izpeljankami ali pa novorojenega poimenujejo po svojem poljubnem posvetnem izboru.

Korenine izbire imen in njihovo proslavljanje segajo daleč nazaj v zgodovino, ko so praznovali rojstvo skupaj z dnevom posvetitve kakemu božanstvu.

V prihodnje vam bomo vsak mesec predstavili nekatere ključne svetnike oziroma godovnike in izpeljanke njihovih imen.

GODOVNIKI V FEBRUARJU

14. 2. Sv. Valentin (različice – moški: Valentin, Vale, Valent, Tin, Tine, Tinče, Tinček; ženske: Valentina, Tina, Tinca, Tinka, Tinkara).

God sv. Valentina mučenca se v Sloveniji že dolgo praznuje 14. februarja in kot prvi pomladni svetnik je znan po pregovoru »Sv. Valentin prinese ključ od korenin«, zato se po starem kmečkem koledarju na ta dan začne prvo delo v vinogradih in vrtovih. Pod vplivom angleških in francoskih navad se je Valentinov godovni dan mednarodno uveljavil kot dan zaročencev, ko si ti med seboj na poseben način izkažejo pozornost z obdarovanjem. Danes pa je po vsem svetu najbolj poznan kot dan zaljubljenecv oziroma izkazovanja ljubezni – valentinovo.

24. 2. Sv. Matija (različice – moški: Matija, Matia, Matic, Matiček, Matjaž, Mato, Matej, Tjaš, Tjuš; ženske: Matija, Matijana, Matja, Matjana, Matjaša, Matjažka, Tjaša).

Sv. Matija je med apostoli, po žrebu, nadomestil Juda Iškarijota, zato ga poznamo tudi pod vzdevkom »nadomestni apostol«. Ker je god sv. Matija konec februarja, ko se že kažejo prvi znaki popuščanja mraza, je znan po pregovoru »Sv. Matija led razbija, če ga ni, ga pa naredi«, ki pa ni samo slovenski in ga poznajo vsi tisti narodi, ki tudi sicer poznajo zimo in sneg.

Vir: splet

Mihael Frankovič

OSNOVNA ŠOLA POLZELA Z ENOTAMA VRTEC POLZELA IN ANDRAŽ

vabi k

VPISU PREDŠOLSKIH OTROK ZA ŠOLSKO LETO 2024/25

Vpis novincev predšolskih otrok in evidenčni vpis že vpisanih predšolskih otrok bo potekal od ponedeljka, 25. marca 2024, do vključno petka, 5. aprila 2024, v elektronski obliki.

PRIJAVNICO ZA VPIS boste našli na spletni strani vrtca (<http://www.vrtec-polzela.si/>) in osnovne šole (<http://www.osnovna-sola-polzela.si/>) od 18. marca 2024 dalje.

PRIJAVNICO v pdf in word obliki natisnete, jo ročno izpolnite, podpišete ter skenirano, fotografirano pošljete na elektronski naslov vrtec@osnovna-sola-polzela.si. Pazite, da je vaša pisava čitljiva.

Podrobnosti o vpisu najdete na spletni strani vrtca (<http://www.vrtec-polzela.si/>), s sporočilom na e-naslov vrtec@osnovna-sola-polzela.si ali na telefonskih številkah 03 703 31 00 ali 041 620 729.

Prijazno vabljeni.

Noč v vrtcu

V nestrpnem pričakovanju noči smo se vsi veseli 2. februarja 2024 ob 18.30 zbrali v vrtcu.

V naših nahrbtnikih so bile tokrat pižame, svetilke, odeje, vzglavniki in ljubkovalne igrače za ponoči. Ob prihodu so se otroci najprej družili in igrali, nato je sledil ples. Po plesu smo si privoščili slastne palačinke, ki so nas napolnile z ustrezno energijo za iskanje skritega zaklada. Odšli smo še na kratek sprehod s svetilkami po igrišču vrtca in opazovali zvezde. Nato smo se oblekli v pižame in si pripravili vse potrebno za počitek. Pred spanjem obvezno še kino s kokicami. Pred koncem risanke nam je spanec že vztrajno lezel na oči. Umili smo si zobe in precej utrujeni zlezli v svoje spalne vreče. Noč je bila mirna in kaj hitro smo se prebudili v sončno sobotno jutro. Polni lepih vtisov in doživetij pretekle noči smo se spraševali, kdaj bomo vse to lahko ponovili. Po zajtrku so otroci vsi zadovoljni in veseli odhiteli v objem staršev. Bravo vsem korenjakom za pogum in novo izkušnjo.

Otroci oddelka 12 z vzgojiteljicama

Noč v vrtcu

Poklon kulturi tudi v vrtcu

5. in 6. februarja 2024 so se tudi najmlajši v vrtcu s priložnostnimi proslavami poklonili slovenski kulturi.

Rdečo nit letošnjega vrtčevskega leta je navdihnila 70. obletnica knjižne zbirke Čebelica. V ta namen so nas najmlajši prijetno presenetili s slovesno opravo in recitiranjem besedil iz teh drobnih knjižic. Njihova samostojnost, znanje in suverenost pri nastopanju je navdušila zbrano publiko, med katero smo bili tudi podžupan Občine Polzela Igor Pungartnik, knjižničarka šolske knjižnice Alja Bratuša in ravnateljica Bernardka Sopčič. Posnetek proslav smo delili tudi s starši na slovenski kulturni praznik.

Bernardka Sopčič

Utrinek s proslave najmlajših

Kulturno-praznična čajanka

V sklopu kulturnega praznika smo v naši skupini priredili čajanko, ki je bila za naše otroke prava pravljica.

Po kulturni prireditvi v vrtcu je otroke v igralnici že čakala praznično okrašena miza (prt, vaza z nageljni). Vzgojiteljice smo otroke povabile k mizi, kjer je vsak otrok dobil svoj keramični servis za čajanko. Otroci so si privoščili slasten čaj. Zelo pazljivi so bili pri rokovanju s skodelicami. Ob pitju so klepetali, se smejali in si med seboj podajali krožnik s sadjem. Vzdušje je bilo polno veselja in zadovoljstva ob čajanki. Zelo smo uživali.

Otroci oddelka 5 z vzgojiteljicama

Kulturna čajanka

Teden pisanja z roko 2024

Tako kot vsako leto smo se tudi v tem šolskem letu pridružili projektu Teden pisanja z roko, ki je potekal od 22. do 26. januarja 2024.

Letošnja nosilna tema je bila »Zapis časa o nas«, ki je kar klicala po medgeneracijskem druženju naših učencev. Tako so se družili starejši učenci z mlajšimi, se pogovorili o pomembnosti pisanja z roko in skupaj ustvarili zapis, ki jih opisuje in združuje danes. Nastali so zapisi, polni pisane besede in risb, nekateri izmed njih krasijo tudi šolsko jedilnico. Posamezni učenci pa so nam zaupali tudi svoj najlepši spomin in ga delili z nami v naši škotli spominov.

▲ Druženje na Tednu pisanja z roko

Mark Verdev, šolski novinar, je o druženju z mlajšimi učenci in ustvarjanju z roko povedal:

»Že takoj prvo uro smo vsi, mali in veliki otroci, pripravili svoje roke, saj smo vedeli, da nas čaka Teden pisanja z roko. Moj razred se je družil z učenci 2. b-razreda. Po malici smo začeli. Z mojim mlajšim partnerjem sva bila zelo ustvarjalna. Po izboru učencev in učiteljic sva izdelala najboljši izdelek.«

Mojca Kacjan

Uspeh na literarno-fotografskem natečaju Ustavnega sodišča Republike Slovenije

»Človekove pravice in temeljne svoboščine povezujejo vsakega posameznika v skupnosti. Spoštovanje teh pravic je podlaga, na kateri rastejo pravičnost, enakost in svoboda, oblikujejo temelje družbe, v kateri vsak posameznik lahko uresniči svoj potencial.«

Ustavno sodišče Republike Slovenije je osnovne in srednje šole povabilo k sodelovanju na ustvarjalnem natečaju s tematiko naših ustavnih pravic in odgovornosti v zvezi z zdravim življenjskim okoljem, ohranjanjem narave in varstvom okolja.

Osmošolke Lorian Turnšek, Ajda Čremožnik in Ela Cizej smo se pod mentorstvom Marije Kronovšek in Urše Juhart natečaja udeležile z literarnimi deli, kot tudi s fotografijo. S tem smo dobile priložnost, da prek poezije in fotografije opozorimo na človekove pravice in temeljne svoboščine, ki jih zagotavlja naša ustava.

V sredo, 24. januarja 2024, je Ustavno sodišče Republike Slovenije pripravilo zahvalni dogodek, ki smo se ga s ponosom udeležile. Na ustavnem sodišču so nam pripravili krasen sprejem in nas popeljali skozi mogočno stavbo, kjer smo si ogledali tudi razstavo naših del.

▲ Nagrajenke s predsednikom Ustavnega sodišča RS

Nagovoril nas je predsednik Matej Acceto, ki je v svojem nagovoru predstavil, zakaj je bilo za tokratni natečaj izbrano ustavno področje, pri čemer je izpostavil razmislek o ustavnih pravicah prihodnjih generacij.

Dan je bil poln novih doživetij in nepozabna izkušnja.

Loriana Turnšek, šolska novinarka

Prešerno s Prešernom in drugimi umetniki tudi na OŠ Polzela

Dan pred slovenskim kulturnim praznikom, v sredo, 7. februarja 2024, je v športni dvorani naše šole, kjer smo se zbrali vsi učenci in učitelji, da bi skupaj zaznamovali Prešernov dan, iz grl šolskega mladinskega pevskega zbora ponovno ubrano zadonela slovenska himna. Z Zdravljico smo pevci slovesno začeli letošnjo proslavo.

Da je kultura na OŠ Polzela še zelo živa, so dokazali vsi nastopajoči, ki so sodelovali v bogatem in kulturno izjemno raznolikem programu naše proslave. Scenarij za celotno proslavo je pripravila učiteljica slovenščine Marija Kronovšek.

Gledalci smo si lahko ogledali nekaj plesnih točk. Petošolke so v paru zaplesale angleški valček ter ljudske ples, ki so se jih naučile pri folklornem krožku. Na proslavi smo prisluhnili tudi mladim glasbenikom naše šole, ki so program popestrili z igranjem na inštrumente in s petjem. Očaral nas je zvok klavirja, na katerem je tankočutno zaigrala devetošolka Sofia Štih, šestšolec Matic Runjak pa je zapel ob klavirski spremljavi svojega brata Filipa Runjaka. Tretješolka Ema Zabukovnik je zaigrala na citre, petošolka Teja Ocepek je zapela pesem, s katero je sodelovala na tekmovanju »Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo«. Prisluhnili smo pesmim otroškega in mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Mije Novak, samostojno je zapela tudi tretješolka Viktoriia Lopuliak, ki je prišla na OŠ Polzela pred kratkim, prihaja iz Ukrajine.

Ker je slovenski kulturni praznik namenjen spominu na največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, smo del proslave namenili tudi pomenu in veličini literarne-

➤ Bogat kulturni program

ga ustvarjanja, zato so naši gledališčniki recitali pesem slovenskega pesnika Ivana Minattija z naslovom Nekoga moraš imeti rad. Bernardka Sopčič, ravnateljica naše šole, je zbranim v nagovoru namenila nekaj prijaznih besed o slovenskem kulturnem prazniku in kulturi na splošno.

▲ Nagrajenci foto natečaja

▲ Nagrajenci literarnega natečaja

▲ Pohvale na literarnem natečaju

Program smo dopolnili tudi s podelitvijo pohval in pohval z nagradami najboljšim ustvarjalcem na šolskem literarnem in fotografskem natečaju, poimenovanem »Zakaj in zatoji radovednosti«. Pohvalo s knjižno nagrado smo za sodelovanje in odlično ocenjeno literarno delo prejeli šestošolec Matic Runjak, osmošolki Ajda Čremožnik in Lorian Turnšek ter devetošolka Sofia Laul. Na šolskem fotografskem natečaju je tretje mesto osvojila osmošolka Ana Ulaga Knez, drugo mesto Žiga Murko in prvo šestošolka Tia Novak. Mentorice nagrajenkam in nagrajencu na literarnem natečaju so bile učiteljice slovenščine Marija Kronovšek, Mojca Cestnik in Karmen Zupanc,

mentorica fotografov pa je bila Urška Juhart. Iskreno se jim zahvaljujemo za spodbujanje, navdih in podporo. Vse prispele spise, pesmi in druga literarna ustvarjanja lahko preberete v Glasu mladih, spletnem časopisu OŠ Polzela.

Program so z igrivim plesom na pesem skupine Čuki z naslovom Traktor sklenili učenci 1. b-razreda in navdušili vso dvorano.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom pohval in priznanj ter vsem nastopajočim z željo, da bi bila kultura stalnica v našem življenju.

Ajda Čremožnik, šolska novinarka

Prostovoljstvo skozi najine oči

Sva Aleksandra in Tia, prostovoljki na OŠ Polzela. Prostovoljstvo nama je všeč, ker radi pomagava drugim.

Všeč nama je namreč svet, v katerem smo ljudje povezani in si med seboj pomagamo. Ko dajemo, tudi dobimo, delimo, izmenjujemo, skrbimo za drugega. Plačilo je nasmeš, iskrica v očeh, topel objem ...

Prostovoljstvo na naši šoli poteka že deseto leto. Naj naštejeva, kako osrečujemo ljudi okrog sebe.

Organiziramo dobrodelne bazarje »Zate odpad, zame za-klad«, na katerih menjamo knjige, igrače, oblačila, obutev, preostanek zbranega pa predamo Rdečemu križu. Z organizacijo bazarja želimo spodbuditi sodelovanje, pomoč in odnos do rabljenih stvari ter skrb za varovanje okolja, po drugi strani pa z organizacijo bazarja rušimo tabuje o rabljenih oblačilih.

Vsak mesec v Domu upokojencev Polzela praznujemo rojstne dni. Izdelamo voščilnice, darila in kakšno sladico ter pripravimo kulturni program. S starostniki enkrat na mesec igramo družabne igre, jeseni pa so nas naučili ličkati koruzo. Starostnike obdarimo tudi ob različnih priložnostih, npr. za novo leto, valentinovo, osmi marec, dan mučenikov, obiščemo jih preoblečeni v pustne šeme.

Skozi vse šolsko leto zbiramo hrano za živali, zamaške, z reciklažo skrbimo za okolje (rabljene baterije, papir, zamaški).

Pomagamo tudi ljudem, ki jih ne poznamo.

Po poplavih, ki so prizadele Slovenijo, smo organizirali delovno akcijo, v kateri so sodelovali le trije naši učitelji, ker smo bili otroci takrat zasedeni. Gubali smo papirnate ladjice in društvu Upornik pomagali zgubiti šest milijonov ladjic za šest milijonov žrtev holokavsta. Zbirali smo hrano in pripo-

▲ Prostovoljki v družbi prvošolcev

močke za Ukrajino, za begunce iz Ukrajine pa smo izdelovali knjižna kazala, kartice spodbudnice, beležke.

Decembra izdelujemo voščilnice za vseslovensko akcijo »Majhna pozornost za veliko veselje«. Predamo jih Ani Petrič, direktorici Deos centra starejših Notranje Gorice, ki poskrbi, da pridejo v roke starostnikom po Sloveniji.

Redno prostovoljci pomagamo v oddelkih podaljšanega bivanja. Medve z mlajšimi otroki najraje ustvarjajo, se igrajo in jim pomagava pri domačih nalogah. Tako sva dobili veliko novih prijateljev.

Tudi vi lahko pomagate – le ozrite se okoli sebe in prepričani sva, da boste našli veliko načinov, kako.

Aleksandra Lipovec Garcia in Tia Novak, prostovoljki

Zlati pri kemijskih poskusih, srebrni pri biologiji

1. decembra 2023 je potekalo državno tekmovanje iz biologije s temo »Vlažni travniki«.

Naši učenki, osmošolka Ajda Čremožnik in devetošolka Julija Zabukovnik, sta odlično zastopali OŠ Polzela, saj sta prejeli srebrno Proteusovo priznanje. Učenkama iskreno čestitamo za odlične rezultate in ogromno znanja, ki sta ga dokazali ob uspešnem reševanju zahtevnih tekmovalnih pol.

14. decembra 2023 je pod okriljem Gimnazije Moste potekalo državno tekmovanje iz kemijskih poskusov. Na izbirno tekmovanje je bilo prijavljenih 60 poskusov, 14 najboljših se je uvrstilo na državno raven, kjer so učenci poskus izvedli in ga zagovarjali pred komisijo. Naše devetošolke Ema Kotnik, Sofia Laul in Živa Verdev so osvojile zlato priznanje. Predstavile so se s poskusom »Naravno, bolj zabavno«, ki si ga lahko ogledate na spletni strani šole.

Dekletom iskreno čestitamo in jim želimo še veliko veselja pri raziskovanju in eksperimentiranju v kemiji.

*Mentorica Doroteja Smej Skutnik,
pri kemijskih poskusih tudi Lucija Cestnik*

▲ Zmagovalni kemijski poskus

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

»Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo« je pevsko tekmovanje, ki ga organizirata Radio Celje in Novi tednik.

Peli so tudi učenci OŠ Polzela. 30. januarja 2024 smo vsi učenci OŠ Polzela najprej prisluhnili nastopom učencev od 1. do 5. razreda, nato še učencem od 6. do 9. razreda. Učenci so peli veliko različnih pesmi, njihova najpogostejša izbira pa so bile pesmi izvajalcev Maraaya. V prvi kategoriji smo prisluhnili 18 točkam, v drugi pa trem. Zmagovalke mlajše kategorije so postale Lili Petrič, Mojca Ortl in Evelin Uratnik iz 2. b-razreda. V starejši kategoriji pa je komisijo prepričala Tia Novak iz 6. a-razreda. Vsem nagrajenkam seveda iskreno čestitamo. V mlajši kategoriji so nastopali: Neža Zabukovnik, Lara Jelen, Urh Palir, Filip Pocajt, Pia Jakš, Klara Kronovšek, Zala Awadalla, Tara Pečovnik, Urban Vodovnik, Juš Stropnik, Nika Kvas, Isabela Škoflek, Sofija Veber, Vita Povše, Ana Guček, Aleksandra Hrovat Josipovič, Teja Ocepek, Marisa Razgoršek, Tisa Draksler, Lili Petrič, Mojca Ortl, Evelin Uratnik, Sia Kianna Matko, Zala Jelen, Zarja Lukner, Ema Ožir in Neža Goršek. V starejši kategoriji so nastopali: Tia Novak, Rok Mogu, Tia Mehtig in Kaja Cerjak.

Marisa Razgoršek, ki je na dogodku »Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo« nastopila že drugo leto zapored, je pripomnila, da jo je bilo tokrat bolj strah kot lani, saj je lani zmagala, letos pa je po njenem mnenju bilo tudi več konkurence. Povedala je še, da jo je bilo še toliko bolj strah, ker ni imela podlage, na katero je vadila.

Nina Miklič, Anka Voga Rovšnik, Mark Verdev, šolski novinarji

▲ Urban in Juš sta navdušila s pesmijo Lagano.

Mednarodno karateistično tekmovanje

V soboto, 13. januarja 2024, je v Slovenskih Konjicah potekala mednarodna tekma Pokal konjiškega konja 2024.

Žan Goričan v uspešni akciji za tri točke

Tekmovanja se je udeležilo 58 klubov iz Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Italije, Poljske in Slovenije. Na tekmi je bilo 491 nastopov. Karate klub Polzela je spet nanizal kar nekaj uspehov.

Nika Šenica je v kategoriji kumite članice +68 kg dosegla tretje mesto, v kategoriji kumite članice open pa zavidljivo prvo mesto. Tudi Julija Rožic je nastopala v dveh različnih kategorijah in v kategoriji kumite kadetinj +61 kg in kategoriji kumite mladinke -59 kg dosegla tretje mesto. Kategorijo kumite mladinci -76 kg je zastopal Nejc Strojnik, ki je dosegel tretje mesto. Žan Goričan si je v kategoriji dečki -41 kg priboril tretje mesto, Nino Mlakar pa je v kategoriji kumite ml. kadeti +55 kg dosegel drugo mesto.

Čestitamo vsem nastopajočim in njihovim trenerjem.

Luka Deberšek

Zimski pohod Zdravju naproti

Polzelski planinci so organizirali zimski pohod Zdravju naproti na Gori Oljko. Tradicionalni pohod brez prekinitve poteka vsako leto že od leta 1983, in sicer na god svete Neže.

Pohodniki, ki prihajajo iz širše okolice, na vrhu prejmejo trdo kuhano jajce in topel čaj, letos so prejeli še spominski obesek za ključke. Vpišejo se v evidenco pohodov ter prejmejo kartonček

in žig. Posebna priznanja pridobijo za deset, dvajset, trideset in lani prvič za štirideset opravljenih pohodov.

Organiziran in voden pohod je bil izpred železniške postaje na Polzeli. Več kot štirideset pohodnikov sta Valerija Turnšek in Drago Šuster vodila po zasneženi pokrajini do planinskega doma na Gori Oljki. Pohodniki so v skupinah in posamično prihajali iz različnih smeri, tako se je na vrhu zvrstilo več kot tristo planincev. Pogreli so se pri kurišču in tudi zaplesali na domačo glasbo.

Idilična zimska pokrajina in nizke temperature so ponudile prave užitke na pravem zimskem pohodu. Ekipa iz domačega planinskega društva je poskrbela za izvedbo in organizacijo. Hvala vsem in drugo leto spet. Še bomo vandrali, še bo veselo.

Aleksander Mlakar - Sandi

Po zasneženi pokrajini proti Gori Oljki

Uspešna karateistka Laura Bergant

▲ Laura Bergant med najboljšimi na svetu

Članica Karate kluba Polzela Laura Bergant je odpotovala v Atene, kjer je od 12. do 14. januarja 2024 potekala tekma "Karate1 Series A – Athens 2024". Tekme se lahko udeležijo le najboljši karateisti na svetu. Ponosni smo, da je med njimi tudi Laura Bergant.

Tekmovala je v kategoriji članice -55 kg. V prvem krogu je premagala nasprotnico iz Grčije, v drugem kolu pa je izgubila proti nasprotnici Matildi Rosenlind iz Švedske.

Zaradi uspehov, ki jih je Laura nanizala v preteklem letu, je izpolnila normo in se uvrstila na mladinsko evropsko prvenstvo, ki bo v začetku februarja potekalo v Gruziji. Po zaključku prvenstva pa se bo ponovno udeležila tekme "Karate1 Series A", ki bo potekala v Limassolu na Cipru.

Lauri želimo veliko uspeha in držimo pesti, da bo dosegla dobre rezultate.

Luka Deberšek

Tim Jevšnik evropski podprvak in državni rekorder

V italijanskih Alpah v vasici San Cicario je Tim Jevšnik s Polzele jeseni 2023 postal evropski podprvak v field lokostrelstvu.

Timovo stabilno streljanje se nenehno izboljšuje. Potem ko je v začetku leta v Franciji podrl državni članski rekord v dvoranskem tarčnem lokostrelstvu na 18 metrov (597 krogov od 600 možnih), je v januarju 2024 na tekmi v Sloveniji izboljšal državni rekord na 599 krogov, kar ga uvršča med le nekaj lokostrelcev na svetu, ki so do zdaj to dosegli. Poln rezultat 600 krogov od 600 možnih pa sta do zdaj zadela le dva lokostrelca na svetu, prvič šele leta 2017. 599 krogov je izjemen rezultat.

Veselimo se Timovih zimskih nastopov v Nimesu v Franciji, Lancstru v ZDA in nato Las Vegasu.

Tone Tavčer

Raziskovanje škofjeloškega Lubnika in Loškega muzeja

Na poti po grebenu

Sedemnajst ljubiteljev slovenskih planin se nas je na sončen dan v nedeljo, 28. januarja 2024, v organizaciji Planinskega društva Polzela odpravilo na Lubnik (1025 metrov), ki je čudovito naravno ozadje tisočletne lepote Škofje Loke.

Pot smo začeli s prečkanjem Selške Sore na predelu Vincarje. Poledenela pot je vodila ob reki, nato se je zmerno vzpenjala skozi redke gozde ter postala strma in skalnata. Po kopnem grebenu nas je pripeljala na Mali Lubnik, s katerega smo imeli prelep razgled na obe dolini, Selško in Poljansko. Nagrajeni smo bili s prelepim razgledom na okoliško gorovje.

Na vrhu kraljuje planinski dom, ki je v januarju 2018 prejel certifikat "Okolju prijazna koča". Okrepčali smo se in prijetno poklepetali. Na izhodišče smo se varno vrnili po krožni poti treh gradov v smeri Gabrovo. Škofja Loka, ki so jo ob sotočju obeh Sor ustanovili freisinški škofje leta 973, spada med najbolj ohranjena srednjeveška mesta na Slovenskem. Zgodovino mesta smo si ogledali v Loškem muzeju.

Varno, dobrovoljno, vedoželjno in uspešno smo stkali nove lepe spomine v slogu znanega izreka "Izkoristi dan".

Stanka Tominšek Kužnik

PLANINSKO DRUŠTVO POLZELA

obvešča člane,
da bo redni občni zbor
v soboto, 24. 2. 2024, ob 17. uri
v Domu krajanov v Andražu nad Polzelo.

Vljudno vabljeni.

Informacije: Aleksander Mlakar

041 371 828

Srečanje članic bralnega kluba Mravljice z učenkami Osnovne šole Polzela

Prijazen nagovor ravnateljice

Pod okriljem Medgeneracijskega društva Mozaik generacij Polzela deluje tudi bralni klub Mravljice. Že skoraj tradicionalno se medgeneracijsko povezujemo z učenci Osnovne šole Polzela. Naš skupni projekt je bil letos pisanje na roko.

V sredo, 30. januarja 2024, smo imeli skupno srečanje v prostorih šolske knjižnice. Srečanje je vodila šolska knjižničarka Alja Bratuša, pridružilo pa se nam je osem učenk osmega in devetega razreda.

Že takoj na začetku nas je prisrčno nagovorila tudi ravnateljica Bernardka Sopčič. Poudarila je, da so druženja zelo koristna in zanimiva tudi za učenke. Naša voditeljica Zinka Vy-

bihal je lepo predstavila pisanje nekoč, ko je bilo v glavnem vse zapisano na roko. Sama je v nižjih razredih pisala še s posebno kredo na tablico, zato se je domača naloga pogosto zbrisala že na poti v šolo. Predstavile smo tudi različna pisala in povedale, kako pomembna je bila včasih lepa pisava, saj je obstajal šolski predmet lepomisje. Skupaj z učenkami smo se tudi preizkusile v pisanju na roko. Srečanje je z glasbeno točko popestrila osmošolka Marija.

Vesele smo, ker nas v šoli vedno prijazno sprejmejo. Moramo priznati, da je za nas to sodelovanje zelo prijetno, saj nam prinaša pridih mladosti.

Milena Beloševič

Brezplačni izobraževalni programi za odrasle

UPI Ljudska univerza Žalec je bila s projektom "Odrasli na poti do znanja" uspešna s prijavo na razpis Ministrstva za vzgojo in izobraževanje RS "Temeljne kompetence 2023-2029".

V sklopu tega projekta že vpisujemo v spomladanski semester. Brezplačne izobraževalne programe, ki smo jih razpisali, si lahko ogledate na spletni povezavi www.upi.si, kjer se lahko tudi spletno prijavite. V izobraževalne programe se lahko vključite vsi odrasli, prednostno pa bomo vključevali nižje izobražene, aktivne, stare 55 let ali več in tujce. Udeležba v programih je za vse udeležence brezplačna.

Za več informacij si oglejte spletno stran www.upi.si ali pa nam pišite po e-pošti na naslov biserka.neuholt@upi.si - Biserka Neuhold Hlastec.

Vabljeni z nami na pot do znanja.

LJUDSKA UNIVERZA ŽALEC
Solo prijaznih ljudi

ODRASLI NA POTI DO ZNANJA
2023-2029

I FEEL LOVE

Sofinancira Evropska unija

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJE

Na krilih domišljije in pisanih barv z gasilci v lepšo prihodnost

Narava nam ne prizanaša. Narava zahteva, kar ji pripada. Ne pozna usmiljenja, ko nerazsodnost človeštva poseže v njeno jedro. Vrsto let se spopadamo z vremenskimi neugodnostmi, kot so suša, povodenj, ogenj ... Veliko naravnih pojavov nas ogroža, vzbuja strah. Da vse to premagamo, so z nami ljudje, ki znajo, zmorejo in so vedno pripravljeni pomagati - to so gasilci mnogih prostovoljnih društev.

Z razstave na gradu Komenda

Nesrečen začetek meseca avgusta 2023, ko je nebo jokalo, jokalo in sploh ni nehalo, in posledice razdejanja v širši Sloveniji so spodbudili likovnike KUD Polzela in KUD Žalec k dobrodelni akciji. Odločili so se, da naslikajo nekaj del in jih z veseljem ob 18. Kongresu Gasilske zveze Slovenije, ki je bil v Žalcu 6. in 7. oktobra 2023, podarijo zaslužnim gasilcem Gasilske zveze Žalec, ki so se odločili, da jih postavijo na ogled prebivalcem Spodnje Savinjske doline.

Likovna razstava je bila na gradu Komenda na ogled od 4. do 23. januarja 2024, nato pa se je preselila v Schwennerjevo hišo na Vranskem.

Izbira teme slikanja je bila velika. Občudujemo lahko upodobitve dogodkov, ki so bili posneti ob različnih katastrofah, ali stvaritve slik, ki gledalca popeljejo v neokrnjeno naravo, svet veselja, ljubezni, upanja.

Katja Sorčan

Zimska pravljica v Občinski knjižnici Polzela

Toplo vreme je že skoraj pobralo ves sneg, vendar nas to ni ustavilo in smo se v četrtek, 25. januarja 2024, v Občinski knjižnici Polzela zbrali na snežni pravljici. Ker je bila z malimi poslušalci tokrat prvič na Polzeli knjižničarka Tina, so ji morali otroci malo pomagati in pokazati, kje sedi ona, kje sedijo otroci. Ko smo vse to razjasnili, pa so otroci z navdušenjem začeli pripovedovati o svojih dogodivščinah na snegu, o sankanju, kepanju in snežakih, ki so jih naredili.

In ko smo ravno pri snežakih, tudi knjižničarka je imela kaj povedati o njih. Zgodba, ki si jo je izbrala, je namreč pripovedovala o snežakih, ki jim začne biti srce in kar sredi noči zapustijo svoje mesto ter se sami odpravijo na pot in srečajo še druge snežake oziroma snežno deklico. V drugi zgodbi pa smo naleteli na pingvine, ki so na svojem ledenem otoku našli rdečo, listasto stvar. In če so naši poslušalci takoj uganili, kaj ta stvar je, so pingvini v zgodbi potrebovali nekoliko več časa, da so rešili uganke.

V drugem delu druženja so se otroci iz poslušalcev prelevili v ustvarjalce. Vsi izmed njih, pa tudi nekaj staršev in starih staršev, so izdelali čisto svoje snežake, in to takšne, ki se na soncu in toplem vremenu ne bodo stopili. In tako smo sklenili naše prijetno druženje, ki je potekalo ob lepih zgodbah in ustvarjanju.

Tina Štrajher

Ustvarjanje snežakov

Prva fotografska razstava Nine Miklič

Na gradu Komenda na Polzeli so v petek, 26. januarja 2024, odprli prvo fotografsko razstavo osnovnošolke Nine Miklič s Polzele. Dogodek je organiziralo Društvo Dobra ideja v sodelovanju s TIC Polzela.

Fotografije sedmošolke Osnovne šole Polzela Nine Miklič prikazujejo njene najljubše stvari, ljudi in dogodke. Nastajale so skozi vse leto. Nina je velika ljubiteljica živali, še zlasti konjev. Tudi sama je navdušena jahačica, zato njene fotografije prikazujejo prizore iz maneže. Skupaj s prijateljicami so posnele kreativne portrete. Za razstavo je izbrala tudi nekaj prizorov iz narave in portrete ležernih mačkonov.

Kulturni program ob odprtju so pripravile Nina in sošolke: Goja Lajlar, Mia Perklič, Glorija Satler, Ela Trkaj in drugošolka Julija Žohar. Med razstavljenе fotografije je avtorica umestila natisnjene misli znanih in neznanih avtorjev o družini ter fotografiji.

▲ Mlada ustvarjalka Nina Miklič

Bina Plaznik

Otroška maškarada v Andražu nad Polzelo

▲ Veselo rajanje pustnih mask

Čeprav je videti, da pomlad že trka na naša vrata, smo člani Društva prijateljev mladine Andraž vedeli, da bomo zimo zares pregnali le, če nam pri tem pomagajo naši najmlajši. Otroke smo v soboto, 10. februarja 2024, povabili v Kulturni dom Andraž, kjer smo male in velike maskare odganjale zimo.

Pa so nas presenetili, saj so prišli policisti, pikapolonice, volkovi, vile, ciganke, Harry Potter in še kdo. Nasmejani in polni pričakovanja smo skupaj s Tinkaro Fortuna zaplesali in rajali. Pustno vzdušje smo popestrili tudi s slastnimi krofi.

Bravo, otroci! Dobro smo opravili, pomlad je že za ovinkom.

Urška Brunšek

Skoraj tisoč našemljenih na Polzeli

V športni dvorani na Polzeli je bila na pustno nedeljo popoldne velika otroška maškarada, ki že tradicionalno poteka v sodelovanju Turističnega društva Polzela in TIC Polzela.

Slabo vreme je v notranjost telovadnice privabilo skoraj tisoč našemljenih obiskovalcev, od najmlajših do najstarejših. Največ je bilo zagotovo Polzelanov. Kot je povedal predsednik Turističnega društva Polzela Jurij Matjaž, jih veseli, da maškarada na Polzeli resnično postaja dogodek za vse generacije.

Iz leta v leto je namreč več družinskih mask. Tako smo letos lahko občudovali družino Robina Hooda, zombije, čebelarje in mnogo drugih domišljijjskih likov.

Najboljše maske v kategoriji posameznikov, skupin in družin so prejele praktične nagrade, ki so jih omogočili številni sponzorji. Za pustno vzdušje je s šaljivo in glasbeno animacijo poskrbela pevka Damjana Golavšek.

Tone Tavčer

Čarobni pustni svet: ples mask, smeha in nepozabnih trenutkov.

Kulturni praznik, pust in še kaj

Februar 2024 nam je prinesel posebno občutenje ob kulturnem dnevu, 8. februarju, ko se spomnimo pomembnih dosežkov naših kulturnih ustvarjalcev.

Tako so ob letošnjem prazniku prejeli Prešernovo nagrado za življenjsko delo v letu 2024 pesnica in prevajalka Erika Vouk ter baletni plesalec, koreograf, režiser, publicist in pedagog Henrik Neubauer. Nagrade Prešernovega sklada pa so prejeli: pesnica Miljana Cunta – za pesniško zbirko Nekajkrat smo zašli, zdaj se vračamo, igralka Jana Zupančič – za vloge v zadnjih treh gledaliških sezonah, mezzosopranistka Nuška Drašček – za glasbeno ustvarjanje v zadnjih treh letih, stripar Ciril Horjak – za ustvarjalno delovanje na področju stripa, režiserka Sara Kern – za scenarij in režijo filma Moja Vesna in grafični oblikovalec Tomato Košir – za grafično oblikovanje v zadnjih treh letih.

Pomembno se je zavedati, da kulturni dosežki in presežki hranijo našo dušo ter vnašajo radost v naše življenje. Osmislijo življenje ter jim vlijejo poseben pomen. Iskrene čestitke vsem nagrajenecem, kot tudi vsem skritim kulturnim ustvarjalcem, ki se srečujejo tudi v naših skupinah in plemenitijo naše doživljanje oziroma življenje ob srečanjih naših skupin.

Tudi pust 2024 je letos pohitel. Namen pusta in vseh norčij v teh dneh je pregnati zimo in priklicati pomlad.

Pustne maske odganjajo zimo.

Pustu, ki je bil 13. februarja 2024, sledi post, ki traja kar 40 dni. Po pustnem torku pride pepelnična sredo, post pa je namenjen razstrupljanju telesa in njegovemu pripravljanju na največji krščanski praznik, veliko noč. In v tem obdobju se bo začela prebujati narava z rastlinami ... Rasti bo začel tudi regrat, ki bo pomembno prispeval k čiščenju telesa.

O vsem tem in še marsičem drugem bomo govorili tudi na srečanjih naših skupin in tudi na srečanjih organov društva, ko se intenzivno srečamo v zimsko-pomladnih mesecih, z namenom pregleda načrta dela za leto 2024, kot tudi o poročanju o delu za leto 2023.

V želji, da nam bo novo kitajsko leto, ki ga praznujemo v februarju 2024, naklonjeno, vas lepo pozdravljam in želim, da nam novo leto v znamenju zmaja prinese srečo in blagostanje.

Marjana Šmajš

Pustovanje v Domu upokojencev Polzela

Namaskirali so se tudi stanovalci.

V Domu upokojencev Polzela smo tudi letos pripravili pustovanje, ki so ga popestrili otroci iz polzelskega vrtca in osnovne šole.

S svojimi izvirnimi in čudovitimi kostumi so razveselili naše stanovalce ter s petjem in harmoniko pričarali nasmehe na obraze vseh zbranih. Kot se za pravo zabavo spodobi, ni manjkalo plesa in zabave. Seveda pa se niso maskirali samo otroci, temveč tudi stanovalci in zaposleni, ki so se za en dan vrnili v otroška leta in brezskrbno uživali.

Da pa je bil pust zares širokih ust, je s slastnimi ocrtimi miškami in čajem poskrbela kuhinja. Preživeli smo lepo dopoldne in upamo, da nam je uspelo pregnati zimo.

Katja Tomažič

Pustovanja z Društvom Dobra ideja in klovneso Mici

Klovnesa Mici je pustne šeme zabavala tudi v Žalcu.

Letos so bila pustovanja spet vesela, pisana in slastna, kot se za pusta spodobi. Nadelo smo si najljubše pustne dodatke in se za nekaj uric predali pustnim norčijam ter si privoščili, česar si v vsakdanjiku ne bi. Društvo Dobra ideja je s klovneso Mici gostovalo po različnih slovenskih krajih.

Na pustno soboto smo ustvarjali poslikave na obraze otrok, ki so se ustavili v ljubljanskem nakupovalnem centru BTC, popoldne je gospodična Mici zabavala vedno dobro razpoložene maske v Gasilskem domu PGD Zabukovica, že peto leto po vrsti. V nedeljo smo obiskali šolsko telovadnico na Polzeli in si ogledovali pustna čudesa. Za slovo smo

na pustni torek gostovali še v telovadnici I. in II. Osnovne šole v Žalcu ter pustovanja sklenili v Planetu Tuš v Celju.

Pustne maske smo tako obiskale prebivalce, odganjale zle duhove ter prinašale veselje in smeh. Nasvidenje prihodnje leto.

Bina Plaznik

Projekt Dobra vila uspešen že šesto leto

Šesto leto zapored je Dobra vila v božičnem tednu obiskala otroke občin Spodnje Savinjske doline. Tokrat ji je uspelo obdariti 245 otrok.

"Poleg paketov, ki smo jih ljubeče pripravili dobre vile in vilinci, smo s pomočjo donatorjev obdarili tudi 21 varovancev Varstveno-delovnega centra Muc. Prisirčna hvala vsem, saj smo spet dokazali, da skupaj zmoremo več," je povedala Liza Hočvar, vodja projekta Dobra vila.

Z majhno pozornostjo do velike sreče.

Olga Hočvar

Liza Hočvar, vodja projekta

Sneg za nekatere veselje, za druge težave

Petek, 19. januar 2024, nam je prinesel prvi letošnji sneg.

Kot je v navadi, so se ga mnogi razveselili, drugim pa je povzročal precej nejevolje in dela. Med temi, ki so se ga razveselili, so bili tudi najmlajši iz polzelskega vrtca. Na fotografiji jih vidimo, kako se zabavajo na snegu.

Tone Tavčer

Novozapadli sneg je otrokom zarisal nasmeh na obraz.

Vabilo

Kulturno umetniško društvo Polzela

– skupina ljudskih pevk

MALTEŽANKE

vabi k sodelovanju
nove pevke.

Vse, ki imate veselje do petja
in druženja, lepo vabimo.

Informacije: 051 758 027, Nevenka Turk

Spominska slovesnost v Sedlarjevem

V petek, 9. februarja 2024, je v Sedlarjevem potekala slovesnost ob 80-letnici prihoda Štirinajste divizije na Štajersko in 79-letnice prihoda prve slovenske brigade v Slovenijo (9. maja 1945).

Iz Krajevnega odbora Zveze borcev za vrednote NOB Andraž smo se slovesnosti udeležili dve članici in šest članov. Prisostvovali smo s praporom. Imeli smo srečo z vremenom, saj smo kljub slabi napovedi ostali suhi.

Udeležba je bila množična. Pri vračanju domov smo obiskali grob kozjanskega revolucionarja iz 18. stoletja.

Simon Ogriješek

Pred spominskim obeležjem s slavnostnim govornikom, ministrom za gospodarstvo, turizem in šport Matjažem Hanom, ter državno sekretarko za regionalni razvoj in podpredsednico Zveze borcev za vrednote NOB Slovenije Andrejo Katič

Najbolj so se ga razveselili otroci

Pa smo tudi v letošnji zimi v noči s četrta, 18. januarja, na petek, 19. januarja 2024, dočakali izdatnejšo snežno pošiljko, ki so se je pričakovano najbolj razveselili otroci. Nekaj deset centimetrov debela snežna podlaga je pokrajino spremenila v pravo zimsko idilo, ki je ljudi kar klicala na prosto.

Volčja jama je zabavno sankališče za vso družino.

Volčja jama se je prelevila v priljubljeno sankališče, od koder se je otroški živžav razlegal daleč naokrog. Po bočje je bilo polno navdušenih mladih sankalcev, ki so uživali v zimskih radostih. Starši in stari straši so se ob tem zagotovo nostalgичno ozrli v čas, ko so tudi sami prihajali v ta del Šeneka. Volčja jama je namreč že dolga desetletja priljubljeno polzelsko zimsko središče, kjer so se naučile smučati generacije Polzelanov. Tisti bolj vešči so na teh pobočjih celo tekmovali.

Na poti domov se je letošnji januar marsikdo ustavil še na drsališču na drugi strani Šeneka in tako sklenil dan, kot se spodobi za januar. Priložnosti za aktivnosti letos zagotovo ni manjkalo.

Špela Ožir

50. zbor markacistov

Markacisti z oznakami skrbijo za varnejši korak obiskovalcev v gorah.

Planinsko društvo Polzela je gostilo 50. zbor meddruštvenega odbora savinjskih planinskih društev. Dogodek se bil v soboto, 27. januarja 2024, v Domu krajanov Andraž nad Polzelo.

Zbora se je udeležilo 90 markacistov iz savinjske regije. Delovni predsednik Franci Naraks in člani predsedstva so zbor izpeljali v skladu z dnevnim redom. Zapisnikarica Irena Ramšak je poskrbela za zapis sprejetih sklepov. Razprava je potekala tudi glede računalniškega programa Plan Gis, ki je namenjen za evidenco vzdrževanja planinskih poti. Na srečanju so podelili priznanja markacistom za njihovo večletno delo.

Zahvaljujemo se domačim markacistom, ki so pripravili prostor in poskrbeli za organizacijo. V domačem društvu aktivno deluje 11 markacistov, ki v svoje vrste prijazno vabijo nove člane.

Aleksander Mlakar - Sandi

Po obronkih Ponikve

Pohodniki Društva upokojencev Andraž nad Polzelo smo se 26. januarja 2024 odpravili na pohod po obronkih Ponikve.

Ob kapelici Lurške Marije v Grčah

Od Doma krajanov v Andražu nad Polzelo smo se odpeljali do parkirišča pri Jami Pekel v Šempetru v Savinjski dolini. Nato smo pešačili do kraja Kale, ki je naselje v Občini Žalec in leži nad znamenito Jamo Pekel pri Šempetru ter meji na Ponikvo pri Žalcu. Nato nas je pot vodila skozi Krajinski park Ponikovski kras do naselja Grče z nadmorsko višino 450 metrov, ki je bilo ustanovljeno leta 2003 iz dela ozemlja naselja Kale. Ustavili smo se pri Kapeli Lurške Marije v Grčah, kjer smo se tudi fotografirali. Prijazen domačin nam je razkazal lep objekt pri kapelici, ki so ga krajanji zgradili za družabna srečanja. Lačni in ravno prav utrujeni smo prišli do gostilne Polič na Ponikvi, kjer smo imeli dobro kosilo.

Toplo sonce, lepa pokrajina in dobra družba so nam polepšali dan.

Sonja Zajc

**DRUŠTVO
DVOREC**

VABI NA FESTIVAL TORT

**KDO IMA NAJBOLJŠO
TORTO**

VABLJENI:

**LJUBITELJI IN SLAŠČIČARJI
KLAŠIČNIH IN DEKORATIVNIH TORT**

.....

KDAJ:

8. 4. 2024

OŠ 15.30

KJE:

GRAŠČINA

NOVI KLOŠTER

VEČ INFORMACIJ:
WWW.GOSTUS.ORG
E-MAIL:
DRUSTVO.DVOREC@GMAIL.COM

Komisijo bodo sestavljali ugledni
slaščičarji, gostilničarji in kulinarčni
kritiki.

Potek festivala:

Med 13.30 in 14.00. Udeleženci prinesejo
torte. Prinese se tudi majhna različica
torte, saj bo komisija poskusila te manjše
različice. Velika torta bo za na ogled in za
občinstvo. Za dekorativno torto se ne
prinese manjša različica.

14.00 Komisija začne ocenjevati (trajanje
je odvisno od števila tort).

15.30 Razglasitev rezultatov, Ogled in
poskus tort. Odprto za širšo javnost.

Simbolična prijavnina
za festival: 10 €
R S156 1010 0005 4901 316 (Banka Intesa
Sanpaolo, d.d.)

Prostovoljni prispevek za širšo javnost za
kavo in pokušino tort: 3 EUR

Cici planinci na sankah

Planinci iz vrtca so v sredo, 24. januarja 2024, izkoristili veliko pošiljko snega, ki je pobelil dolino.

Toplo oblečeni ter opremljeni s sanmi in lopatkami za sneg so se zbrali v parku Šenek. Petnajst otrok so vzgojiteljice, planinski vodniki in markacisti Planinskega društva Polzela pospremili do Volčje jame, kjer je nastalo pravo sankališče. Otroci so uživali ob spuščanju po beli strmini, spremljevalci pa so poskrbeli za varnost. Vmes smo se okrepčali s toplim napitkom in malico iz nahrbtnika.

Skupaj smo preživeli lepo popoldne. Naslednji planinski izlet bo v mesecu marcu, ko bomo obiskali domačijo Lamperček v Vinski Gori.

Valerija Turnšek

Sankanje na pobeljenem šeneškem hribu

Občni zbor članov Športnega društva Andraž

Z zbora članov v Domu krajanov Andraž nad Polzelo

Uspešnost opravljenega dela za leto 2023 smo člani Športnega društva Andraž ocenili na rednem volilno-programskem zboru, ki je bil 20. januarja 2024. V društvo je vključenih 239 članic in članov ter 120 simpatizerjev. Zbora se je udeležilo 31 članic in članov.

Iz poročila predsednika smo slišali, da društvo skrbi za šport in rekreacijo občanov in občanov iz naselij Andraž nad Polzelo in Dobrič ter ima status nevladne organizacije na področju športa. Društvo nudi interesno vadbo šoloobveznim otrokom, mladini in študentom, rekreacijo za vse starostne skupine ter odprta tekmovanja. Skrbi za izobrazbo kadrov. Veliko denarja in prostega dela vložijo v vzdrževanje in posodobitev igrišč z okolico.

Na področju investicij in vzdrževalnih del smo vzdrževali Andraško pot, postavili nekaj novih stebričkov in smernih tabel, kosili okolico igrišč in zemljišč v najemu, nadaljevali izgradnjo nove brunarice iz leta 2022. Poročila sta podala tudi Vili Pižorn za področje planinske dejavnosti in Anton Brunšek za področje malega nogometa.

Akcija samostojnega obiska Gore Oljke in Sevnika poteka primerno. Vse več je ljubiteljev hoje. V letu 2023 so bili največkrat na Gori Oljki Danilo Gaberšek (353-krat), Aljaž Ograjenšek (259-krat), Tadej Verdev (250-krat), Zvonka Borovnik (194-krat) in Jože Verdev (85-krat). Na Sevniku sta bila največkrat Dragica Schmidt (81-krat) in Milan Schmidt (187-

krat). Podeljene so jim bile posebne značke in darilni boni.

Za pomoč pri opravljenem delu se iskreno zahvaljujemo Občini Polzela in županu Jožetu Kužniku, Ambrožu Ograjenšku za posojilo prevoznih sredstev, Jožetu Kotniku za donacijo dela brun.

Letos moramo končati vsa odprta dela vzdrževanja ograj, stebrov za reflektorje in obnove zaščite teniškega igrišča z novimi donatorskimi zaščitnimi ponjavami. Največja naloga bo obnova poti od igrišča do POŠ Andraž. Nudena bo vsa dozdajšnja dejavnost.

Simon Ograjenšek

Zbor članov Krajevnega odbora Zveze borcev za vrednote NOB Andraž

▲ Udeleženci zbora

Članice in člani Krajevnega odbora Zveze borcev za vrednote NOB Andraž smo se v nedeljo, 11. februarja 2024, srečali na rednem programskem zboru članov. V društvo je bilo na ta dan vključenih 71 članic in članov.

Zbrane je nagovoril predsednik, tovariš Jože Krk. Podal je poročilo o opravljenem delu za leto 2023. Iz poročila je razvidno, da je dejavnost leta 2023 potekala po zastavljenem načrtu. Naloge so bile v veliki meri izvedene. Glavno skrb namenimo ohranjanju spominskih obeležij, sodelovanju na prireditvah in slovesnostih v spomin dogodka iz NOB, ko so se naši predniki z orožjem postavili v bran naše domovine in zanj mnogi dali življenje.

Ponosni smo na slovesnost pri obeležju ameriškim palčcem, ki je na meddržavni ravni ter ponazarja slovensko-ameriško prijateljstvo in zaveznitvo. O pomembnosti in uspešnosti našega dela je spregovoril podpredsednik Združenja Zveze borcev za vrednote NOB Spodnje Savinjske doline, tovariš Mitja Tavčer. V svojem nagovoru se je dotaknil tudi samoosvojitve v letu 1991.

Na zboru so sodelovali tudi predstavniki sosednjih Krajevnih odborov Zveze borcev za vrednote NOB in predstavniki društev s sedežem v Andražu nad Polzelo. Vsi so pozdravili zbor, čestitali za opravljeno delo in dobro sodelovanje, česar si želijo tudi v prihodnje. Veliko podpora so izrekli k dobremu

vzdrževanju spominskih obeležij. V letu 2023 sta nas za vedno zapustila dva člana, na novo pa so se nam pridružili tri članice in trije člani.

Načrt dela za letošnje leto je podoben lanskemu. Načrtovano je sodelovanje na spominskih slovesnostih v bližnji okolici in pomembnejših na ravni države. Veliko pozornosti bomo namenili vsakoletnemu pohodu »Po spominskih obeležjih Andraža«, ki ga bomo organizirali v soboto, 29. junija 2024. Na predlog tovariša Slavka Pižorna bomo pohod razširili z obiskom spominske plošče na Čremožnikovi domačiji v Dobriču, kjer so od 1990 do potrebe v samoosvojitvi čuvali del orožja teritorialne obrambe oziroma območnega štaba s sedežem v Žalcu. Za obisk domačije se moramo še dogovoriti s Čremožnikovimi.

Letos bo naša krajevna organizacija praznovala 70-letnico delovanja. Na upravnem odboru smo se dogovorili, da ob tem jubileju izdamo pisno publikacijo, v katero bomo zapisali naše opravljeno delo. Vse, ki razpolagate s kakšnim zgodovinskim gradivom o našem delu ter aktivnostjo Andraža nad Polzelo in Dobriča v obrambi in pridobitvi samostojne države, prosimo za pomoč in sodelovanje. Občini Polzela, županu Jožetu Kužniku in vsem, ki ste pripomogli našemu delu v letu 2023, se iskreno zahvaljujemo. Zbor smo sklenili s tovariškim druženjem.

Simon Ogriženšek

Povabilo predsednice republike

Skupna fotografija

Predsednica Republike Slovenije Nataša Pirc Musar je v znak hvaležnosti za nepogrešljivo poslanstvo v preteklem letu priredila sprejem za predstavnice in predstavnike humanitarnih organizacij.

Sprejema v Predsedniški palači se je udeležilo okoli 70 humanitark in humanitarcev iz različnih organizacij, med drugimi tudi predstavnice Medgeneracijskega društva Mozaik generacij Polzela, ki smo predsednici poklonile knjigo 20 let Občine Polzela.

Po uvodnem kulturnem programu je predsednica republike v slavnostnem nagovoru izrazila iskreno hvaležnost vsem zbranim, ki delujemo v okviru humanitarnih organizacij. Povedala je: "V sodobnem svetu, ki se spoprijema z različnimi družbenimi, zdravstvenimi in psihosocialnimi izzivi, ste humanitarne organizacije ključni steber uresničevanja plemenitih ciljev, ki prispevajo k izboljšanju življenja posameznikov." Ob tem je še posebej izpostavila prostovoljke in prostovoljce, ki

so z več kot petimi milijoni opravljenih prostovoljnih ur ključni steber teh organizacij in nepogrešljivi v izvajanju številnih nalog za pomoč prebivalstvu. "Humanitarnost ni le odgovornost, temveč najlepše izražena oblika človeškega sočutja," je še poudarila predsednica in dodala, da je naša skupna naloga in odgovornost, da z učinkovitimi ukrepi kar najbolj podpremo dejavnost humanitarnih organizacij in s tem omogočimo še kakšno plemenito in še kako potrebno humanitarno delo.

V imenu predstavnic in predstavnikov humanitarnih organizacij je zbrane na sprejemu nagovorila Nataša Sorko, predsednica Nacionalnega foruma humanitarnih organizacij Slovenije, pa tudi ravnateljica Osnovne šole Lava Marijana Kolanko. Učenci Osnovne šole Lava iz Celja, ki se pomena dobrodelnosti in prostovoljstva učijo v sklopu številnih dobrotelčnih projektov šole, so ob koncu sprejema vsem zbranim razdelili knjižna kazala, ki so jih izdelali posebej za to priložnost.

Marijana Šmajš

ČISTILNA AKCIJA V OBČINI POLZELA V SKLOPU VSESLOVENSKE AKCIJE

bo v petek, 5. aprila, od 15. ure, in v soboto, 6. aprila 2024, od 8. ure dalje.

Podrobnosti bomo podali v naslednji številki Polzelana.

Marec 2024

Petek, 1. 3. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Sobota, 2. 3. 2024

- ob 6.00: **Slovenska planinska pot, 2. del: Pesek-Slovenj Gradec**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž

Nedelja, 3. 3. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela
- ob 10.30: **Občni zbor članov DU Andraž**
Dom krajanov Andraž nad Polzelo; Društvo upokojencev Andraž
- ob 13.15: **Pohod družin na Hom (607 m)**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž

Ponedeljek, 4. 3. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
OŠ Polzela - mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela
- od 19.00 do 20.00: **Stezno kegljanje Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 5. 3. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 16.00: **Likovni tečaj, mentor Tomaž Milač**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica Quilling, izdelovanje velikonočnih okraskov**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 6. 3. 2024

- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 10.00: **Stezno kegljanje Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 14.15 do 14.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 7. 3. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.45: **Rekreacija – kegljanje, pikado, krogi**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 8. 3. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 18.00: **Odprtje likovne razstave Žena – mati**
Grad Komenda Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija

Sobota, 9. 3. 2024

- ob 17.00: **Občni zbor članov TD Občine Polzela**
Turistično društvo Občine Polzela in Občina Polzela

Nedelja, 10. 3. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 11. 3. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž

- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
OŠ Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela
- od 19.00 do 20.00: **Stezno kegljanje Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 12. 3. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Spuščanje gregorčkov na Polzeli**
Sotočje struge in potoka; Kulturno društvo Dobra ideja
- ob 16.00: **Likovna delavnica**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica Quilling, izdelovanje velikonočnih okrasov**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 13. 3. 2024

- od 9.00 do 10.00: **Stezno kegljanje Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 14.15 do 14.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 14. 3. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.45: **Rekreacija – kegljanje, pikado, krogi**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Potopisno predavanje Valerije Jakop: Camino Krk**
Občinska knjižnica Polzela (VIT-točka); Občinska knjižnica Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 15. 3. 2024

- od 15.30 do 17.00: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Nedelja, 17. 3. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 18. 3. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
OŠ Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela
- od 19.00 do 20.00: **Stezno kegljanje Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 19. 3. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 16.00: **Likovna delavnica**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica Quilling, izdelovanje velikonočnih okrasov**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 20. 3. 2024

- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 10.00: **Stezno kegljanje – Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

KOLENDAR DOGODKOV

- od 14.15 do 14.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 21. 3. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 10.00 do 11.00: **Posvetovalnica Patronažna služba**
Martina Pečovnik, dipl. med. sestra
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.45: **Rekreacija – kegljanje, pikado, krogi**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev
Andraž
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev
Andraž

Petek, 22. 3. 2024

- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela

Nedelja, 24. 3. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 25. 3. 2024

- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev
Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
OŠ Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev
Polzela
- od 19.00 do 20.00: **Stezno kegljanje Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev
Polzela

Torek, 26. 3. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela
- ob 16.00: **Likovna delavnica**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev
Andraž

- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 27. 3. 2024

- od 9.00 do 10.00: **Stezno kegljanje Golovec Celje**
Odhod 18.30 Občinsko parkirišče; Društvo upokojencev
Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 14.15 do 14.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- ob 19.00: **Podelitev športnih priznanj Občine Polzela za leto 2023**
Grad Komenda Polzela; Zveza športnih društev Polzela in
Občina Polzela

Četrtek, 28. 3. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 15.00 do 16.00: **Meritve krvnega tlaka, sladkorja, holesterola**
Medgeneracijski center Polzela; Društvo upokojencev
Polzela, KO RK Polzela, prisotna tudi patronažna sestra
- od 16.00 do 17.45: **Rekreacija – kegljanje, pikado, krogi**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev
Andraž
- od 17.00 do 18.00: **Pravljčna ura s poustvarjanjem v Občinski knjižnici Polzela**
Občinska knjižnica Polzela; Občinska knjižnica Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev
Andraž

Petek, 29. 3. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela

Sobota, 30. 3. 2024

- ob 10.00: **Odprtje samostojne likovne razstave Petra Bizjaka in Anite Rojnik**
Grad Komenda; KUD Polzela – likovna sekcija

Nedelja, 31. 3. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

*Ne bomo tožili, ker si odšla.
Hvaležni bomo, ker si bila.*

Zahvala

BOGDANA MLAKAR
(7. 11. 1929–3. 1. 2024)

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovane sveče, cvetje in svete maše. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in nam z besedami tolažbe ob njenem slovesu stali ob strani.

Zahvaljujemo se župniku Urbanu Lesjaku za opravljen cerkveni obred, pevcem in pogrebni službi Ropotar.

Sinovi z družinami, vnuki in pravnukinje

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
solza, žalost in bolečina
te zbudila ni.
Ostala je praznina, ki hudo boli.*

Zahvala

Ob boleči izgubi drage mame, none in prababice

ŠTEFKE VAŠL
(16. 12. 1933–1. 1. 2024)
Andraž nad Polzelo

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in jo tako številčno pospremili k večnemu počitku. Iskrena hvala župniku Urbanu Lesjaku, pogrebni službi Ropotar, govorniku Dragu Kolarju in andraškim cerkvenim pevcem.

Vsi njeni, ki jo pogrešamo

*Za dobroto tvojih rok
ostala je beseda hvala,
ki v srcih bo ostala
in večno lep spomin na te.*

Zahvala

ANA ARH
(8. 3. 1942–14. 1. 2024)

Ob boleči izgubi drage mamice, mame in tašče se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, sodelavcem in prijateljem za izrečeno sožalje in darove.

Iskrena hvala dr. Rezarjevi ter sestrama Ani in Maji.

Žalujoči sin Tomaž z družino

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar druží nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so
razdalje, kraj in čas.
(Mila Kačič)*

Zahvala

ANDREJ KORBER
(23. 11. 1936–5. 2. 2024)

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, znancem in sosedom za izrečeno sožalje in sveče. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Zahvaljujemo se Domu upokojencev Polzela, oddelku DS 1 in 2, za vso oskrbo in podporo ter zdravstvenemu osebju za zdravstveno nego. Hvala tudi župniku Urbanu Lesjaku za opravljen cerkveni obred, pevcem zasedbe Lirika in pogrebni službi Ropotar.

Vsi njegovi

Ljudi, ki jih ne moremo več držati za roko,
za vedno držimo v svojem srcu.

Zahvala

ANGELA KOŠMRLJ
(20. 6. 1921–16. 1. 2024)

Iskreno se zahvaljujemo za podporo in sožalje ob izgubi naše mame, babice in prababice.

Vsi njeni

Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti,
in sedla bo na rožna tla
ter jokala, ker te ni.

Zahvala

MARIJA VASLE - TONAČEVA MARJANA
(22. 8. 1944–15. 12. 2023)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovane sveče, cvetje in svete maše. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Vaša ljubezen in podpora sta nam dali moč, da skupaj premagamo težke trenutke.

Zahvaljujemo se tudi župniku Urbanu Lesjaku za opravljen cerkveni obred, pevcem, pogrebni službi Morana in osebju Travmatološkega oddelka Splošne bolnišnice Celje.

Vsi njeni

Veš, da je vse, kot je bilo.
V vsaki stvari si, ki je v hiši,
v mislih si, besedah naših,
da, celo v sanjah,
le da korak se tvoj
nič več ne sliši...

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega moža, atija in dedija

JOŽEFA ZAVRŠNIKA - PEPIJA
(21. 1. 1946–3. 2. 2024)

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in sodelavcem za vsa izrečena sožalja ter darovano cvetje in sveče. Hvala za nesebično podporo in pomoč v težkih trenutkih dr. Hrovatovi in sestri Ireni ter hvala pogrebni službi Ropotar za sočutno organizacijo pogreba. Hvala tudi gospodu župniku Urbanu Lesjaku za lepo opravljen cerkveni obred.

Hvala vsem, ki ste našega dedija pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Marjana,
hčerki Tatjana in Alenka ter vnuk Matic

V spomin

4. marca bo minilo 15 let,
odkar nas je po hudi bolezni zapustil

ZVONKO TURNŠEK
(3. 2. 1952–4. 3. 2009)
Glavni trg 11, Polzela

Hvala vsem, ki ste ga ohranili v lepem spominu.

V času bolezni, težav in žalosti
spoznaš prave prijatelje.

Njegovi

MATERI
Daleč sva, malo besed je med nama ...
(Kajetan Kovič)

V spomin

JANJA SEVČNIKAR
(5. 12. 1961–10. 2. 2023)

Hvala vsem za vse dobro, ki ste ji ga storili.
Hvala, da jo ohranjate v lepem spominu.

Družina Sevčnikar

Zahvale in spomine za naslednjo številko Polzelana sprejemamo do 10. marca 2024 oziroma do zapolnitve prostora.

Besedilo skupaj s fotografijo lahko oddate osebno v uredništvo Polzelana (Malteška cesta 28, 3313 Polzela) ali po elektronski pošti urednistvo-polzelan@polzela.si.

Lovcu Jožetu v slovo

Nedeljsko jutro so v trenutku prekrili temačni oblaki, ko je med nami odjeknila žalostna vest, da nas je za vedno zapustil dolgoletni častni član Lovske družine Polzela Jože Čuk.

Jože Čuk je vstopil v našo lovsko družino leta 1958. Takrat sta mu bila največji vzor njegova starejša brata Edi in Franc. Že takratno članstvo v lovski družini je opazilo, da je Jože »ta pravi jager«, s srcem in dušo predan skrbi za divjad. Leta 1960 je Jože opravil lovski izpit in ostal zvest lovec vse do smrti. Ob neizmerni podpori žene Silve ter dveh hčera, Jožice in Silve, je vestno opravljal več mandatov gospodarja lovišča, bil je tudi oskrbnik lovskega doma v Založah, kjer je s pomočjo žene Silve organiziral več zabav. Sam pa je zelo rad poskrbel za vzrejo fazanov, saj ga je poslanstvo ohranjanja narave vedno navduševalo.

Jože je bil član več kot 64 let. Zadnjikrat nas je prišel pogledat na lovski dom v mesecu decembru, ko smo se lovci zbrali na našem zadnjem posvetu v letu 2023. Takrat smo Jožeta opomnili, da se ponovno vidimo ob praznovanju njegovega 90. rojstnega dne na lovskem domu. A žal njegovo utrujeno srce ni našlo svoje moči. Sonce je naslednjega jutra ponovno zasijalo. Srnice se pasejo, zajčki skačejo, ptički prepevajo in čakajo prihod Jožeta, a njegovih korakov ni več.

Jože je prejel odlikovanje Lovske zveze Slovenije – red za lovske zasluge tretje in druge stopnje, zlati znak za lovske zasluge Lovske zveze Slovenije ter zlati znak Lovske družine Polzela. Najvišje priznanje pa je prejel od Lovske družine Polzela, ki mu je leta 2021 podelila častno članstvo v lovski družini. S svojim predanim delom tako v lovišču kot na našem lovskem domu je dal poseben zgled bodočim lovcem, saj je bil prijazen, pravičen in pošten ter eden najvidnejših članov pri izgradnji našega lovskega doma v Založah.

Člani smo upali, da bomo našli besede ob nenadomestljivi izgubi našega Jožeta.

Ko nas pot zanese mimo njegovega vinograda v Založah, rosno oko išče našega Jožeta, kje se bo prikazal, kot se je znal le on. A čakamo zaman, Jožeta ni več.

Ko smo Jožeta na pokopališču na Polzeli položili k zadnjemu počitku in mu je zadnjikrat v slovo zapel lovski rog, ko so odjeknili poslednji streli v slovo za njegov zadnji lov, nam je vsem zbranim zastal dih.

Jože, mi vemo, da ti nisi umrl, ampak si samo odšel na svoj zadnji lov tja, kamor mi tako ali drugače tudi pridemo enkrat za teboj. Naj ti bo lahka slovenska zemlja, sveti Hubert in boginja Diana pa naj te popeljeta v večna lovišča.

Vsem domačim, znancem in prijateljem izrekamo globoko sožalje.

Lovska družina Polzela

OBČINA POLZELA

NEDELJSKO POPOLDNE
s slovenskim pisateljem,
publicistom, besedilopiscem,
slavistom in etnologom
IVANOM SIVCEM

NEDELJA,
25. februar 2024,
ob 15. uri

V DOMU KRAJANOV
ANDRAŽ NAD POLZELO

Popoldne bodo popestrili
ljudski pevci
Prijatelji iz Šmartnega ob Paki
in Vaški godci
iz Andraža nad Polzelo.

Vstopnine ni, lepo vabljeni.

O PISATELJU IVANU SIVCU

Slovenski pisatelj IVAN SIVEC je najbolj plodovit in že dve desetletji vedno med prvimi najbolj branimi avtorji. Napisal je 183 knjig.

Natisnjenih je bilo več kot 400.000 izvodov Sivčevih knjig. Petnajst knjig je bilo ponatisnjenih, več del dramatiziranih, več kot sto knjig je izdanih v elektronski obliki, dobrih petdeset v slušni, nekaj tudi v brajlici. Več njegovih knjig je prevedenih v nemščino, angleščino in italijanščino. Na željo bralcev je svoje knjige predstavil v več kot 1100 krajih po Sloveniji in po svetu.

Napisal je več kot 3000 besedil za popularno glasbo, več besedil za pevske zборе in klasični Sonetni venec z akrostihom V imenu ljubezni. Znanstveno je obdelal razvoj narodno-zabavne glasbe in napisal več monografij o slovenskih skladateljih.

Dobil je več vidnih nagrad, najvišje državno odlikovanje pa leta 2019, in sicer red za zasluge za narod. V obrazložitvi je zapisano, da ga je prejel za 'izjemno obsežen, raznolik in odmeven avtorski opus, ki neguje narodno zavest'.

Za zakladnico glasbenih besedil je prejel Souvanovo nagrado za življenjsko delo, postal je častni član Društva pesnikov slovenske glasbe. Imenovan je bil za častnega občana Občine Kostel. Leta 1996 je dobil Terseglavovo priznanje za odstiranje tem zamačane slovenske zgodovine. Na svetovnem spletu Notable people je uvrščen med najbolj znane oziroma ugledne Slovence.